

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รายงานการวิจัย

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิด
เศรษฐกิจพอเพียงของนายกองกำกับการบริหารส่วนตำบล

PSYCHO-SOCIAL CORRELATES OF PERFORMANCE BEHAVIOR FOR SUFFICIENCY
ECONOMIC CONCEPT OF CHIEF EXECUTIVE OF THE SUBDISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

RCH

JS

4153.3

.A8

ธ844ป

พ.1

สงพญ...

เลขทะเบียน 115461

วัน,เดือน,ปี 15 ส.ค. 2554

สุรชัย ชาสुरีย์

SURACHAI CHARSUREE

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2552

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

b. 12249339

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานการวิจัย	ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล
ผู้วิจัย	อาจารย์สุรชัย ชาสุรีย์
ปีที่ทำวิจัย	พ.ศ. 2552
หน่วยงาน	สาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ พ.ศ. 2552 จำนวน 938 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า แบบทดสอบ และแบบสอบถาม โดยแบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม 2) กลุ่มตัวแปรด้านสถานการณ์ 3) กลุ่มตัวแปรด้านพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 4) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ 5) ลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว อาชีพหลักของครอบครัว และประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนาฯ ซึ่งเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2552 และได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 787 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise และ Hierarchical และมีสถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' การวิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยลักษณะทาง

ชีวิตสังคมของนายก อบต. เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด ผลการวิจัยพบว่า

1) นายก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล ได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน ได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณค่าความดี ได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

2) นายก อบต.ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีเหตุมีผลมาก พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล ได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน ได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณค่าความดี ได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

3) นายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

3) นายก อบต. ที่มีกรรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก สุขภาพจิตดีมาก และมีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก

4) ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.8% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล ได้สูงสุด 21.3% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน ได้สูงสุด

40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายนการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 45.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกรบม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตามลำดับ

5) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม โดยทำนายในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้น 2.0%, 0.4% และ 2.9% ตามลำดับ และทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเพิ่มขึ้นสูงสุด 4.5%, 3.3% และ 7.6% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

คำสำคัญ: เศรษฐกิจพอเพียง /ความมีเหตุมีผล /การมีภูมิคุ้มกันตน /การรับรู้คุณความดี / นายก อบต.

Research Title	Psycho-Social Correlates of Performance Behavior for Sufficiency Economic Concept of Chief Executive of the Subdistrict Administrative Organization
Researcher	Mr. Surachai Charsuree
Year	2009
Office	Applied Arts Program, Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520

ABSTRACT

The research for study psychosocial factors related to behavioral conduct of the sufficiency economic concept of Chief Executive of the Sub District Administrative Organization (SAO) and has four main objectives are 1) to study the situational factors related to situational psychological aspects and behavioral conduct of sufficiency economic concept. 2) to study the factors about original psychological traits that are related to situational psychological aspects and behavioral conduct of sufficiency economic concept. 3) to study the situational factors, original psychological factors and situational psychological factors related to behavioral conduct of sufficiency economic concept, and 4) to seek the important causal variables in predicting behavior conduct of sufficiency economic concept.

This research is a comparative study of relationship. The sample was the Chief Executive of SAO in 2009 nationwide of 938 people from the multi-stage sampling. The tools used in this study were the type of test gauge and evaluate the tests and questionnaires by grouping variables into 5 group : 1) original psychological traits group 2) situational group 3) behavior conduct of sufficiency economic concept group 4) situational psychological groups, and 5) bio-social characteristics of the SAO Chief Executive's age, level of education, income families, main occupation of the family and training/seminar experience, sub-segment variables in data analysis. This study of data has been collected during January-May 2009 and gets the test back of 787 in 83.90%. The data has been analysis by statistical program was analyzed by percentage, mean, standard deviation, three-way analysis of variance (Three-way Analysis of Variance) and Stepwise Multiple Regression Analysis and Hierarchical, and statistical data analysis stage in secondary, comparing the average of the pair

group by Scheffé' method / statistical analysis done in total and all sub-groups divided by the bio-social characteristics of the chief executive of SAO to the most obvious. The results showed that;

1) The Chief Executive of SAO in the third situation is the most model of the people around, the perception of closer people and receives the information about the sufficiency economic that possess the behavior based on sufficiency economic concept as the most and also found that the factors can predict the situation they are psychological immune and grateful attitudes. Included in 4.1% and 9.3% respectively, by predicting their psychological immunity up to 10.9% in less than the bachelor's degree education, and predicting the grateful attitudes up to 17.0% in the group that is not trained. The predictor is important to see the examples from people around you, perceptions about the close person and receive the information about the sufficiency economic concept.

2) The Chief Executive of SAO with the same three original psychological traits in high future orientation and self control, self-confident, and mental health is very good, possess the economic behavior based on total group, Bachelor's degree or higher group, low household income group and farmers groups, as the knowledge about the economic more self-sufficient that were found among farmers group and trained group, there were lot of reasoning ability in elderly groups, Bachelor's degree or higher group, high income families group and trained group, as their psychological immunity is much found in groups of less than bachelor's degree and as the grateful attitudes in total group, young group, less than bachelor's degree groups, low household income group and farmers groups. It is also found that the original psychological traits factors can predict the reasoning ability, psychological immunity and grateful attitudes of the chief executive and the SAO group 14.0%, 34.6% and 33.0%, respectively. Predicting reasoning ability up to 20.4% in farmers, predict their psychological immunity up to 40.7% in group income families and predicting grateful attitudes up to 40.6% in the group that are not trained. The significant predictors were self-confident, future orientation and self control and good mental health, respectively.

3) The Chief Executive of SAO as the example of many people around, high future orientation and self control and high attitudes toward behavior based on sufficiency economic, as their psychological immunity is found in the total groups, younger groups, less than bachelor's degree group, low household income group, farmers groups and trained group.

3) The Chief Executive of SAO has enough news about the economic, good mental health and the knowledge about the economic more in self-sufficient, as their grateful attitudes is found in the total groups, and elderly groups.

4) Situational factors and original psychological factors were joined to predict the reasoning ability, psychological immunity and grateful attitudes in total group was 14.0%, 34.6% and 33.8% respectively, predicting the reasoning ability up to 21.3% for farmers group, can predict their psychological immunity up to 40.7% in the group income of the families, and predicting the grateful attitudes up to 45.6% in the group that are not been trained. The significant predictors were self-confident, future orientation and self control, good mental health, achievement motivation and see the sample of people nearby, respectively.

5) The factor about situational psychology that could predict the reasoning ability, psychological immunity and grateful attitudes increased by factors of the situation and original psychological factors in total group was 2.0%, 0.4% and 2.9% respectively, predicting reasoning ability, psychological immunity and grateful attitudes, education in less than the bachelor's degree increased up 4.5%, 3.3% and 7.6% respectively, The significant predictors were attitudes toward behaviors based on sufficiency economic concept.

Keywords: *sufficiency economic/reasoning ability/psychological immunity/grateful attitudes/ Chief Executive of SAO*

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญภาพ.....	XIII
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	10
2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบ.....	10
2.1.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีปฏิบัติสัมพันธนิยม.....	12
2.2.3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์.....	14
2.2 จิตลักษณะของบุคคลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	16
2.2.1 ความมีเหตุมีผล.....	16
2.1.2 การมีภูมิคุ้มกัน.....	19
2.1.3 การรับรู้คุณค่าความดี.....	20
2.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตลักษณะของบุคคล.....	22
(1) ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง.....	23
(2) ปัจจัยด้านสถานการณ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง.....	38

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
(3) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตาม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง.....	44
2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล.....	49
2.3.1 โครงสร้างการบริหาร.....	49
2.3.2 อำนาจที่ขององค์การบริหารตำบล.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ.....	55
3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	60
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4.1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
4.2 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตาม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การ รับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน.....	65
4.3 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตาม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนายก อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตน เชื่ออำนาจใน ตน และสุขภาพจิตที่ดี แตกต่างกัน.....	79
4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การมุ่งอนาคตควบคุมตน และทัศนคติต่อ พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน.....	97

สารบัญญ(ต่อ)

หน้า

4.5 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง เชื่ออำนาจในตน และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน.....	108
4.6 ผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเป็นตัวทำนาย.....	118
4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย.....	127
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	135
5.1 สรุปการวิจัย.....	135
5.2 อภิปรายผล.....	137
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	142
บรรณานุกรม.....	143
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	150
ภาคผนวก ข ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	166

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงประเภทข้อความ ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละชนิด..	61
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ของลักษณะทางจิตสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	64
4.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่สอดคล้องต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ....	66
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน..	66
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ.....	70
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการเห็น แบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	71
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการเห็น แบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ.....	72
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การ รับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	73
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ตามการเห็น แบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ.....	75
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การ รับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	75
4.10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการเห็น แบบอย่างฯ การรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ.....	77
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การ รับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน.....	77
4.12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่สอดคล้องต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ.....	81
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน.....	81

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ.....	84
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน.....	85
4.16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ.....	88
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน.....	88
4.18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ.....	90
4.19	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน.....	91
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ.....	94
4.21	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน.....	94
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ.....	99
4.23	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ แตกต่างกัน.....	99
4.24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ.....	101
4.25	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ แตกต่างกัน.....	102
4.26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ.....	105

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่ง อนาคตฯ และทัศนคติฯ แยกต่างกั.....	105
4.28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการรับข่าวสาร ฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ.....	109
4.29	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ แยกต่างกั.....	109
4.30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ตามการรับข่าวสาร ฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ.....	113
4.31	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิต ดี และความรู้ฯ แยกต่างกั.....	113
4.32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการรับ ข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ.....	116
4.33	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ แยกต่างกั.....	116
4.34	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความมีเหตุมีผล ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	120
4.35	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การ มีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	122
4.36	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การ รับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	125
4.37	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความมีเหตุมีผล ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	129
4.38	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การ มีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	131
4.39	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การ รับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	134

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง..... 11
2.2	การผสมผสานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ความรู้ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์..... 13
2.3	ดัชนีเหตุดัชนีแกน (กระบวนการ) และดัชนีผลระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อขับเคลื่อนแผนงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง..... 15
2.4	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของควมมีเหตุมีผล..... 17
2.5	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการมีภูมิคุ้มกัน..... 20
2.6	องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการรับรู้คุณความดี..... 21
2.7	ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและเก่ง..... 25
2.8	แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล..... 26
2.9	โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ..... 28
2.10	โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542..... 50
2.11	แผนผังโครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 51

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เศรษฐกิจพอเพียง (sufficiency economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 จนถึงปัจจุบัน โดยชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ รวมถึงการพัฒนาและบริหารประเทศของรัฐบาล โดยให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. online : 2552) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประมวลและบรรจุพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) และฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โดยใช้เศรษฐกิจพอเพียงในคำเนิงานตามยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเพื่อให้เป็นฐานรากที่มั่นคงของประเทศ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำมาเป็นหลักในการกำหนดนโยบาย และวิธีการในการดำรงประเทศ ดำรงสังคม ดำรงชุมชน ดำรงครอบครัว และดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละคน ในหลายฝ่ายและหลายระดับ แต่เนื่องจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีความเป็นนามธรรมมาก จึงต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่าย ในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะต่างๆ โดยในวงการวิจัยก็มีความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้ดำเนินรอยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันให้มาก และเหมาะสมยิ่งขึ้น ในทุกด้าน ทุกระดับ โดยให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551 : 1)

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ ครอบคลุมมิติที่สำคัญ 4 ด้าน คือ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านวัฒนธรรม และมิติด้านจิตใจ (สมพร เทพสิทธา. 2548 : 39-47) แต่อาจสังเกตได้ว่า 3 มิติแรก จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยมิติด้านจิตใจของบุคคลแต่ละคนเป็นสำคัญ เมื่อบุคคลมีจิตลักษณะแบบพอเพียง ก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายมากขึ้น ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นจนเกิดโทษ จึงจะทำให้ครอบครัวของตนมีความเข้มแข็ง ชุมชนของตนมีเศรษฐกิจที่เติบโตแบบพึ่งตนเองได้มากขึ้น เกิดความรับผิดชอบกลมเกลียวกัน ก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมได้มากยิ่งขึ้นอย่างแท้จริง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551 : 1) นอกจากนี้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้กล่าวถึงความพอเพียงที่จะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และความมีภูมิคุ้มกัน และ 2 เงื่อนไข คือ การมีคุณธรรม และการมีหลักวิชาการความรู้

ซึ่งจะนำไปสู่ความสมดุล และความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ด้านความมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และภูมิคุ้มกันที่ดี

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542 จัดเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น (local government) ประเภทหนึ่ง โดยมีนายก อบต.ที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรง ทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทุนทาง เศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนอย่างมีดุลยภาพ เหมาะสมสอดคล้องกับการ ดำเนินชีวิตบนฐานทรัพยากร ภูมิปัญญา และวิถีวัฒนธรรมชุมชน ด้วยความระมัดระวัง มีคุณธรรม จริยธรรม ความเอื้ออาทร และความสามัคคีกัน เพื่อมุ่งไปสู่สังคมท้องถิ่นที่มีความสุขที่เกิดจาก ความ สมดุล ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ ดังนั้น จากบทบาท หน้าที่ของนายก อบต. ดังกล่าว ทำให้นายก อบต. ต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน ซึ่งการ ปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง นับเป็นพฤติกรรมที่สำคัญประการหนึ่งที่ควรปฏิบัติในฐานะ ผู้นำของชุมชน

จากความสำคัญข้างต้น จึงเป็นที่มาของการวิจัยเพื่อแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษาสาเหตุภายในจิตใจ และลักษณะสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนายก อบต. ประเภทต่างๆ ซึ่งเอื้ออำนวยหรือขัดขวางพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในหัวข้อ “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. องค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งปัจจัยทางจิตสังคม หมายถึง ปัจจัยหลายด้านของบุคคลที่ถูกศึกษาทั้งทางจิตใจ (จิตลักษณะ) และทางด้านสังคม หรือ ลักษณะ สถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ศึกษาใกล้ตัวผู้ถูกศึกษา ซึ่งความรู้ที่ได้ จากการศึกษาคือจะเป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. และ/หรือกลุ่มเป้าหมายอื่นของประเทศได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต.
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ประเภทต่างๆ
- 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตาม สถานการณ์ และพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ประเภทต่างๆ

4) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายค อบต. ประเภทต่างๆ

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1) นายค อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง) และมีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) แต่ระดับสูงกว่านายค อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างน้อย และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

2) นายค อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก มีจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง) และมีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) แต่ระดับสูงกว่านายค อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ เชื่ออำนาจในตนต่ำ และสุขภาพจิตที่ด้อย

3) นายค อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) แต่ระดับสูงกว่านายค อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

4) นายค อบต. ที่รับรู้เกี่ยวกับบุคคลใกล้เคียงมาก เชื่ออำนาจในตนสูง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) แต่ระดับสูงกว่านายค อบต. ที่รับรู้เกี่ยวกับบุคคลใกล้เคียงมาก เชื่ออำนาจในตนสูง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

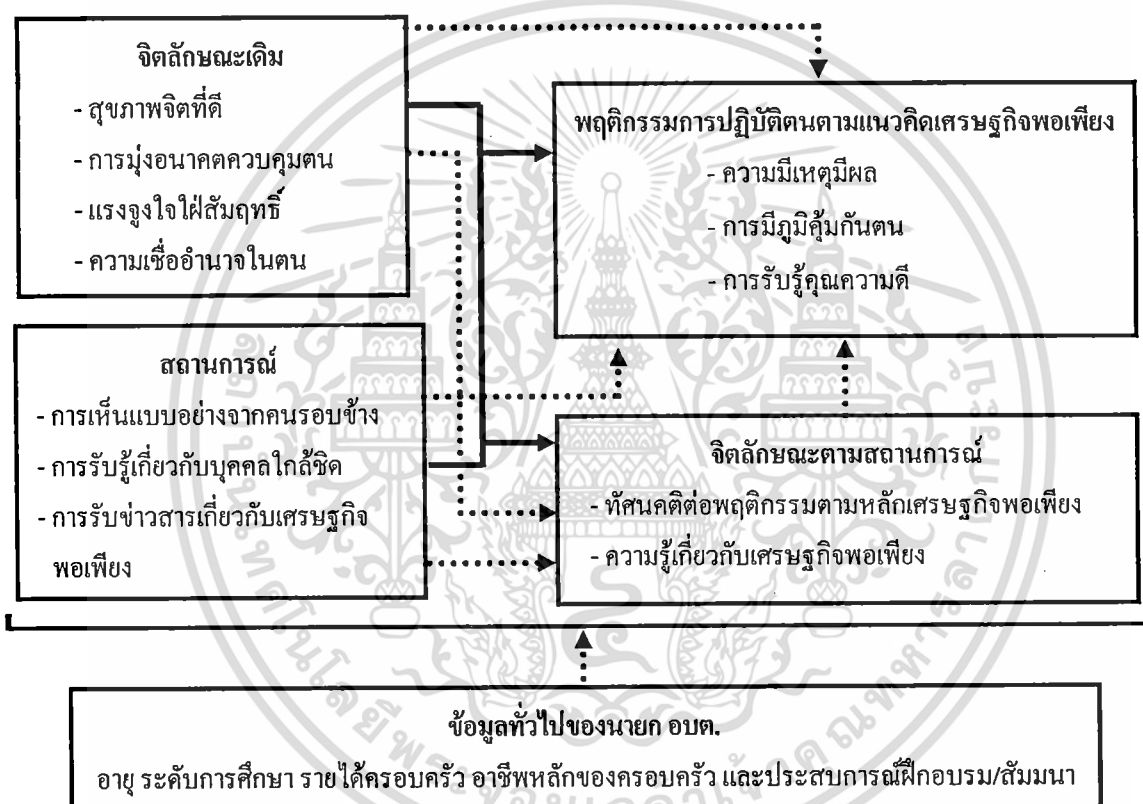
5) ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมกับตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร ร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) ของนายค อบต. ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

6) ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวแปร ตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร ร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของ

พฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) ของนายก อบต. ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ พ.ศ. 2552 จำนวน 5,770 คน จาก 5,770 อบต. (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552 : Online) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Yamame ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% (ที่ขนาดประชากร 6,000 คน) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 938 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 7 ตัวแปร ประกอบด้วย

(1) ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม หมายถึง ลักษณะทางจิตใจของบุคคล ซึ่งสะสมดำรงอยู่ภายในบุคคล มี 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตที่ดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน

(2) ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มบุคคล ทั้งใกล้ตัวและไกลตัว ทั้งที่สะสมมาในอดีตและได้รับในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม มี 3 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มี 3 ตัวแปร คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตนเอง และการรับรู้คุณความดี (คุณธรรม-จริยธรรม)

3) ตัวแปรประสาน (Mediating Variables)

ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมกับสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคล มี 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

4) ตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อย (Moderting Variables)

ลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. หมายถึง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนายก อบต. ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว อาชีพหลักของครอบครัว และประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1) เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาชี้ถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

2) พฤติกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่นายก อบต. ได้ดำรงและปฏิบัติตนโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความ

มีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ตัวแปร คือ

2.1) ความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของนายก อบต. โดยอาศัยการพิจารณา ใตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าคุณจะได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อในด้านใดต่อใครบ้าง วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมิณรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิณ 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยจึงแสดงว่ามีความมีเหตุมีผลมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีความมีเหตุมีผลน้อย

2.2) การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่นายก อบต. มีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุค โลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมิณรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิณ 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยจึงแสดงว่ามีภูมิคุ้มกันมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีภูมิคุ้มกันน้อย

2.3) การรับรู้คุณความดี หมายถึง การที่นายก อบต. มีการรับรู้ว่าคุณค่าอื่นหรือสิ่งแวดลอมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดลอมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์นั้น วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมิณรวมค่า จำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิณ 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 8-48 คะแนน ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยจึงแสดงว่ามีการรับรู้คุณความดีมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีการรับรู้คุณความดีน้อย

3) สุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกริดก้างวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมิณรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิณ 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน ทุกข้อมีลักษณะเป็นข้อความทางลบ ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยจึงแสดงว่าสุขภาพจิตที่ดีน้อย ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่าสุขภาพจิตที่ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล.การค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงแสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 11 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 11-66 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงแสดงว่ามี ความเชื่ออำนาจในตนสูง ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามี ความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

7) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง หมายถึง การรับทราบของนายก อบต. โดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 9-54 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

8) การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง หมายถึง การที่นายก อบต. รับรู้ว่าการรอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด วัดโดยใช้แบบวัดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตราประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยจึงแสดงว่ามีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่ามีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างน้อย

9) การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของนายก อบต. วัดโดยใช้แบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่า จำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

10) ทักษะการตัดสินใจตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนายก อบต. ในการพิจารณาประเมินประโยชน์ของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะปฏิบัติตามหลักหรือวิธีการที่เป็นแนวทางในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดโดยใช้แบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่า จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบด้วยมาตรฐานประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 9-54 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่ามีทักษะการตัดสินใจตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าไม่มีทักษะการตัดสินใจตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

11) ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่นายก อบต. ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต วัดโดยใช้แบบวัด จำนวน 7 ข้อ โดยแต่ละข้อความประกอบด้วยมาตรฐาน 2 มิติ คือ 1)การให้เลือกตอบว่าข้อข้างต้น “ถูก” หรือ “ผิด” และ 2)การให้เลือกตอบว่าคำตอบที่ให้ในมิติแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบนั้น “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

12) อายุ หมายถึง อายุของนายก อบต. ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (48.60) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง คือ กลุ่มอายุน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 48 ปี) และกลุ่มอายุมาก (มากกว่า 48 ปี)

13) ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของนายก อบต. ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

14) รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของครอบครัวนายก อบต. ซึ่งเป็นรายได้ต่อเดือนของสมาชิกทุกคนภายในครอบครัวของนายก อบต. ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/เดือน) และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (มากกว่า 20,000 บาท/เดือน)

14) อาชีพหลักของครอบครัว หมายถึง อาชีพที่ครอบครัวของนาย ก อบต. ทำอยู่เป็นหลักในปัจจุบัน และเป็นแหล่งรายได้ส่วนใหญ่ของครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่นๆ

15) ประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนา หมายถึง ประสบการณ์การเข้าร่วมฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนาย ก อบต. ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยฝึกอบรม/สัมมนา และกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรม/สัมมนา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษา “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นการศึกษา ดังนี้

- 2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 จิตลักษณะของบุคคลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบ

(1) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

(2) หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

(3) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 ส่วน ดังนี้

(3.1) กรอบแนวคิด

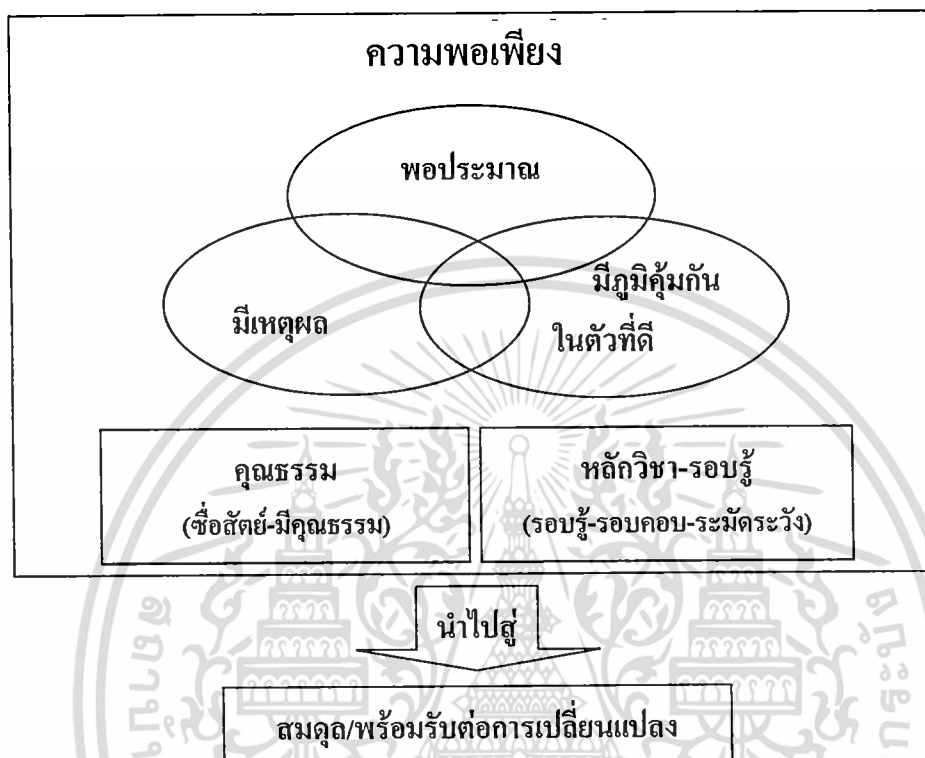
เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤตเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

(3.2) คุณลักษณะ

เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

(3.3) คำนิยาม

ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อมๆ กัน ดังนี้

ภาพที่ 2.1 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547)

ก. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ข. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

ค. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

(3.4) เงื่อนไข

การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

(3.5) แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ

จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

2.1.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

สำหรับสาเหตุของผลหนึ่งๆ โดยเฉพาะผลที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ในทางจิตพฤติกรรมศาสตร์มีกรอบความคิดพื้นฐานในการศึกษา โดยกรอบความคิดนี้มาจากการสรุปความคล้ายคลึงของทฤษฎีต่างๆ ที่ระบุสาเหตุของพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของมนุษย์ เรียกว่า “รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม” (Interactionism Model) ซึ่งมีเนื้อหาว่า พฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคลเกิดจากสาเหตุหลายประการพร้อมกัน และในแต่ละประการก็มีสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลมี 4 ประการหลัก ได้แก่ (คูเดื่อน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550 : 33-35)

สาเหตุประการแรก เป็นสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม เป็นจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล หรือที่เรียกว่า “Psychological traits” ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดทางสังคมหรือประสบการณ์ที่สั่งสมมา เช่น สุขภาพจิต (Mental health) เหตุผลเชิงจริยธรรม (Morality) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future orientation and self control) เป็นต้น

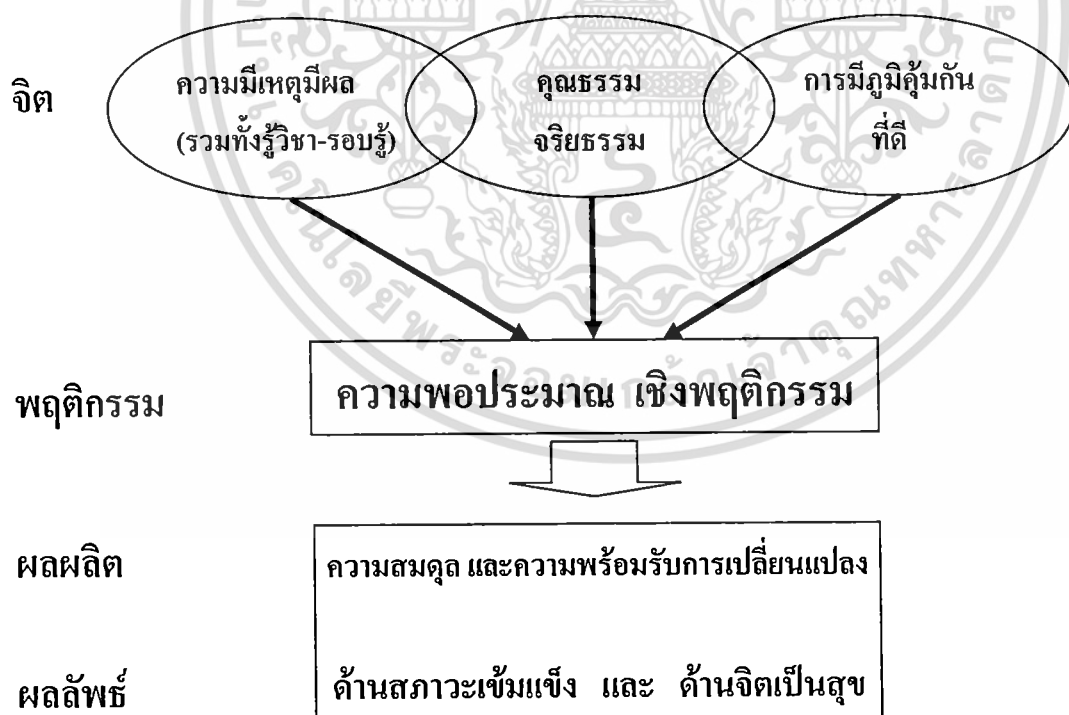
สาเหตุประการที่สอง เป็นสาเหตุทางสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ หรือที่เรียกว่า “Situational factors” สถานการณ์เหล่านี้มี 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการหรือเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมต่างๆ ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนาได้ เป็นต้น และ 2) สถานการณ์ที่ขัดขวางมิให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากขึ้น เช่น การมีภาระหนี้สิน ความขัดแย้งในกลุ่มหรือหน่วยงาน เป็นต้น

สาเหตุประการที่สาม เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ เช่น นักศึกษาอาชีวะที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และอยู่ในสถานการณ์ย่ำแย่ด้วย จึงทำให้นักศึกษาคนนั้นมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักศึกษาที่มีจิตและอยู่ในสถานการณ์ตรงข้าม เป็นต้น สาเหตุสายนี้ทดสอบได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ความแปรปรวนตั้งแต่

สองทางขึ้นไป (Two-way หรือ Three-way Analysis of Variance) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path Analysis) เป็นต้น

สาเหตุประการสุดท้าย เป็นสาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological states) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทศนคติ หรือศัพท์ของบุคคลนอกสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์มักเรียกว่า จิตสำนึก ทศนคติ หมายถึง การที่บุคคลเห็นประโยชน์หรือโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการกระทำใดการกระทำหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ อยากกระทำ-ไม่อยากจะกระทำ พฤติกรรมนั้น จึงทำให้บุคคลเกิดความพร้อมที่จะกระทำหรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะกระทำนั้น

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่นำไปสู่ผลที่น่าปรารถนาในภาพที่ 1 เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าภาพที่ 2 นี้ ระบุสาเหตุด้านจิตและพฤติกรรมของบุคคล (หรือของครอบครัว ชุมชน หรือสังคม) และผลผลิตของจิตและพฤติกรรมดังกล่าว ผลผลิตนี้สามารถนำไปเกิดผลลัพธ์ที่ต้องการด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาความต่อเนื่องของหลักใหญ่ๆ (สังกัปหรือมโนคติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) ในลักษณะนี้ทำให้อยู่ในรูปของแผนงาน (วิจัยและหรือพัฒนา) ระดับชาติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน (คุณเดือน พันธมนาวิน และดวงเดือน พันธมนาวิน, 2550 : 33-35)

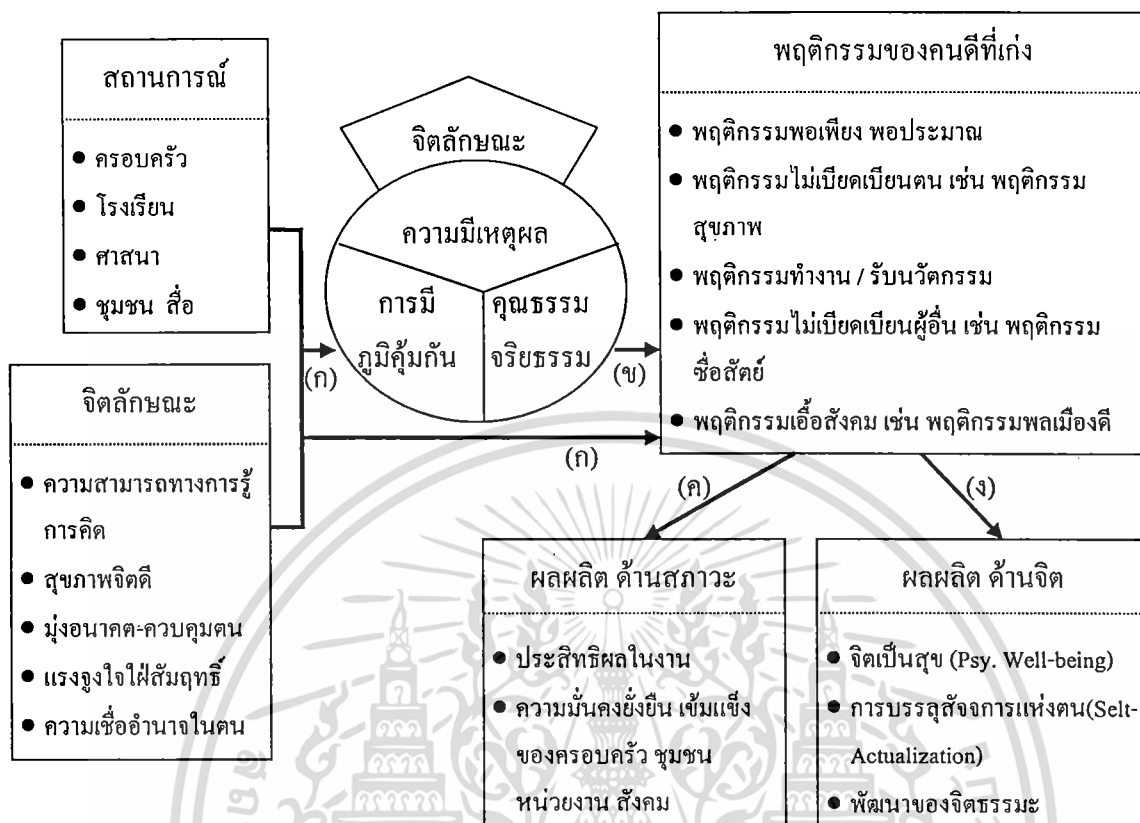
ภาพที่ 2.2 การผสมผสานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ความรู้ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ (คุณเดือน พันธมนาวิน และดวงเดือน พันธมนาวิน, 2550 : 35)

จะสังเกตได้ว่า ในภาพที่ 2.2 จิตและพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่ม เป็นจุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งนำเข้า (Inputs) ซึ่งตรงกับวิชาการในสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่มักเข้าใจว่า จิตและพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่มามีมาก่อน ใครมีจิตและพฤติกรรมดังกล่าวในปริมาณใด ไม่มีการคิดว่าจะไปและต้องเปลี่ยนแปลงได้ ใครมีจิตและพฤติกรรมเหล่านี้มาก ก็คงจะสามารถทำให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ดังกล่าวได้มาก ใครมีจิตและพฤติกรรมเหล่านี้น้อย ก็คงจะไม่เกิดความสำเร็จในแนวนี้ จึงทำให้แนวทางในภาพที่ 2 มีศักยภาพในเชิงรับมากกว่าในเชิงรุก นอกจากนี้ ประเด็นที่สำคัญคือ จะต้องมีการระบุสาเหตุกลุ่มสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์เพิ่มขึ้นจากกลุ่มจิต นั่นคือ สาเหตุทางด้านสถานการณ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมาก โดยเฉพาะในบุคคลที่จิตมีพลังอ่อนหรือจิตที่ไม่พัฒนามากพอ

2.2.3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์

เมื่อทำการวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยการศึกษากระบวนการทางจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรม และผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ได้ระบบที่ประกอบด้วยการศึกษาใน 3 ส่วน ได้แก่ 1) จิตลักษณะของบุคคล ซึ่งส่วนนี้เรียกว่า “ดัชนีแกน” หรือ Core indicators 2) สาเหตุของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีเหตุ” หรือ Causal indicators มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจิตลักษณะพื้นฐาน และกลุ่มสถานการณ์ และ 3) ผลของดัชนีแกน ซึ่งเรียกว่า “ดัชนีผล” หรือ Consequential indicators ซึ่งมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรม และกลุ่มผลผลิตอันแยกเป็นด้านสภาวะภายนอกและด้านจิต คือสภาวะภายในของบุคคล

ดังนั้น ตามแนวทางการศึกษาในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ จึงสามารถวิเคราะห์การศึกษาจิตลักษณะและพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ดัชนีเหตุ ดัชนีแกน (กระบวนการ) และดัชนีผลระดับบุคคลในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อขับเคลื่อนแผนงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ดูเดือน พันธมนาวิน และ ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2550 : 37)

จากภาพที่ 2.3 จะเห็นได้ว่าประกอบด้วย 3 กลุ่มดัชนี ได้แก่ 1) กลุ่มดัชนีแกน ซึ่งเน้นที่จิตลักษณะกลุ่มที่สำคัญตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ประการ คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และคุณธรรมจริยธรรม 2) กลุ่มดัชนีเหตุของกลุ่มดัชนีแกน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาเหตุ 2 ด้าน คือ ด้านสถานการณ์ภายนอกตัวบุคคล เช่น ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงาน สื่อ เป็นต้น และด้านจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมคน ความสามารถทางการรู้การคิด (สติปัญญา) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต เป็นต้น 3) กลุ่มดัชนีผลของกลุ่มดัชนีแกน โดยผลทางตรง คือ กลุ่มพฤติกรรมต่างๆ ของคนดีที่เก่ง ซึ่งพฤติกรรมนี้จะไปสู่ผลใน 2 ด้าน คือ ทางด้านภายนอกตัวบุคคล เช่น ประสิทธิภาพในงาน ความมั่นคงเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นต้น และทางด้านจิตใจของบุคคล โดยเฉพาะความเป็นสุขทางจิตใจ การบรรลุศักยภาพแห่งตน และการมีพัฒนาการด้านธรรมะ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากรอบทฤษฎีในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่ใช้กำหนดระบบแผนการขับเคลื่อนงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ภาพที่ 2.3) ได้มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของหลักและเงื่อนไขบางประการ ทำให้มีความแตกต่างไปจากของเดิม (ภาพที่ 2.1) 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก คุณธรรมจริยธรรม ไม่ได้เป็นเงื่อนไขดังเช่นในภาพที่ 2.1 แต่เปลี่ยนมาเป็นหลักหรือดัชนีแกนร่วมกับการมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน ทั้งนี้เนื่องจากคุณธรรมจริยธรรมเป็นผลของสาเหตุด้านสถานการณ์และจิตพื้นฐาน เนื่องจากบุคคลจะยอมรับคุณธรรมจริยธรรมซึ่งอยู่ภายนอกเข้ามาเป็นหลักประจำใจมากน้อยเพียงใด มีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของครอบครัว โรงเรียน สังคม และสื่อ ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรม จึงกลายเป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ได้เช่นเดียวกับการมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันตน

ประการที่สอง ความพอเพียง พอประมาณ รวมกันและถูกจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมซึ่งเป็นผลของจิตและสถานการณ์ของบุคคล ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอเพียง พอประมาณ หมายถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีความหมายตรงกับพฤติกรรมของคนดีในทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม พฤติกรรมสองกลุ่มดังกล่าวได้ผ่านการพิสูจน์จากงานวิจัยไทย พบว่าพฤติกรรมเหล่านี้เป็นผลของจิตลักษณะ 8 ประการ คือ สติปัญญา สุขภาพจิต ประสบการณ์ทางสังคม ทักษะคติ/ค่านิยม/คุณธรรม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเหตุผลเชิงจริยธรรม

ประการที่สาม การพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง อาจมีความหมายได้น้อย 2 ด้าน คือ ด้านแรก หมายถึง ความสามารถในการปรับตัว และการมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์ และด้านที่สอง เมื่อการพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงจัดอยู่ในความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ก็สามารถเป็นผลผลิตทางด้านสถานะที่เป็นความเข้มแข็งของครอบครัว ของชุมชน หรือขององค์กรกิจการต่างๆ ได้

2.2 จิตลักษณะของบุคคลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

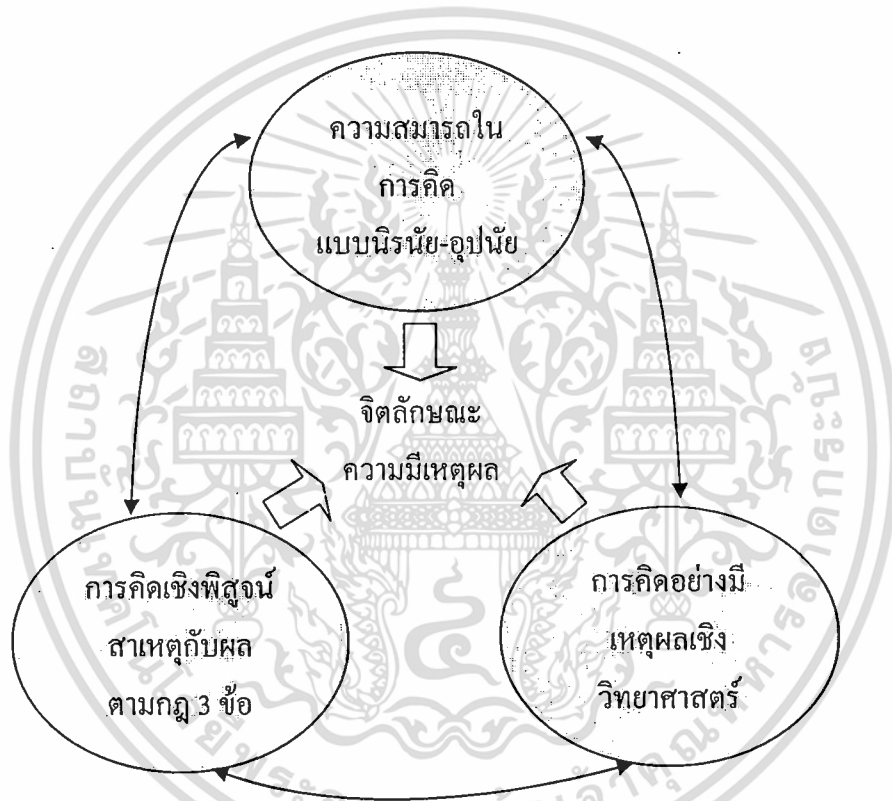
จากกรอบความคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางจิตใจที่สำคัญของความพอเพียงมี 3 ประการ ได้แก่ 1) ความมีเหตุมีผล 2) การมีภูมิคุ้มกัน และ 3) คุณธรรมจริยธรรม จึงได้กำหนดจิตลักษณะทั้ง 3 กลุ่ม ให้เป็นพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้ในงานวิจัยนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความมีเหตุมีผล

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ โดยอาศัยการพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าตนได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบในด้านใดต่อใครบ้าง

ในสาขาจิตวิทยาได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความมีเหตุมีผลของมนุษย์ในหลายแบบที่สำคัญ มี 3 แนวทาง (ภาพที่ 2.4)

แนวทางแรก คือ การคิดเชิงพิสูจน์สาเหตุ-ผล หรือเรียกว่า Causal reasoning ซึ่งเป็นการคิดเชื่อมโยงในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่คิดว่าเป็นสาเหตุกับสิ่งที่คิดว่าเป็นผลของสาเหตุนั้น ซึ่งเป็นแบบแผนการคิดของนักวิชาการ นักวิจัย หรือนักวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะสืบค้นให้ได้ข้อเท็จจริง โดยการพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลเช่นนี้จะน่าเชื่อถือถ้าสามารถกระทำตามหลักและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ 3 ประการ ซึ่งเรียกว่า “การพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลตามกฎทางปรัชญา 3 ข้อ”

ภาพที่ 2.4 องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของความมีเหตุมีผล

ข้อแรก กฎการแปรเปลี่ยนไปด้วยกัน (Covariance rule) ซึ่งเป็นระดับการคิดเกี่ยวกับสาเหตุและผลในขั้นต้นนั้น คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ได้ว่า ถ้าสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น อีกสิ่งหนึ่งก็เกิดด้วย ถ้าสิ่งแรกไม่ปรากฏ สิ่งที่สองก็ไม่ปรากฏด้วย หรือสิ่งสองสิ่งที่มีค่าแปรเปลี่ยนไปตามกัน หรือแปรเปลี่ยนผกผันกัน ดังนั้น ถ้าสิ่งสองสิ่งมีการแปรเปลี่ยนไปตามกันเช่นนี้แล้ว สิ่งของสิ่งนี้อาจมีความเกี่ยวข้องกันในเชิงสาเหตุและผลได้ แต่ในขั้นนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า สิ่งใดเป็นสาเหตุของอีกสิ่งหนึ่ง จนกว่าจะพิสูจน์ว่าจริงตามกฎอีก 2 ข้อด้วย

ข้อสอง กฎการเกิดก่อน (Temporal precedence rule) เมื่อสิ่งสองสิ่งมีการแปรเปลี่ยนตามกันแล้ว การที่จะกล่าวว่าเป็นสาเหตุของอีกสิ่งหนึ่งได้ ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเกิดมาก่อน ส่วนสิ่งที่เกิดขึ้นทีหลังจะเป็นสาเหตุสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไม่ได้ การพิสูจน์ในขั้นนี้เพียงกล่าวได้คร่าวๆ ว่า อะไรอาจเป็นสาเหตุของอะไรเท่านั้น

ข้อสาม กฎความเที่ยงตรงภายใน (Internal consistency rule) ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่า สิ่งที่เป็นสาเหตุของผลได้ จะต้องไม่มีสาเหตุอื่นมาทดแทนหรือมาบดบังอิทธิพลของสาเหตุนั้น

แนวทางที่สอง เป็นการศึกษาวิธีการคิดเหตุผลแบบนิรนัยหรืออุปนัย (Deductive and inductive reasoning) โดยการคิดแบบนิรนัย (Deductive reasoning) เป็นการนำหลักการหรือทฤษฎีที่ค้นพบไปใช้อธิบายในสถานการณ์เฉพาะต่างๆ ส่วนการคิดแบบอุปนัย (inductive reasoning) เป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงในสถานการณ์ที่หลากหลายมาสรุปรวมเป็นหลักการหรือทฤษฎีเดียว ตลอดจนการจัดประเภทและการแยกประเภท การคิดเช่นนี้จะทำให้นักคิดมีความคิดที่เป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงหาข้อพิสูจน์ความสัมพันธ์ต่างๆ ตลอดจนหลักการคิดเช่นนี้สามารถช่วยให้นักคิดสรุปความรู้ใหม่ได้ในระดับหนึ่ง

แนวทางที่สาม การคิดอย่างมีเหตุเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific reasoning) ซึ่งพัฒนามาจากแนวการคิดแบบที่สอง โดย John Dewey ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ในการค้นหาความจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีต่างๆ เช่น 1) การให้ความหมายที่ชัดเจนของสิ่งที่กล่าวถึง 2) ตั้งสมมุติฐาน แล้วทดสอบสมมุติฐานนั้นด้วยข้อมูลต่างๆ 3) เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างระมัดระวังและควบคุมสาเหตุแทรกซ้อน เป็นต้น 4) ประมวลผลเพื่อหาข้อสรุป และ 5) ตรวจสอบผล

ดังนั้น จิตลักษณะด้านความมีเหตุมีผล อาจสามารถวัดได้จากการคิดอย่างน้อยใน 3 แนวทางดังกล่าว คือ 1) การคิดโดยการพิสูจน์กฎ 3 ข้อ 2) ความสามารถในการคิดแบบนิรนัย-อุปนัย และ 3) การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

นอกจากนี้ ความมีเหตุผลยังมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2550ก) คือ ความเชื่ออำนาจในตน (Belief in internal locus of control of reinforcement) ตามทฤษฎีของ Rotter (1966) เนื่องจากความเชื่ออำนาจในตนประกอบด้วย 2 องค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ องค์ประกอบแรก ความสามารถในการทำนายความเป็นสาเหตุของผลๆ หนึ่งได้อย่างถูกต้องแม่นยำ (Predictability) และองค์ประกอบที่สอง ความเชื่อว่าตนสามารถควบคุมให้เกิดผลนั้นตามที่ต้องการได้ (Controllability) โดยการสร้างสาเหตุของผลนั้นขึ้นในปริมาณมาก ผลที่ต้องการก็จะเกิดได้มากตามไปด้วย ซึ่งตรงกับความเชื่อที่ว่า “ทำมาก ย่อมได้ผลมาก และทำน้อย ย่อมได้ผลน้อย” และ “ทำดี ย่อมได้รับผลดีตอบแทน และทำชั่ว ย่อมได้รับผลชั่วตอบแทน” หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความเชื่อเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมในทางพุทธศาสนานั้นเอง ซึ่งความเชื่อเช่นนี้เป็นไปตามหลักของการมีเหตุและมีผล

2.1.2 การมีภูมิคุ้มกัน

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตน หมายถึง การเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุค โลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว

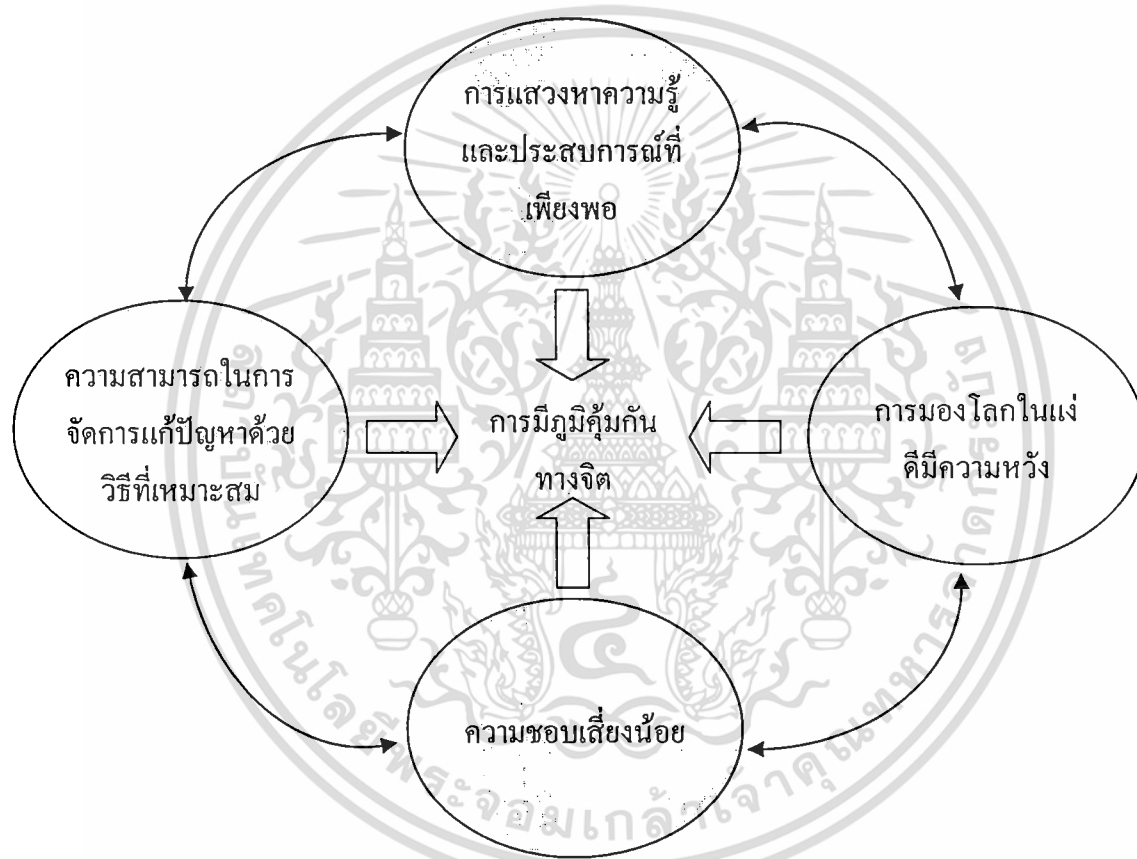
วงวิชาการด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ในปัจจุบันกำลังมุ่งเน้นด้านการเสริมสร้างและป้องกัน (Positive psychology) เป็นหลักมากกว่าการแก้ไข (Disease model) การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริม การศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตมีมานานแล้วในวงการจิตวิทยา ในทฤษฎีของ Freud ซึ่งกล่าวว่า บุคคลจะสร้างกลไกทางจิตหลายรูปแบบเพื่อป้องกันตน (Self-defense mechanisms) ซึ่งเป็นการป้องกันตนเองจากความรู้สึกนึกคิดที่ไม่น่าปรารถนา นอกจากนี้การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตยังมีการศึกษากันมากในเชิงของทัศนคติ โดย McGuire (1969) และ Eagly & Chaiken (1993) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการต้านทานการถูกชักจูง (Inoculation theory) ซึ่งอธิบายในแนวการปลูกถ่ายเชื้อเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันเชื้อโรคนั้น การต้านทานการชักจูงสามารถกระทำได้โดยการให้ความรู้ ทักษะ และการสนับสนุน โดยให้บุคคลได้สร้างภูมิคุ้มกันโดยให้การโจมตีอย่างอ่อนเกี่ยวกับความเชื่อหรือความคิดในประเด็นที่สำคัญที่กระทบต่อความเชื่อหรือความคิดดั้งเดิมของตน เช่น โจมตีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเสพสารเสพติด เป็นต้น ทำให้บุคคลนั้นเกิดคำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับคุณค่าและความรู้สึกเกี่ยวกับสารเสพติด บุคคลจึงต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาหักล้างการโจมตีนั้น ทำให้เป็นการเพิ่มภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ได้มากขึ้นเป็นลำดับ และเมื่อถูกโจมตีในเรื่องเดิมอีกในปริมาณที่มากขึ้น บุคคลจะสามารถหาทางเอาชนะการโจมตีที่รุนแรงนี้ได้ง่ายด้วย

แนวทางในการพัฒนาภูมิคุ้มกันทางจิตตามทฤษฎี McGuire บุคคลควรเตรียมตนเองใน 5 ด้าน ได้แก่

1. ใฝ่เรียนใฝ่รู้ เพื่อรวบรวมข้อมูลให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ เพื่อเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญาในการประกอบการตัดสินใจที่จะกระทำอย่างมีความรอบคอบและระมัดระวัง
2. วิเคราะห์และตีความเหตุการณ์ไปล่วงหน้าในหลายแง่มุมที่อาจเป็นไปได้ว่าเหตุการณ์ใดหรือบุคคลใดที่อาจจู่โจมหรือชักนำตนเองและผู้อื่นให้ไปสู่เหตุการณ์เสี่ยงอันตราย จึงต้องมีการเตือนตนเองและผู้อื่นให้ระมัดระวัง
3. พิจารณาเจตนาของผู้โจมตีหรือวิเคราะห์ปัจจัยของการนำไปสู่เหตุการณ์เสี่ยง และหาทางลดความน่าเชื่อถือของบุคคลที่โจมตี หรือหาวิธีทางหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่เหตุการณ์เสี่ยงนั้น
4. พยายามอนุรักษ์ภูมิคุ้มกัน โดยการเชื่อมโยงภูมิคุ้มกันเหล่านี้กับความเชื่อ คุณธรรม ค่านิยม และจริยธรรมพื้นฐานที่ดีงามและมั่นคงของสังคม

5. แสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลหรือกลุ่มที่มีภูมิคุ้นกันเช่นเดียวกัน

การเตรียมตัวตามข้อ 1 ถึงข้อ 4 เป็นการสร้างภูมิคุ้นกันทางจิตที่เป็นกลไกที่เกิดภายในตัวบุคคล ส่วนข้อ 5 เป็นการสร้างภูมิคุ้นกันทางจิตโดยการสร้างกลไกจากสังคมภายนอก จากแนวทางการเตรียมพร้อมโดยการสร้างภูมิคุ้นกัน 5 ด้านดังกล่าว ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของจิตลักษณะการมีภูมิคุ้นกันตนเองอย่างน้อย 4 ประการ (ภาพที่ 2.5) คือ การแสวงหาความรู้และมีประสบการณ์ที่เพียงพอ การมองโลกในแง่ดี (ทำให้มีความหวัง) ความชอบเสี่ยงน้อย และความสามารถในการจัดการแก้ปัญหาด้วยวิธีที่เหมาะสม

ภาพที่ 2.5 องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการมีภูมิคุ้นกัน

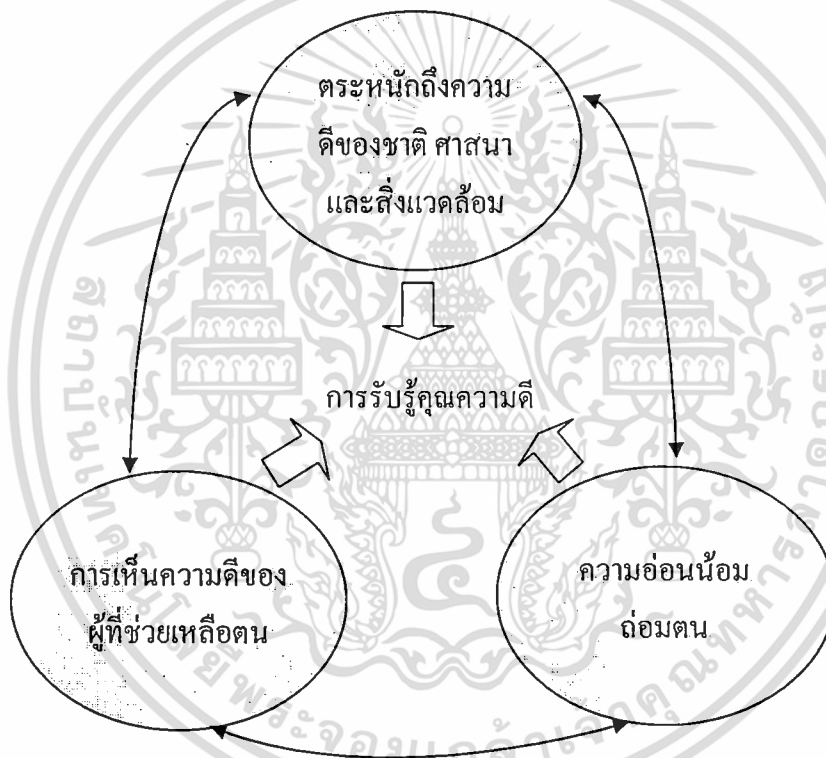
2.1.3 การรับรู้คุณค่าชีวิต

ความกตัญญูตเวทีเป็นคุณธรรมที่สำคัญที่ได้รับการสั่งสอนในวัฒนธรรมไทย เมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณค่าชีวิตหรือสิ่งแวดล้อมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อเราได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์แก่เรา ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ความรู้สึกถึงบุญคุณจะนำไปสู่ความพอประมาณในการคิดหรือ

การตัดสินใจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางด้านที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์

อย่างไรก็ตาม บุคคลมีการตัดสินใจว่าการกระทำแบบใดจะเป็นการกระทำที่มีบุญคุณต่อตนเองอย่างแท้จริง ทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg (1969) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่สำคัญที่ระบุขั้นตอนการตัดสินใจของบุคคลซึ่งแสดงถึงระดับจริยธรรมของบุคคลนั้น โดยบุคคลที่ตัดสินใจเกี่ยวกับบุญคุณเพราะผลประโยชน์ตกอยู่แก่ตนเองหรือพวกพ้องเท่านั้น จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมต่ำกว่าบุคคลที่ตัดสินใจเกี่ยวกับบุญคุณเพราะผลประโยชน์เกิดแก่ส่วนรวม

ความรู้สึกรู้ถึงบุญคุณ (Gratitude หรือ Gratefulness) อาจประกอบด้วย (ภาพที่ 2.6)

ภาพที่ 2.6 องค์ประกอบเชิงสมมุติฐานของการรับรู้คุณความดี

1. การตระหนักว่า การช่วยเหลือหรือประโยชน์ที่ได้รับมีความสำคัญและมีคุณค่าสูง เมื่อบุคคลตกอยู่ในช่วงวิกฤตหรือประสบเหตุการณ์ยากลำบากและต้องการความช่วยเหลือ จึงเห็นความสำคัญและคุณค่าของการช่วยเหลือนั้น

2. บุคคลที่มักหลงตนเองน้อย (Narcissism) มักเป็นผู้ที่รู้สึกถึงบุญคุณของคนอื่น ได้ง่าย ให้อภัยบุคคลอื่น ไม่หยิ่งผยองคิดว่าตนเองเก่ง จนเห็นการช่วยเหลือของบุคคลอื่นหรือสิ่งต่างๆ ไม่มีความจำเป็นหรือสำคัญ ความอ่อนน้อมต่อตนเองเป็นหนึ่งในสิบคุณธรรมที่สำคัญของหลักการทำงานตามรอยพระบาท ดังนั้น บุคคลที่มีความอ่อนน้อมต่อตนเองมาก จึงมักเป็นผู้ที่มีความรู้สึกถึงบุญคุณมากด้วย

3. การเห็นความดีของบุคคลอื่น ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการมองโลกในแง่ดี โดยตีความหรือรับรู้ว่าเขาทำสิ่งที่ดีงามและผู้ที่เข้ามาช่วยเหลือเรามีใช้ช่วยเหลือเพราะต้องการผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม

4. ความพร้อมที่จะตอบแทนบุญคุณ เมื่อบุคคลได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับประโยชน์จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม บุคคลผู้นั้นจะพยายามหาทางตอบแทนบุญคุณด้วยการไม่เบียดเบียนผู้มีพระคุณตลอดจนช่วยเหลือสนับสนุน และปกป้องสิ่งที่ทำประโยชน์แก่ตน

คุณธรรมที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การมีคุณธรรมที่สูงส่งอื่นๆ คือ ความกตัญญู ความหมายของความกตัญญู ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตและการกระทำ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ (ภาพที่ 2.6) คือ 1) การตระหนักถึงความดีของชาติ ศาสนา และสิ่งแวดล้อม 2) ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งโส ทะนงตน และ 3) การเห็นความดีของผู้ที่ช่วยเหลือ เช่น การมองเห็นความดีของผู้ที่ช่วยเหลือตน ถึงแม้ว่าตนอาจจะไม่เคยเอ่ยปากขอหรือ เป็นต้น

ดังนั้น กลุ่มจิตลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) ความมีเหตุมีผล โดยเฉพาะการพิจารณาไตร่ตรองถึงสาเหตุที่แท้จริงของผลหนึ่งๆ 2) การมีภูมิคุ้มกันตน โดยการมีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ข้อมูลข่าวสารที่จะสามารถนำมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการระงับยับยั้งตนเองไม่ให้กระทำการที่เสี่ยงเป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น และ 3) การมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานที่จะนำไปสู่คุณธรรมขั้นสูงต่อไป คือ การรับรู้คุณค่าความดี หรือความกตัญญูนั่นเอง

2.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตลักษณะของบุคคล

รูปแบบที่สำคัญของทฤษฎีต่างๆ ที่ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ คือ รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (interactionism model) ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมกลุ่มหนึ่งได้ประมวลทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่ใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมเอาไว้ (Magnusson and Endler, 1977 : 18-21) แล้วสรุปว่าพฤติกรรมมนุษย์อาจมีสาเหตุพร้อมกันได้ถึง 4 ประเภท คือ 1) ลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์ หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (mechanical interaction) อาจวิเคราะห์ได้โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง โดยมีตัวแปรทางจิตและสถานการณ์ที่เป็นตัวแปรอิสระ 2 ตัว และพฤติกรรมที่เป็นตัวแปรตาม 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (organismic interaction) เป็นตัวแปรสาเหตุอีกตัวหนึ่ง เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นขึ้น เช่น ทศนคติต่อสถานการณ์นั้น หรือพฤติกรรมที่จะทำ ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ความเชื่ออำนาจในตนในเรื่องนั้น เป็นต้น

งานวิจัยที่เป็นวิเคราะห์สาเหตุทางด้านจิตใจของพฤติกรรมต่างๆ ของคนไทยนั้น งานวิจัยที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ก้าวหน้าที่สุดในปัจจุบันของวิชาการทางจิตวิทยา ในรูปแบบการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมแบบปฏิสัมพันธ์นิยมนี้ ได้มีการเอาสาเหตุภายนอกหรือสาเหตุทางด้านสถานการณ์เข้ามาประกอบกับสาเหตุภายใน โดยการวิจัยเปรียบเทียบจิตลักษณะบางประการของผู้ที่อยู่อาศัยในสถานการณ์เดียวกัน หรือสถานการณ์ที่คล้ายกัน แต่ยังมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันว่ายังมีสาเหตุที่สำคัญจากจิตใจ เช่น จิตลักษณะเชิงจริยธรรม บุคลิกภาพ แรงจูงใจ คุณธรรม ค่านิยมต่างๆ ตลอดจนสติปัญญา และสุขภาพจิตที่แตกต่างกัน ในงานวิจัยที่เข้ามามาตรฐานเหล่านี้จึงต้องมีการเลือกกลุ่มผู้ถูกศึกษาในกลุ่มเปรียบเทียบต่างๆ ซึ่งมีพฤติกรรมหนึ่งในปริมาณที่แตกต่างกัน ให้กลุ่มเหล่านี้มีความเท่าเทียมกันทางด้านสถานการณ์และลักษณะทางชีวสังคมของผู้ถูกศึกษา ทั้งนี้เพื่อจำกัดอิทธิพลของสถานการณ์ออกจากปรากฏการณ์ที่ศึกษาเสียก่อน (นิภาพร โชติสุคนธ์. 2545 : 10)

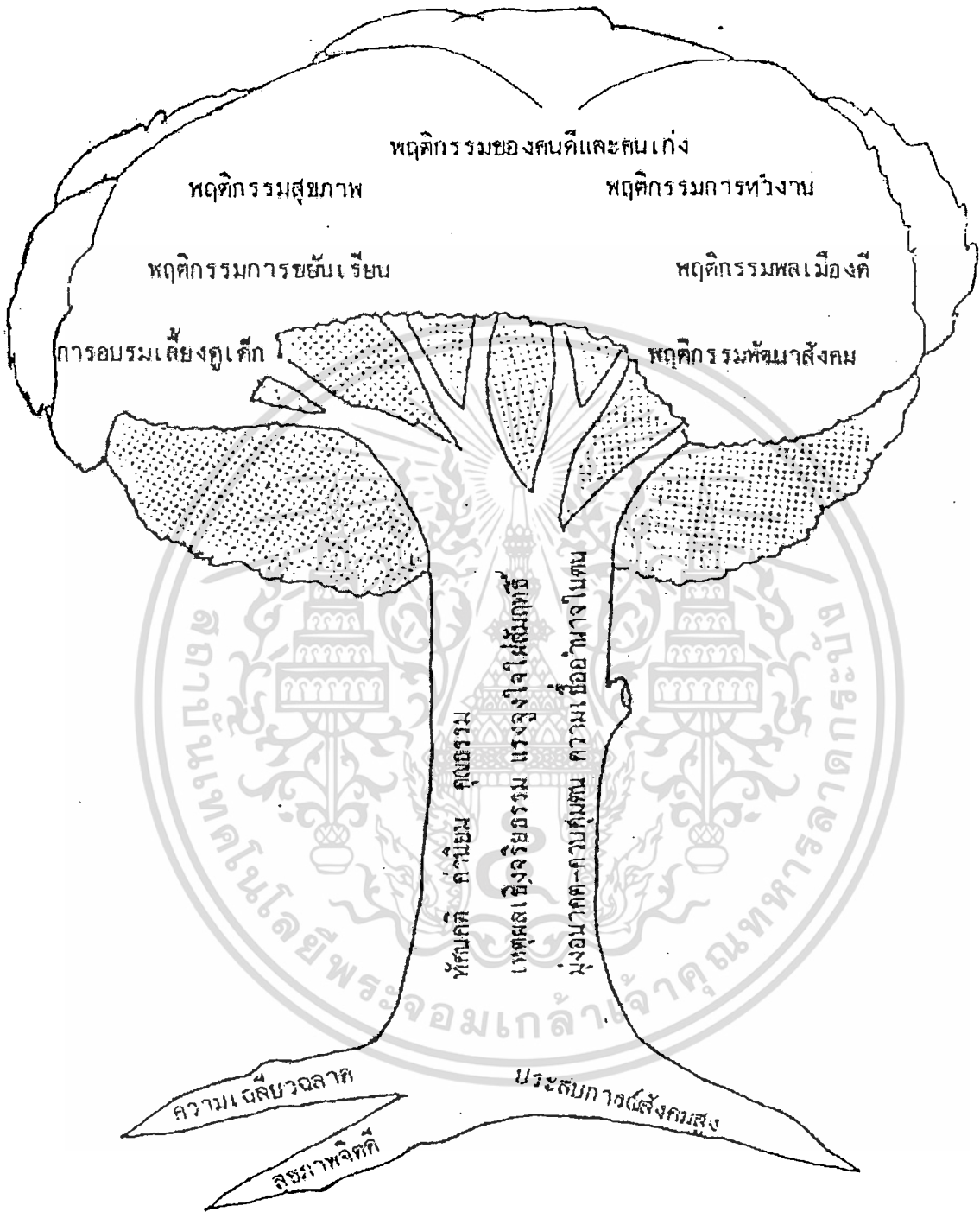
ในรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม จะต้องมีการศึกษาอิทธิพลร่วมระหว่างลักษณะทางจิตของผู้กระทำ กับลักษณะของสถานการณ์ที่พฤติกรรมนั้นปรากฏ โดยอาจจะศึกษาใน 2 วิธี คือ วิธีการศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสถิติ และวิธีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ในรูปของจิตลักษณะบางประการที่เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้กระทำนั้น เช่น ทศนคติต่อสถานการณ์ การรับรู้ หรือการเห็นความสำคัญของสถานการณ์นั้น การให้ความหมายแก่สถานการณ์นั้น ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างกันไปได้มากในแต่ละบุคคลที่ถูกศึกษา ทั้งที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกันหรือคล้ายกัน ทั้งนี้เพราะประสบการณ์เดิมทำให้การเรียนรู้ในปัจจุบันแตกต่างกัน การวิจัยที่นำมาใช้เป็นหลักในการสร้างทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะนี้ ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลองก็จะใช้ปฏิสัมพันธ์เชิงสถิติวิเคราะห์ ถ้าเป็นการวิจัยภาคสนามจะมีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในรูปของจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541 : 105-108)

การกำหนดกลุ่มตัวแปรเชิงเหตุของพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งนี้ กำหนดโดยยึดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม โดยจะประมวลทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสาเหตุด้านจิตใจและด้านสถานการณ์ เพื่อกำหนดตัวแปรอิสระและสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

(1) ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

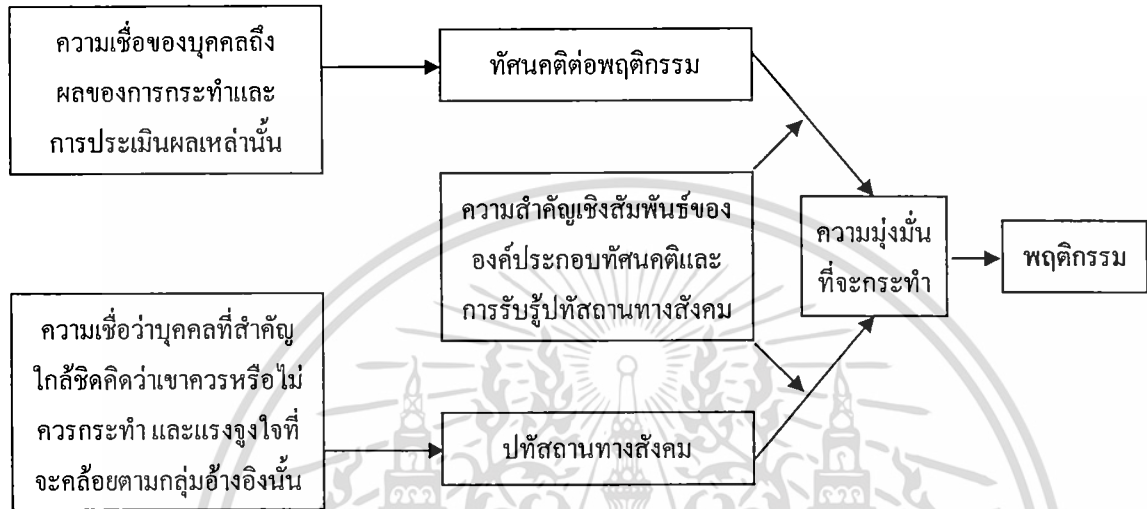
พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เป็นพฤติกรรมที่ประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 กลุ่ม คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นลักษณะของคนดีและคนเก่งในสังคม การพัฒนาคนให้เป็นคนดีและคนเก่งนั้น ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ เป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตจากการวิจัยหลายสิบเรื่องที่ศึกษาค้นคนไทยอายุ 6-60 ปี จำนวนเกือบครึ่งหมื่นในเหตุการณ์ต่างๆ ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของการเป็นคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผล

มะม่วง การที่จะได้มะม่วงดกผลใหญ่หวานอร่อยบนต้นนี้ ลำต้น และรากจะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการเปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้จริยธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้คือ 1) ทศนคติคุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น 2) เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนร่วม และหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว 3) ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนให้รอดได้ รอได้อย่างเหมาะสม 4) ความเชื่ออำนาจในตนว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ 5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ ถ้ามีมากในบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะทางจิต 5 ประการ ที่ลำต้นของต้นไม้จริยธรรมแล้ว พฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการคือ 1) สติปัญญา คือความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ 2) ประสพการณ์ทางสังคม หมายถึงการเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ 3) มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนานิน. 2539 : 54-55) ดังแสดงในภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและเก่ง (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2548 : 5)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ Aizen and Fishbein (1980) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางทัศนคติ และปัจจัยทางการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ดังแสดงในภาพที่ 2.8

ภาพ 2.8 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen and Fishbein, 1980 : 8)

Ajzen and Fishbein (1980 อ้างในปิยนัตร์ กลิ่นสุวรรณ. 2538 : 10-11) ได้ค้นพบจากงานวิจัยหลายฉบับได้ข้อสรุปว่า ทัศนคติที่เป็นองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดีกว่าองค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า และองค์ประกอบทางความรู้สึก โดยเรียกองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำนี้ว่า ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ (Behavior Intention) หมายถึงความโน้มเอียง หรือความพร้อมที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน และเสนอสูตรในการทำนายพฤติกรรมผ่านความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ร่วมกับตัวแปรทัศนคติทางสังคมต่อสถานการณ์นั้นๆ สำหรับตัวแปรทัศนคติทางสังคมนั้น คือการที่กลุ่มบุคคลมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง หรือมีความสำคัญกับผู้ใช้ศึกษายอมรับ และให้การสนับสนุนพฤติกรรมประเภทนั้น และเห็นว่าควรกระทำอย่างยิ่ง อีกตัวแปรหนึ่งคือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามปทัสถานทางสังคม มีสูตรดังนี้

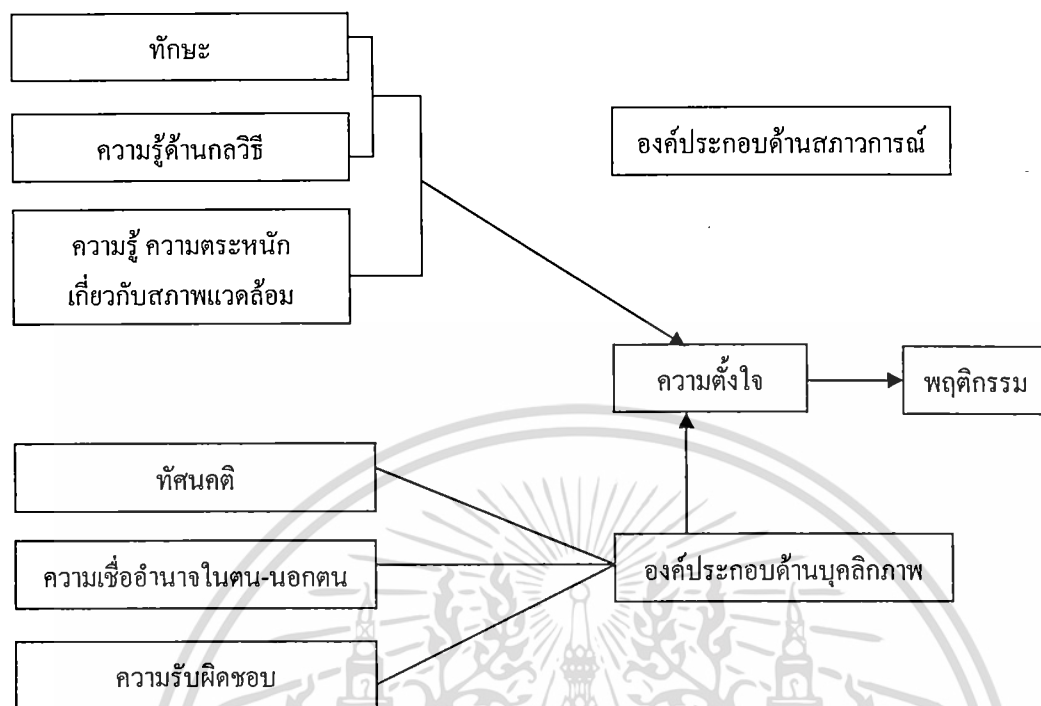
$$B-I = [AB] w1 + [(NB) (MC)] w2$$

- จากสมการ B = พฤติกรรม
- I = ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ
- AB = ทัศนคติต่อพฤติกรรม

NB	=	ความเชื่อเกี่ยวกับปัทสถานในเรื่องนั้น
MC	=	แรงจูงใจที่คล้อยตามปัทสถานทางสังคม
w1 , w2	=	การให้ความสำคัญหรือน้ำหนักแก่ตัวแปรนั้นๆ ตามลักษณะของผู้ถูกวัดว่าจะเป็นตัวของตัวเองมากหรือฟังฟังกลุ่มใดมาก

ทัศนคติต่อพฤติกรรมมีความสำคัญยิ่งขึ้นในการทำนายความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ถ้าบุคคลนั้นมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาก่อน ในขณะที่วัดกันความสำคัญของปัทสถานทางสังคมในเรื่องของบุคคลขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง กับการคล้อยตามปัทสถานทางสังคม มีความขัดแย้งกันหรือสอดคล้องกันเพียงไร หากมีความสอดคล้องกันมาก ความเชื่อในปัทสถานทางสังคมในเรื่องนั้นจะเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดียิ่งขึ้นตามสูตรข้างต้น

จากการศึกษาของ Hines, et.al. (1985 อ้างในคุณหญิง ไยเหลา และประทีป จินฉิ่ง. 2537 : 11-12) ซึ่งได้ทำการประมวลและสังเคราะห์งานวิจัยพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ที่ทำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 จำนวน 128 เรื่อง โดยผู้วิจัยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการรู้การคิด (Cognitive Variables) กลุ่มจิต-สังคม (Psycho-social Variables) หรือตัวแปรด้านบุคลิกภาพ และตัวแปรทางชีวสังคม (Demographic Variables) ผลพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมคือ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่นปัญหาและผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีจัดการแก้ปัญหา ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน ทัศนคติต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบ และการแสดงความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมและพบว่าตัวแปรด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ มีขนาดอิทธิพลเล็ก จากนั้นได้นำผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยนี้ บวกกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยของ Hines ในปี 1984 เสนอ โมเดลเพื่อการอธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.9

ภาพ 2.9 โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ (Hines, et.al. 1985 อ้างในคู่มือ โยเกลา และประทีป จีนัง. 2537 : 12)

จากโมเดลอธิบายได้ดังนี้ บุคคลที่แสดงความตั้งใจว่าจะทำพฤติกรรม น่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรับผิชอบต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าบุคคลที่ไม่ได้แสดงความตั้งใจ และความตั้งใจของบุคคล เป็นผลมาจากตัวแปรหลายตัว ทั้งที่เป็นบุคลิกภาพและตัวแปรด้านการรู้คิด ซึ่งอธิบายได้ว่าก่อนที่บุคคลแสดงความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมรับผิชอบต่อสิ่งแวดล้อม เขาจะต้องมีความรู้และความตระหนักถึงสภาพปัญหา มีความรู้และทักษะพอเพียงต่อการแก้ปัญหา บวกกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่ดี กล่าวคือ มีทัศนคติที่ดีต่อสภาพแวดล้อม มีความเชื่ออำนาจภายในตน และมีความรู้สึกรับผิชอบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อบุคคลมีความพร้อมด้านความรู้ทักษะ ประกอบกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้ว การที่เขาจะแสดงพฤติกรรมรับผิชอบต่อสิ่งแวดล้อม อาจถูกกระตุ้น หรือลบล้างโดยตัวแปรสภาวะแวดล้อม ได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจ การบีบบังคับจากสังคมและทางเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมขึ้น เช่น เขาอาจมีความรู้และทักษะสูง มีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ดี แต่ไม่บริจาการเงินเพื่อการจัดสารพิษในชุมชน เพราะเขาไม่มีเงิน เป็นต้น จากโมเดลของ Hines, et.al. มีตัวแปรทางจิตลักษณะที่สอดคล้องกับตัวแปรในทฤษฎีต้นไม้งริยธรรม และทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล คือ ทัศนคติ ความตั้งใจ ความเชื่อมั่นอำนาจในตน-นอกตน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพฤติกรรมพอเพียงในประเทศไทยส่วนใหญ่ มักจะมุ่งความสำคัญไปที่ทางศึกษาความรู้และทัศนคติ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาในคนไทยเราได้ ทั้งนี้เพราะผู้รับการพัฒนาส่วนใหญ่ยังขาดจิตลักษณะสำคัญอื่นๆ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตความสามารถควบคุมตน ลักษณะความเชื่อที่ว่าเราทำได้ หรือทำแล้วจะได้ผลตามต้องการ (ความเชื่ออำนาจในตน) การจะชักจูงคนให้เห็นประโยชน์ในสิ่งที่เป็นนามธรรมและกระทำเพื่อผู้อื่น เพื่อสังคมและเพื่อมนุษยชาติ (เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นสูง) นั้นต้องใช้จิตลักษณะอื่นๆ เป็นพื้นฐาน จึงจะสามารถสร้างทัศนคติที่เหมาะสมได้ และให้คงอยู่อย่างถาวรไม่เสื่อมสลายได้ง่าย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 55) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้กำหนดจิตลักษณะเดิมที่ควรได้รับการพัฒนา ตามแนวทางของทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมคือ สุขภาพจิตที่ดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ในการศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1.1) สุขภาพจิตที่ดีกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

สุขภาพจิตที่ดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคณะ, 2536 : 38) สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้สภาพแวดล้อมได้มาก แม้บุคคลจะมีสติปัญญา มีประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นั้นอย่างเต็มที่ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543 : 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda, 1970) อ้างใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม, 2524 : 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาสุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6 ประเภท คือ ทัศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโต พัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพ เกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภท นี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิต เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง

งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 160) พบว่า ในกลุ่มฐานะครอบครัวต่ำ สุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สอง ของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ โดยร่วมกับ ตัวแปรอื่นอีก 2 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะได้ 27.8%

งานวิจัยของ ฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 169) พบว่า ในกลุ่มรวมสุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวของนักเรียนได้ 37.7 เปอร์เซ็นต์ และตัวทำนายสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้า เท่ากับ .09

งานวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ฐมมานนุ โธ (ทองพิมพ์) (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรบรีโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก ได้รับการอบรมจากโรงเรียนมาก และเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มึทัศนคติที่ต่อพฤติกรรมกรบรีโภคอย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มนักเรียนชาย

งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101) พบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานและพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .43 .32 และ .34 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่าในกลุ่มรวม สุขภาพจิต เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมประหยัดเวลา โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์สามารถทำนายความแปรปรวน พฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สุขภาพจิต เป็นสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง จึงคาดว่าความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้วย เนื่องจากผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดี จะเป็นผู้ที่สามารถรับรู้สภาพความเป็นจริงได้ดี มีความเชื่อมั่น ในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ และเสริมสร้าง สังคมให้ดีขึ้นได้ ส่วนผู้ที่มีสุขภาพจิตเสื่อม ซึ่งมีความสับสน ย่อมไม่สามารถรับรู้สภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และไม่สามารถร่วมแสดงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

การวัดสุขภาพจิตที่ดีในการวิจัยนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วานิชานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้ที่มึพฤติกรรมกรบรีโภคปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตที่คีน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจ

พอเพียง

ลักษณะมุ่งอนาคต (future orientation) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วณิชทานนท์ และคณะ. 2536 : 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเอง (self control) ของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดใจรอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เช่นการรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันทีหรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2520 : 35)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการคือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดใจรอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมาตามที่ตนเองต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจวิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะช่วยพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการ จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539 : 92-93)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรก มองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้น ต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้นหรือมีการควบคุมตนเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลมุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูงมักจะขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคตจึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น โกงการเล่นเกม การทะเลาะวิวาท ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรม ที่แสดงถึงความเป็นคนดีและคนเก่ง ดังเช่น

งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทย์การ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นใน โรงเรียนที่ประยุกต์หลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้น ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมการออมเงิน พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่สำคัญตัวหนึ่ง

งานวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ธมฺมานุ โธ (ทองพิมพ์) (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีการปฏิบัติทางพุทธมามีพฤติกรรมการบริโภคอาหารและพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนน้อย และกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย

งานวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 169,172,176) พบว่า ในกลุ่มรวมลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมของนักเรียนได้ 37.7 , 41.7 และ 37.9 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ โดยตัวทำนายลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้า เท่ากับ .31 , .26 และ .31 ตามลำดับ

งานวิจัยของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545 : 79) พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ที่สำคัญคือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มกรุงเทพฯ กลุ่มนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก และกลุ่มนักศึกษาที่รับรู้สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวว่ามีลักษณะที่ดีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 26.8% และยังพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 6 กลุ่ม นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมการรักษาระเบียบ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการรักษาระเบียบได้ 33.6% และพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม

และงานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101-104) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .47, .42 และ .53 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กัน สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กัน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่หนึ่ง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดเวลา ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กัน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สี่ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และ 3) พฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงาน ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กัน เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงานได้ 44.0%

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคู่กัน เป็นสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง จึงคาดว่าความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้วย เนื่องจากผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคู่กันสูง จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น ได้มากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคู่กันต่ำ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทนานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า โดยการรายงานถึงนิสัยและการปฏิบัติของตนเองในชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนี้

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่า นายก อบต. ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กันสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคู่กันต่ำ

(1.3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความมานะพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการ

วางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงาน ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland, 1953 : 197)

ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ได้กล่าวว่า สิ่งทีกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการคือ 1) สิ่งที่น่าดึงดูดใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่าดึงดูดใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบผลล้มเหลว และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งช่วยภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น

ในการศึกษาพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมีมากมาย เช่น งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยากร (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง

การวิจัยของ ชวนันต์ เปี้ยศิริ (2545 : 169,172) พบว่า ในกลุ่มรวมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวของนักเรียนได้ 37.7 และ 41.7 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ โดยตัวทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้า เท่ากับ .14 และ .12 ตามลำดับ

งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101-104) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .51, .47 และ .40 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมประหยัดเวลาในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับสอง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และ

พบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของ โดยร่วมกับ ตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน ได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม และ 3) พฤติกรรมประหยัดในการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

และงานวิจัยของ อารมย์ สนานนท์ (2544 : 76, 90) พบว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย 36.8% และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 5 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวมได้ 59.7%

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อพฤติกรรม เป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น มีพฤติกรรมการทำงานสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดเวลาสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดวัสดุและพลังงานสูงขึ้น และมีพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่ายขึ้น ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในงานวิจัยนี้ หมายความว่า ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนายก อบต. ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยทำงานอย่างมาเนะบากบั่น พินฟ้าอุปสรรค เพื่อที่จะให้การทำงานหรือการแก้ปัญหาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ข้อคำถามซึ่งปรับปรุงจากแบบวัดของชวานันดร เบียศิริ (2545 : 260-274) ที่ศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว มีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

(1.4) ความเชื่ออำนาจในตนกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ความเชื่อในอำนาจในตน หมายถึง ความตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้าม กับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือ เกิดจากการกระทำของ

ผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน,งามตา วณิชทานนท์ และคณะ. 2536 : 38)

ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถใช้นำมาพยากรณ์พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัว ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) จากงานวิจัยของ Hollander (1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

บุคคลแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องปริมาณและความรุนแรงของความรู้สึกในด้านการทำนายหรือควบคุมสภาพแวดล้อม บางคนจะรู้สึกว่าเขามีอำนาจ หรือความสามารถที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นหรือสามารถ ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนได้และเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง บุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตน (Internal locus of control) ส่วนบางคนจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกซึ่งเขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคกลาง อำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า พวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน (External locus of control) (Rotter. 1996 อ้างใน ชีรวัดน์ นิเจนตร. 2526 : 67)

การที่บุคคลจะมีลักษณะเชื่ออำนาจในตน หรือเชื่ออำนาจนอกตนนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลตั้งแต่วัยทารกจนเป็นผู้ใหญ่ หากเขามีการรับรู้สภาพเร้าเร้าทางจิต และสังคมอันเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมที่ยากจน และสังคมที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการได้รับรางวัล และการ โดนลงโทษอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยได้รับในเวลา และปริมาณที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับเลยในบางครั้ง และในบางครั้งก็ได้รับโดยไม่ได้ทำอะไร จะทำให้บุคคลรู้สึกขาดความสามารถในการทำนาย และควบคุมได้ ทำให้เกิดการขัดแย้ง คับข้องใจ วิตกกังวล จึงเกิดค่านิยมความเชื่อ ทศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ที่บกพร่อง จึงโทษโชคชะตาราศีมากกว่าปกติ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539) ในสภาพเร้าเร้านี้เอง จะทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยา 2 ประการ ประการแรก คือ ถ้าบุคคลคิดว่าสามารถควบคุมผลได้ และผลนั้นมีความกังวล คับข้องใจ และแสดงออกโดยการก้าวร้าว ประการที่สอง ถ้าบุคคลเคยชินกับสภาพเร้าเร้า และปรับตัวเข้ากับสภาพความไม่สอดคล้องระหว่างความพยายามกับผลได้ บุคคลนั้นก็จะเป็นคนเฉื่อยชา ท้อแท้ และหมดหวัง ส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าคุณสามารถที่จะทำนาย หรือควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ รางวัลหรือการ

ลงโทษที่ได้รับ เกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นจะมีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม ที่จะมีประโยชน์ต่อพฤติกรรมในอนาคตของเขา จะพยายามปรับปรุงสภาพการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับขั้น ให้คุณค่าของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความพยายามเป็นสำคัญ รวมทั้งไม่ยอมให้ใครมาชักจูงโดยไม่มีเหตุผล (Rotter. 1966 อ้างใน ชีรวัดร์ นิจนตร. 2526 : 69) ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเชื่อมั่นว่าการกระทำของตนสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ตรงข้ามกับลักษณะของผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งจะก้าวร้าว หรือวางเฉย ปล่อยให้การแก้ไขปัญหาล้อมเป็นหน้าที่ของผู้อื่นหรือปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) อธิบายได้ว่า ความคาดหวังเช่นนี้จะก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อน แล้วจึงขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่นๆ จนกลายเป็นทัศนคติหรือบุคลิกภาพที่สำคัญในตัวบุคคล นอกจากนั้น ผลตอบแทนที่ได้รับแต่ละครั้ง ยังอาจทำให้ความคาดหวังครั้งต่อไปสูงขึ้น หรือต่ำลงได้อีกด้วยความเชื่ออำนาจในตนจึงเป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนาย และเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ของคนเรา

งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่ออำนาจในตนนั้นพบว่า มีหลากหลาย เช่นงานวิจัยของ สุรพร กิตติสารวัฒน์ โณ และไพฑูรย์ พิมดี (2550 : 69-80) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพบว่า ความเชื่อในอำนาจตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาที่สำคัญตัวหนึ่ง

งานวิจัยของ วิชัย เอียดบัว (2534) ซึ่งศึกษาการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูสายงานผู้ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งชายและหญิง จำนวน 168 คน พบว่า ลักษณะทางจิต คือครูที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการยอมรับนวัตกรรม อย่างเด่นชัด การยอมรับนวัตกรรมเป็นการรับรู้สิ่งใหม่ที่จำเป็น และมีประโยชน์

งานวิจัยของอุบล เลี้ยววาริณ (2534) ได้ศึกษาความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 358 คน มีอายุระหว่าง 18-45 ปี โดยเป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐบาล 174 คน และผู้ปฏิบัติงานในโรงงานหรือบริษัทต่างๆ 186 คน พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมสุขภาพ มีความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับสุขภาพ และมีลักษณะมุ่งอนาคตมากเพียงใด จะมีพฤติกรรมภารกิจที่เหมาะสม พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเสพยาที่เป็นโทษ และพฤติกรรมการรักษาอนามัยส่วนบุคคล มากขึ้นตามไปด้วย

และงานวิจัยของ Hines, et.at. (1985) ที่ได้ทำการการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยใช้การวิเคราะห์เมตา ซึ่งได้จัดกลุ่มตัวแปรความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตน และความเชื่ออำนาจภายในตนไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากความเชื่ออำนาจภายในตนและความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตนมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน พบว่า ความ

เชื่ออำนาจภายในตนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = .37$) โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนมากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามไปด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นายก อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

(2) ปัจจัยด้านสถานการณ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

สถานการณ์ (situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอยู่ในสถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม (ซาดา จิตพิทักษ์. 2525 : 71-74) ทั้งใกล้และไกลตัวผู้ถูกศึกษา ทั้งที่สะสมมาในอดีตและรับรู้ในปัจจุบัน โดยในครั้งนี้ได้กำหนดสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อค้นหว่านายก อบต. ในสภาพแวดล้อมแบบใดที่จะมีจิตลักษณะและพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้มากกว่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(2.1) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

การมีแบบอย่าง เป็นการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์ในการรับรู้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการกระทำต่างๆ ของสังคม การเรียนรู้ส่วนมากมักจะเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแบบ สาเหตุที่บุคคลกระทำพฤติกรรมตามตัวแบบมีสาเหตุที่สำคัญคือ

- 1) ลักษณะของตัวแบบ โดยผู้เลียนแบบจะเลือกเอาอย่างตัวแบบประเภทที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจ หรือน่าเลื่อมใส และตัวแบบนั้นได้กระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณสมบัติของตนด้วย โดยตัวแบบที่มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่กว่า หรือมีประสบการณ์มากกว่าจะถูกเลียนแบบมาก เพราะผู้เลียนแบบเชื่อว่าตัวแบบมีความรู้มากกว่าตนในสิ่งที่ถูกที่ควร และ 2) ผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบจะเป็นเครื่องชี้ว่า ผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกตจะทำตามตัวแบบหรือไม่ ถ้าตัวแบบกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับรางวัล ซึ่งนำความพอใจมาให้ผู้กระทำ ผู้สังเกตก็ย่อมอยากเลียนแบบการกระทำนั้น เพราะหวังว่าตนจะได้รับรางวัลบ้าง ส่วนการที่ตัวแบบกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งแล้วถูกลงโทษ ทำให้ตัวแบบเกิดความไม่พอใจหรือเสียใจ ผู้สังเกตย่อมไม่ยอมให้ประสบการณ์นั้นเกิดกับตน จึงอาจงดเว้นไม่เลียนแบบการกระทำนั้น (ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2524 : 67-72) แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการที่จะกระทำตามบุคคลผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อตน และความคิดของบุคคลผู้นั้นเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นหรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะกระทำ

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีผู้ศึกษาวิจัยที่พบว่าเป็นตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญ เช่น งานวิจัยของ สภาลิณี นุ่มเนียน (2546 : 80-90) ที่ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 576 คน และพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างน้อย นอกจากนี้ การเห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้าง เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบ เมื่อร่วมกับจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์อีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบ ในกลุ่มรวมได้ 53.1%

งานวิจัยของ สุคนธ์ ศรีอรุณ (2545 : 102-103) ที่ศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกองกำกับการสืบสวนสอบสวน 1-9 และงานสอบสวน กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต ทัศนคติต่อการทำงาน ระดับการศึกษา อายุราชการ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ตามลำดับ โดยพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานตำรวจสูง มีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สูง และมีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สูง

งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทย์การ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า การเห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการออมและพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินว่านายก อบต. มีการรับทราบโดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

(2.2) การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง

การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ผู้ที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่า เขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรับรู้ว่าเขาให้ความสำคัญคิดว่าเขาควรกระทำมากเท่าใด เขาก็จะมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ก็จะกดดันให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein. 1980 : 57)

คนสำคัญใกล้ชิดหรือกลุ่มอ้างอิงของบุคคล ต้องมีความเด่นชัด หรือมีอิทธิพลพอที่จะทำให้นักศึกษาคัดลอกตามได้ อาจเป็นพ่อ แม่ ครู พี่ น้อง หรือคนใกล้ชิดอื่นๆ และอาจเปลี่ยนแปลงไปตามพฤติกรรมแต่ละอย่าง การรับรู้ของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกัน การวัดความเชื่อของบุคคล เกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่คิดว่าเขาควรกระทำ หรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้นเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ที่จะทำนายหรืออธิบายทัศนคติทางสังคมได้ แต่จะต้องวัดแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มที่อ้างอิงนั้นด้วย ดังนั้นการรับรู้ทัศนคติทางสังคมจึงวัดได้จาก ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มใกล้ชิดกับแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มใกล้ชิด (Ajzen & Fishbein. 1980 : 75)

ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทัศนคติทางสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม Fishbein (1975 อ้างในงามตา วณิชานนท์. 2535 : 261) ได้ประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามหลักทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล 13 เรื่อง พบผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับทัศนคติทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง กล่าวคือทำนายได้สูงถึง 56% ทฤษฎีนี้มีผู้นำมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคม และพฤติกรรมอนุรักษสิ่งแวดล้อม ดังเช่นงานวิจัยของ มนชิตา ทองก้อน (2546) ได้ศึกษาเจตคติการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เจตคติกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และเจตคติในด้านกิจการการมีสุขภาพที่ดีควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาได้ ซึ่งมีรูปแบบการทำนาย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ รูปแบบที่ 2 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา รูปแบบที่ 3 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา และเพื่อนสนิท รูปแบบที่ 4 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง งานวิจัยของ ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ (2538 : 141-142) ได้ศึกษาพระสงฆ์นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 รูป พบว่าพระสงฆ์ที่มีความมุ่งมั่นมากในการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์ดังกล่าว เป็นพระสงฆ์ที่รับรู้การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างมาก ซึ่งพบได้ในทุกกลุ่มที่

ศึกษา ส่วนงานวิจัยของ มันทนา สิริรัก โนภาส (2538) ได้ศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรม การบริจาคโลหิตของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 470 คน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมบริจาคโลหิตอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533) ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยกลุ่ม ตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีงานทำแล้วและได้ลามาศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และ กลุ่มเพื่อร่วมงานที่ทำงานในหน่วยงานเดียวกันกับผู้ที่มาศึกษาต่อจำนวน 120 พบว่า การรับรู้ปทัสถาน ทางสังคมสามารถทำนายพฤติกรรมการศึกษาต่อได้อย่างเด่นชัด ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลาย กลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มเพศหญิง อายุน้อย ถ้ารับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้างให้ไปศึกษาต่อสูง จะเป็นผู้ ที่มาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ในด้านพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้มีผู้วิจัยโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเช่น คุษฎี โยเหลา และประทีป จินนี (2537) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำ พบว่าความตั้งใจที่จะขุด ลอกท่อระบายน้ำ ร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (หรือการรับรู้ปทัสถานทางสังคม) อธิบาย พฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแบ่งครุออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจจะขุดลอกท่อระบายน้ำ รับรู้ว่าเป็น สมาชิกในครอบครัวญาติพี่น้อง พ่อ แม่ มีความต้องการให้เขาทำพฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีเจตจำนงขุดลอกท่อ ระบายน้ำ ส่วนงานวิจัย สุวลัย ชำรงค์สกุลศิริ (2537) ศึกษานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ ตอนปลาย จำนวน 711 คน พบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมสูง มีพฤติกรรมการกำจัด ขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมต่ำ นอกจากนี้ ผลดังกล่าวยัง สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของ Bowman & Fishbein (1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัยของการใช้ พลังงานนิวเคลียร์ โดยวัดความตั้งใจที่จะตอบเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับมาตรการด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในอนาคต กับพฤติกรรมการลงคะแนนจริง กลุ่ม ตัวอย่างเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปในปี 1976 ของรัฐ โอเรกอน จำนวน 89 คน ผลการวิจัยพบว่า ปทัสถานทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมโดยผ่านความตั้งใจในการกระทำ อย่างมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของบุคคล แรงจูงใจที่จะคล้อยตาม และ ปทัสถานทางสังคม เท่ากับ .79 โดยวัดการรับรู้จากบุคคลใกล้ชิดต่างๆ แต่ผู้มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานนิวเคลียร์ และงานวิจัยของ Kantola, et.al. (1982) ได้ศึกษาผู้ใหญ่ที่ออสเตรเลีย จำนวน 125 คน เกี่ยวกับการมุ่งที่จะอนุรักษ์น้ำในบ้านในฤดูร้อนที่จะตามมา ผู้วิจัยพบว่า การรับรู้ ปทัสถานทางสังคมเป็นตัวทำนาย การมุ่งอนุรักษ์น้ำ ได้มากที่สุด รองลงมาคืออายุและทัศนคติต่อ พฤติกรรมนั้น โดยร่วมกันทำนายการมุ่งอนุรักษ์น้ำ ได้ 30% โดยอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานทาง สังคมให้กระทำมาก มีอายุน้อย และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนี้ เป็นผู้ที่มุ่งที่จะกระทำพฤติกรรม ดังกล่าวมากที่สุด

การวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดได้จาก การประเมินว่า นายก อบต. รับรู้อะไรเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : 178-179) ในเรื่อง “ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินว่านายก อบต. มีการรับรู้เกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างต่ำ

(2.3) การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

Roger (1983 อ้างใน พิระนันท์ บุรณะโสภณ. 2538 : 30) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการที่ความคิดข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสาร ด้วยเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร โดยที่ผลของการสื่อสารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร

องค์ประกอบที่จำเป็นในการสื่อความหมาย จะมีอยู่ 4 อย่างคือ 1)ผู้ส่งข่าวสาร (Source, Sender, Originator) หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นผู้ให้ข่าวสาร เป็นต้นตอของข่าวสาร ผู้ส่งข่าวในด้านสื่อมวลชน คือผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ ผู้จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ 2)ตัวข่าวสาร (Message) หรือข้อมูล (Information) ได้แก่ ข้อเท็จจริง แนวคิด สัญลักษณ์ ความรู้สึก อารมณ์ ฯลฯ ทั้งที่เป็นถ้อยคำภาษา และที่ไม่ใช่ถ้อยคำภาษา 3)ช่องทาง (Channel) หรือสื่อ (Media) หมายถึง ช่องทางหรือสิ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดข่าวสาร เป็นไปได้โดยสะดวกและถูกต้องชัดเจนตามความประสงค์ของผู้ส่งข่าวสาร ได้แก่ เครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้รับข่าวสารมองเห็น ได้ยิน และสัมผัสกับข่าวสารมากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นการพูดอธิบาย เขียนจดหมาย โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ 4)ผู้รับสาร (Receiver) คือบุคคลผู้ได้รับข่าวสารที่ผู้ส่งข่าวสารมาให้ ผู้รับสารจากสื่อมวลชน คือผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟังวิทยุ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ตามปกติเมื่อผู้รับข่าวสารได้รับข่าวสารแล้วจะมีปฏิกิริยาเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) กระบวนการสื่อความหมายจะได้ผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้รับข่าวสารด้วย ถ้าผู้รับข่าวสารไม่สนใจ ไม่ตั้งใจที่จะดู ฟัง และรับข่าวสาร การสื่อความหมายก็จะไม่ให้ผลหรือปรากฏผลในทางที่คิดไป (สงวนศรี วิรัชชัย. 2527 : 51)

สื่อมวลชนต่างๆ เหล่านี้เข้ามามีบทบาทอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ตลอดเวลาและได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของบุคคลทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ซึ่ง Zimbardo (อ้างในพิระนันท์ บุรณะโสภณ.

2538 : 28) กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อยๆ ครั้งไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่างๆ ซ้ำๆ กันบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสารอันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอเหล่านั้นๆ หากเป็นเนื้อหาในทางที่ดีมีการ โน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตามก็มีการปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นๆ ในที่สุดเช่นเดียวกับ McGuire (1969 : 1973 อ้างในดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. 2529 : 40) นักจิตวิทยาสังคมคนสำคัญในปัจจุบัน ได้กำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงในผู้รับไว้ 5 ขั้นตอน คือ การสนใจรับทราบ การเข้าใจเนื้อความ การยอมรับเปลี่ยนแปลงตาม การเก็บจำ และการกระทำ แสดงว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและในบางกรณีจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระทำด้วย อันเป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องกัน

การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จึงหมายความว่าถึง ความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภท โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของนายก อบต. ซึ่งในปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีค่อนข้างสูง สื่อมวลชนเข้าถึงตัวสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน จึงได้ใช้สื่อมวลชนเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้และรณรงค์เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมากมาย สำหรับในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะสื่อประเภท โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2529 : 233,234) พบว่าบทบาทร่วมระหว่างความชอบรับเนื้อหาที่มีประโยชน์ในสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท คือ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ กับปริมาณการชมรายการ โทรทัศน์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ และปริมาณการอ่านสิ่งตีพิมพ์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ของวัยรุ่น ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายจิตลักษณะที่ปรารถนา (ลักษณะมุ่งอนาคตความเชื่ออำนาจในตนเอง ผลเชิงจริยธรรม) ของวัยรุ่นได้ 24% และพบว่าการรับสื่อมวลชนสามารถทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุ่งอนาคตได้มากที่สุด (11%) รองลงมาคือ ทำนายความสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (6%) และทำนายความเชื่ออำนาจในตนเอง (5% ในกลุ่มรวม)

งานวิจัยของ ปาณิสรา วัฒนรัตน์ (2550 : 194, 197-198) ที่ศึกษา การเปิดรับชม ความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับชมรายการ โทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ และระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับชมรายการ โทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ *คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.* การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยของ ต้องฤดี ปุณณกันต์ (2534) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชนพบว่า ปริมาณการเปิดรับการสื่อสารจากสื่อมวลชนมีความสำคัญกับความรู้ของประชาชนและมีความสำคัญกับพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและสำคัญ

งานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะ โสภณ (2538) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 432 คน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร และงานนิทรรศการมีความสำคัญเชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจทุกประเภทที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดซึ่งปรับปรุงมาจากแบบวัดของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545 : 153-155) ในเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย” มีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินความสนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภท โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ ของนายก อบต.

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัย ทำให้คาดได้ว่านายก อบต. ที่รับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่านายก อบต. ที่รับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

(3) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยเรื่องนี้มีจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญของนายก อบต. 2 ด้าน คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

(3.1) ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ทัศนคติ เป็นสภาวะทางจิตประการหนึ่งที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ อันเกิดจากการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่ง งามตา วนิทานนท์ (2535 : 210-264) ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบไว้สรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบทางการรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Component) เดิมใช้ในความหมายของการรู้การคิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสนเทศทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้น แต่องค์ประกอบนี้จะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วย คือทางด้านดีหรือเลว มีประโยชน์หรือโทษ จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริง (fact) ตามปกติเท่านั้น เนื้อหาที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบนี้คือ ความเชื่อเชิงประเมินค่า ว่าสิ่งนั้นดี

หรือเลว มีประโยชน์หรือมีโทษอย่างไร ดังนั้น การวัดองค์ประกอบแรกของทัศนคติอย่างถูกต้อง จะต้องวัดความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นของบุคคล

องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) ทัศนคติมีลักษณะสำคัญคือ อารมณ์ของบุคคล เกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นเช่นเดียวกับองค์ประกอบแรก ความรู้สึกของบุคคลก็จะต้องมีลักษณะที่เป็นทิศทางด้วย ซึ่งหมายถึงความชอบ ความไม่ชอบสิ่งหนึ่ง หรือความพอใจ ไม่พอใจ สิ่งหนึ่ง และสอดคล้องกับองค์ประกอบแรกของเขาด้วย กล่าวคือถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบและพอใจสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งนั้นเลวหรือมีโทษบุคคลก็จะไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น องค์ประกอบนี้มีเนื้อหาที่อาจจะวัดได้ไม่หลากหลายเท่าองค์ประกอบแรก แต่ก็ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ

องค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ (Action Tendency Component) เนื่องจากทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ที่ต้องศึกษาแยกต่างหากจากพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นองค์ประกอบนี้จะเป็นการรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือเป็นการวัดปริมาณของพฤติกรรม โดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องเป็นลักษณะทางจิตใจที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เจตนาที่จะกระทำหรือ ความมุ่งกระทำ องค์ประกอบนี้จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าองค์ประกอบอื่น

องค์ประกอบทั้งสามของทัศนคติ สามารถใช้ในการทำนาย และอธิบายพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงของบุคคลได้ เพราะเชื่อว่าหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใด (ร่วมกับบุคลิกภาพอื่นๆ ที่เหมาะสม) ก็จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในเรื่องนั้น มากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติไม่ดี ผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจึงหมายถึง การที่บุคคลประเมินค่าว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ รู้สึกพอใจ และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมการทอ้งที่เกี่ยวข้องในลักษณะและวิธีการต่างๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางบวก ส่วนผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงการที่บุคคลประเมินค่าว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก ไม่พอใจ และไม่คิดที่จะแสดงพฤติกรรมหรือเป็นไปในทิศทางลบ

โดยทั่วไปพฤติกรรมของบุคคล จะเป็นไปในทิศทางและระดับความเข้มที่สอดคล้องกับทัศนคติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ดังจะเห็นได้จาก งานวิจัยของ ปาณิสรา วัฒนรัตน์ (2550 : 195, 198) ที่ศึกษา การเปิดรับชม ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในทางบวก

งานวิจัยของ นิภาพร โขติสุดเสนห์ (2545 : 94, 96, 99) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมส่งเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวและพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์น้อย พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่แรก ของพฤติกรรมส่งเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอีก 10 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 43.4% พบผลเดียวกันเช่นในกลุ่มย่อยอีก 9 กลุ่ม และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับแรก ของพฤติกรรมรักษาระเบียบ โดยร่วมกับตัวแปรอีก 10 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ ทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 37.6% พบผลเดียวกันเช่นในกลุ่มย่อยอีก 4 กลุ่ม

งานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะ โสภณ (2538) ศึกษาประชาชนทั่วไปทั้งชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 432 คน ก็พบว่าทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

แม้ว่าทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่างๆ แต่ลักษณะของทัศนคติที่ใช้เพื่อการทำนายพฤติกรรมนั้น จะต้องเป็นลักษณะที่เจาะจงเฉพาะพฤติกรรม ในระยะเวลา หรือกาลเทศะ ที่เหมาะกับการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ และเป็นทัศนคติที่เกิดจากประสบการณ์โดยตรงด้วย (งามตา วนิทานนท์. 2535 : 267) แนวทางการวัดทัศนคติเพื่อให้เกิดความแม่นยำ มักจะวัดที่ปริมาณและทิศทางของทัศนคติต่อพฤติกรรมเดียวกัน และควรที่จะวัดใน 3 องค์ประกอบ โดยวัดองค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า และองค์ประกอบทางความรู้สึก ซึ่งเป็นการวัดทัศนคติต่างๆ ไป ดังนั้น การวัดทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในงานวิจัยนี้ ได้มุ่งวัดทัศนคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าและทัศนคติด้านความรู้สึกต่อพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่นายกออบต. มองเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ หรือไม่มีประโยชน์มากนักน้อยเพียงใด นายกออบต. พอใจหรือไม่พอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นมาตรประเมินรวมค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินความรู้สึกนึกคิดของนายกออบต. ในการพิจารณาประเมินประโยชน์ของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะปฏิบัติตามหลักหรือวิธีการที่เป็นแนวทางในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมาทำให้คาดได้ว่า นายกออบต. ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นายกออบต. ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

(3.2) ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ความรู้ หมายถึง การรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้างข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับจากสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ซึ่งเกิดจากการศึกษาค้นคว้า สังเกต และประสบการณ์ โดยที่มนุษย์สามารถจดจำและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งๆ ที่จำได้ออกมาปรากฏให้สังเกตได้ วัดได้ รวมทั้งสามารถถ่ายทอดให้บุคคลอื่นรับทราบได้ การรับรู้ถึงข้อเท็จจริงหรือความจริงนี้ต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลาในการเก็บรวบรวมสะสมไว้ (นิภาพร โชติสุขเสนห์. 2545 : 31)

ความสัมพันธ์ด้านความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยแต่ละตัวมักจะ ไม่เกิดขึ้น โดยอิสระ แต่จะเกิดขึ้น โดยรวมๆ กัน และพึ่งพาอาศัยกัน นักพฤติกรรมศาสตร์ได้เรียกว่า K A P Study เป็นการอธิบาย สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนั้น มาจากองค์ประกอบในตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะคิดของบุคคล (ระเด่น หัสดี และ สรวงศ์ภรณ์ ดวงคำสวัสดิ์. 2536 : 14-15) มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความรู้กับพฤติกรรม ได้แก่ งานวิจัยของ อุบล เลี้ยววาริน (2534 : 239-245) ศึกษาความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมสุขภาพ อันประกอบด้วย พฤติกรรมการกินอย่างเหมาะสม พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงสารเสพติด และพฤติกรรมการรักษาอนามัยส่วนบุคคลนั้น ผู้ที่จบมัธยมปลายมีพฤติกรรมสุขภาพเหล่านี้สูงกว่าผู้ที่จบประถมศึกษาอย่างชัดเจน แต่ผู้ที่จบมัธยมต้นมักมีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างอย่างชัดเจนจากผู้จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า แต่ที่สำคัญผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในปีสุดท้ายที่เรียน ไม่ว่าจะจบระดับใด เป็นผู้ที่มีความรู้ สุขภาพอย่างเหมาะสมมากด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้ที่มีทักษะทางภาษาไทยสูง ก็เป็นผู้ที่มีความรู้ สุขภาพสูงด้วย ผลสองส่วนนี้แสดงว่าความเฉลียวฉลาดหรือการมีความรู้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพการรักษอนามัยส่วนบุคคลนั้น ผู้ที่จบมัธยมปลาย มีพฤติกรรมสุขภาพเหล่านี้สูงกว่า ผู้ที่จบประถมศึกษาอย่างชัดเจน แต่ผู้ที่จบมัธยมต้น มักมีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างอย่างชัดเจน จากผู้จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า แต่ที่สำคัญ ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในปีสุดท้ายที่เรียน ไม่ว่าจะจบระดับใด เป็นผู้ที่มีความรู้ สุขภาพอย่างเหมาะสมมากด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้ที่มีทักษะทางภาษาไทยสูง ก็เป็นผู้ที่มีความรู้ สุขภาพสูงด้วย ผลสองส่วนนี้แสดงว่าความเฉลียวฉลาด หรือการมีความรู้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพด้วย

งานวิจัยของ ปาณิสรา วัฒนรัตน์ (2550 : 194, 198) ที่ศึกษา การเปิดรับชม ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นสมาชิก

กองทุนฯ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

การศึกษาของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545 : 79, 96) พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมการรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ที่สำคัญคือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มกรุงเทพฯ กลุ่มนักศึกษา ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และยังพบอีกว่า ในกลุ่มฐานะสูง ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ ทำนายพฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 30.8%

งานวิจัยของ เกษม จันทพร (2541 : 130, 134) ศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 560 คน พบว่า นักเรียนที่มีจิตลักษณะในด้านความรู้เกี่ยวกับยาบ้ามาก ขณะเดียวกันก็มีสุขภาพจิตดีและมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองด้วย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการต้านทานการเสพยาบ้ามาก โดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติทางพุทธศาสนา ซึ่งผลเช่นนี้พบผลได้เด่นชัดในกลุ่มนักเรียนหญิง และยังพบอีกว่าในกลุ่มรวม ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สอง ของพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า โดยร่วมกับตัวแปรอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ ทำนายพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าได้ 41.4% ผลเช่นนี้ยังพบในกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของการปฏิบัติทางพุทธศาสนา โดยร่วมกับตัวแปรอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ ทำนายการปฏิบัติทางพุทธศาสนาได้ 49.0% ผลเช่นนี้ยังพบในกลุ่มย่อยอีก 8 กลุ่ม

Paul, et.al (1990) ได้ศึกษาและรวบรวมเกี่ยวกับจิตวิทยาสิ่งแวดล้อมไว้หลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประหยัดพลังงานได้แก่ การศึกษาที่พบว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วย เช่น การให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนในระดับมัธยม ปรากฏว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่เฉพาะนักเรียนเท่านั้น แต่รวมถึงผู้ปกครองอีกด้วย ทั้งนี้อาจเกิดจากการสอนที่เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไม่ใช่เรื่องทั่วไป ประกอบกับผู้ที่ไปตรวจสอบที่บ้านของนักเรียนจะให้คำแนะนำและพูดคุยกับผู้ปกครองด้วย

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย พบว่า บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่างๆ มาก ส่งผลการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ สูงขึ้น เช่น พฤติกรรมหลีกเลี่ยงสารเสพติดสูงขึ้น พฤติกรรมการรักษา

อนามัยส่วนบุคคลสูงขึ้น มีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาสูงขึ้น พฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวสูงขึ้น พฤติกรรมการรักษาระเบียบสูงขึ้น

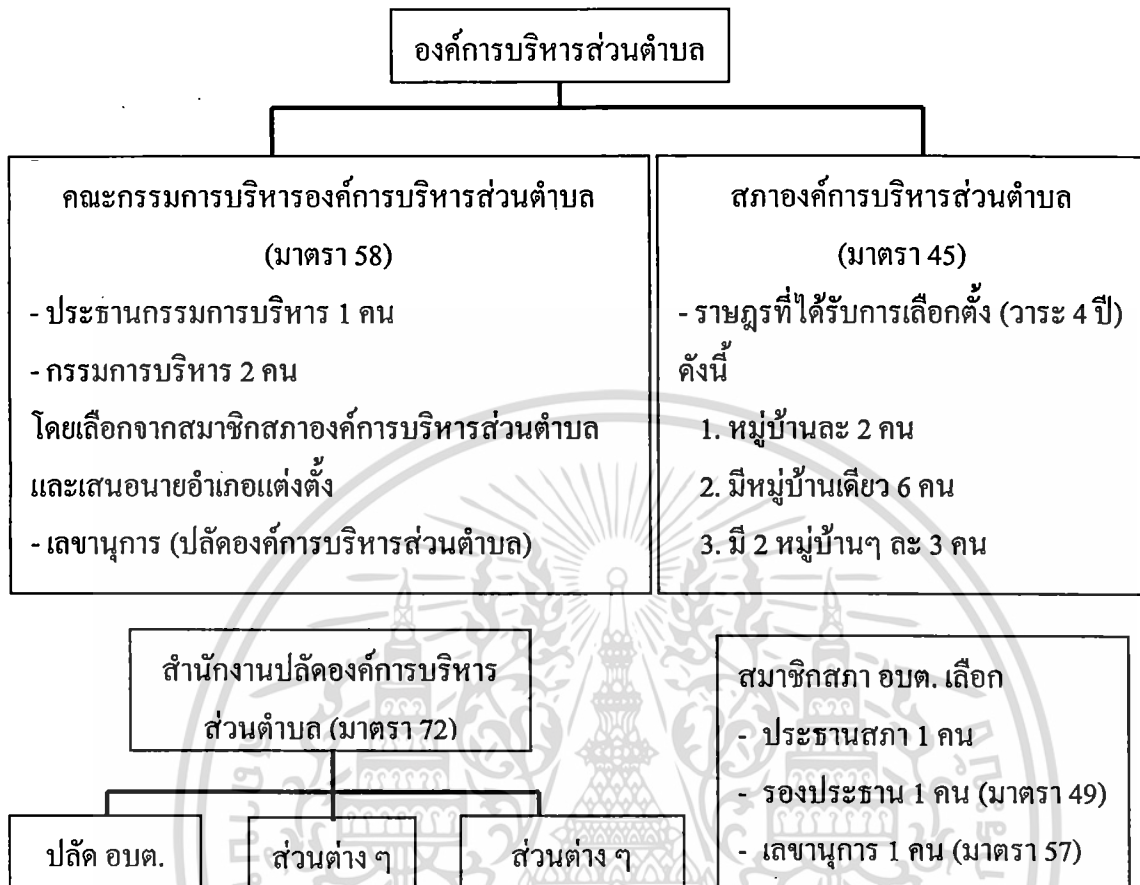
การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแต่ละข้อความประกอบด้วย 2 มิติ คือ 1)การให้เลือกตอบว่าข้อข้างต้น “ถูก” หรือ “ผิด” และ 2)การให้เลือกตอบว่าคำตอบที่ให้ในมิติแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบนั้น “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” ทั้งนี้เพื่อประเมินการรับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของนายก อบต.

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า สมาชิก ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นายก อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

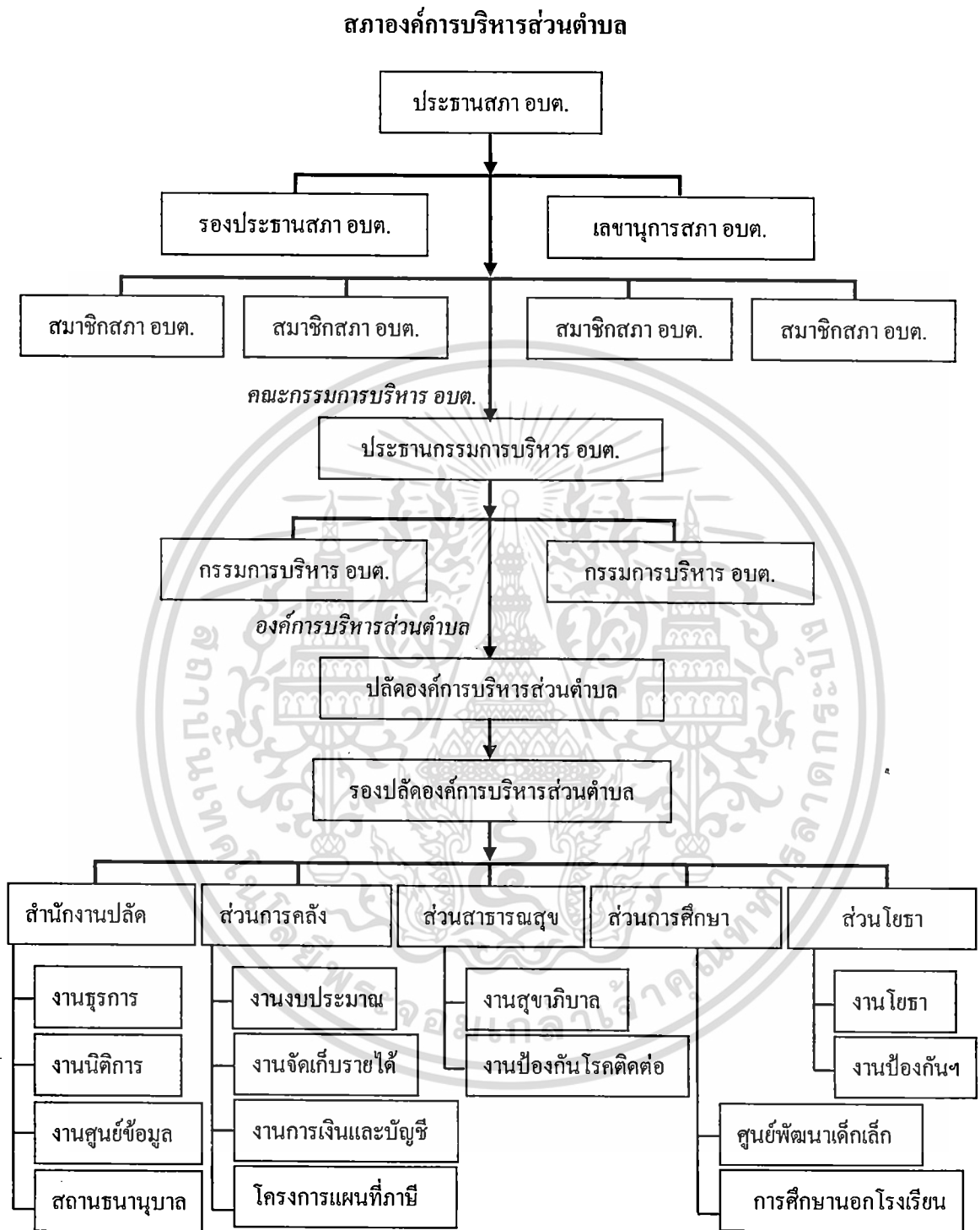
2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.1 โครงสร้างการบริหาร

การจัดระเบียบบริหารงานในตำบลได้เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2475 ซึ่งกำหนดให้หลายบ้านรวมกันขึ้นเป็นหมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดูแล และหมู่บ้านหลายหมู่บ้านรวมกันขึ้นเป็นตำบล มีกำนันเป็นผู้ดูแล โดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะมีภารกิจที่ช่วยเหลือทางราชการในการปกครองท้องที่นั้นๆ ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่หลายครั้ง โดยล่าสุดได้มีการออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้มีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 45) ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งขึ้น โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหมู่บ้านเดียว ให้มีสมาชิกได้ 6 คน ถ้ามีเพียง 2 หมู่บ้านก็ให้มีสมาชิกได้หมู่บ้านละ 3 คน และให้มีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 58) ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารหนึ่งคน และกรรมการบริหารจำนวนสองคน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร ดังภาพที่ 8 (มาตรา 2543 : 2526)

ภาพที่ 2.10 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

ภาพที่ 2.11 แผนผังโครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

2.3.2 อำนาจที่ขององค์การบริหารตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 1-4) พ.ศ. 2537-2543 ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 66 มาตรา 67 และ มาตรา 68) ไว้ดังต่อไปนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

2) ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

2.1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

2.2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

2.4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2.7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2.9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

3) ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

3.1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

3.2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3.3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

3.4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

3.5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

3.6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

3.7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

3.8) การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

3.9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

3.11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

3.12) การท่องเที่ยว

3.13) การผังเมือง

อนึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของ กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการ พิจารณาดำเนินการนั้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล” เป็นการวิจัยเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร

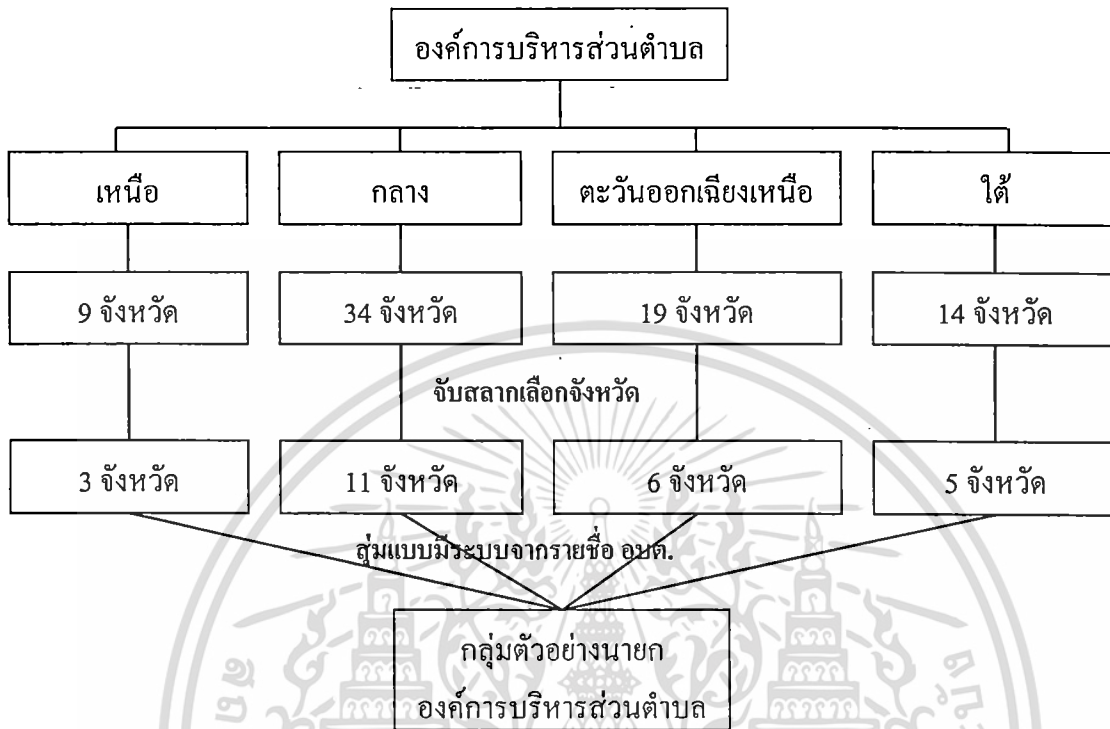
ประชากร คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ พ.ศ. 2552 จำนวน 5,770 คน จาก 5,770 อบต. (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2552 : Online)

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ พ.ศ. 2552 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Yamane ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% (ที่ขนาดประชากร 6,000 คน) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 938 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- (1) แบ่งประชากรออกเป็น 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้
 - (2) ในแต่ละภูมิภาคแบ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตามจังหวัด แล้วจับสลากเลือกจังหวัดจากแต่ละภูมิภาค
 - (3) สุ่มแบบมีระบบ (systematic random sampling) เพื่อเลือกองค์การบริหารส่วนตำบล จากรายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล ในแต่ละจังหวัดที่จับสลากได้ในข้อ (2)
- รายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในแผนผัง

แผนผังแสดงขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีลักษณะของเครื่องมือ วิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

(1) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะของนายก อบต. คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว อาชีพหลักของครอบครัว และประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนา โดยมีทั้งให้นายก อบต. เลือกจากคำตอบที่ให้ไว้ในแบบสอบถาม และเติมคำลงในช่องว่างกำหนดให้

(2) แบบวัดกลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

วัดโดยการให้นายก อบต. รายงานการปฏิบัติของตนหรือการแสดงออกด้วยแบบวัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร คือ

(2.1) แบบวัดความมีเหตุมีผล หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำของ นายก อบต. โดยอาศัยการพิจารณา ไตร่ตรองให้รอบด้านเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้อง ในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความเชื่อว่าตนได้รับความจริงที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับสาเหตุต่างๆ และ

ผลของสาเหตุเหล่านั้น เพื่อการตัดสินใจว่า การกระทำต่อไปของตนจะส่งผลกระทบต่อในด้านใดต่อใครบ้าง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2551 : 173-174) โดยนำมาใช้ 10 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.10-5.22 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .75

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(2.2) แบบวัดการมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่นายก อบต. มีการเตรียมตัวที่จะรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต และเตรียมพร้อมที่จะรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนั้น ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์และกระแสของทุนนิยม บุคคลจึงควรมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเตรียมตัวมิให้ตนเองตกเป็นเหยื่อของการถูกชักจูงและคล้อยตามให้บริโภคนิยมจนเกินตัว เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2551 : 176-177) โดยนำมาใช้ 10 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.29-7.13 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .83

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(2.3) แบบวัดการรับรู้คุณความดี หมายถึง การที่นายก อบต. มีการรับรู้ว่าคุณค่าอื่นหรือสิ่งแวดล้อมได้ทำหรือมอบประโยชน์แก่ตนเองอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับสิ่งที่ดีเหล่านี้ จะรู้สึกถึงพระคุณหรือบุญคุณของคุณค่าหรือสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น โดยการตอบแทนพระคุณด้วยการทำความดี ช่วยเหลือสนับสนุน ตลอดจนจะไม่ทำร้าย ทำลาย เบียดเบียน หรือเอาเปรียบบุคคลหรือสิ่งที่ทำประโยชน์นั้น เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2551 : 178-179) โดยนำมาใช้ 8 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วยประกอบ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.43-7.73 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .83

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 8-48 คะแนน

(3) แบบวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม

ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตที่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีรายละเอียดของแบบวัดดังนี้

(3.1) แบบวัดสุขภาพจิตที่ดี ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกริดก้างวลงจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร เป็นต้น ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ (2536) โดยนำมาใช้ 10 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.86-7.39 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .88

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(3.2) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของนายก อบต. ทั้งที่เกี่ยวกับการทำงาน สุขภาพ และการใช้เงิน ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนิทานนท์ และคณะ (2536) โดยนำมาใช้ 7 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 4.04-7.38 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .84

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนระหว่าง 7-42 คะแนน

(3.3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดยถ่ต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 267-268) มาปรับปรุงใช้ทั้ง 11 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางบวก แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 4.19-7.04 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .95

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 11-66 คะแนน

(3.4) แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่าเป็นผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ

(2536) โดยนำมาใช้ 12 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.57-4.74 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .78

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12-72 คะแนน

(4) แบบวัดกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์

ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

(4.1) แบบวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้นายก อบต. รายงานว่าตนได้พบเห็นด้วยตนเองหรือการรับรู้ผ่านบุคคลใกล้ชิด ถึงเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน ที่มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 9 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.96-6.61 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .78

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 9-54 คะแนน

(4.2) แบบวัดการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้นายก อบต. รายงานว่า มีการรับรู้ที่ครอบคลุม เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : 178-179) จำนวน 7 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.20-4.39 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .72

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน

(4.3) แบบวัดการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง วัดโดยการรายงานของนายก อบต. ว่าได้สนใจในการรับทราบข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อสารมวลชนประเภทโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 7 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางบวก แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ประกอบตั้งแต่ “จริง

ที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 4.29-5.72 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .86

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน

(5) แบบวัดกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์

ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

(5.1) แบบวัดทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนายก อบต. ในการพิจารณาประเมินประโยชน์ของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะปฏิบัติตามหลักหรือวิธีการที่เป็นแนวทางในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 9 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.94-6.17 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .88

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 6 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 9-54 คะแนน

(5.2) แบบวัดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยการให้สมาชิก อบต.ตอบคำถามในด้านการรับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 7 ข้อ โดยแต่ละข้อความประกอบด้วยมาตร 2 มิติ คือ 1)การให้เลือกตอบว่าข้อข้างต้น “ถูก” หรือ “ผิด” และ 2)การให้เลือกตอบว่าคำตอบที่ให้ในมิติแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบนั้น “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (t-test) ระหว่าง 2.37-4.99 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .85

เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 2 กรณี คือ กรณีที่ข้อความที่ตอบนั้น “ผิด” ซึ่งถ้านายก อบต.ตอบว่า “ผิด” และตอบว่ามั่นใจมากได้ 6 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 5 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 4 คะแนน หากตอบว่า “ถูก” และตอบว่ามั่นใจมากได้ 1 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 2 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 3 คะแนน กรณีที่ข้อความที่ตอบนั้น “ถูก” ซึ่งถ้านายก อบต.ตอบว่า “ถูก” และตอบว่ามั่นใจมากได้ 6 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 5 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 4 คะแนน หากตอบว่า “ผิด” และตอบว่ามั่นใจมากได้ 1 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 2 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 3 คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 2 ค่า โดยข้อคำถามใดตอบได้ถูกต้องให้ 1 คะแนน แบบวัดนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 7-42 คะแนน

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดประเด็นของข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา แล้วตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

(2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

(3) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดทั้งหมดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนายก อบต. ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน จากนั้นคำนวณหาคุณภาพของเครื่องมือโดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

(3.1.1) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนผู้ตอบกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน)

(3.1.2) การหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

รายละเอียดผลการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงประเภทข้อความ ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละชนิด

ชุดที่	ชื่อแบบวัด	ประเภทข้อความ			คุณภาพของแบบวัด
		จำนวนข้อ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	
1	พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง				
	1.1 ความมีเหตุผล	10	ทุกข้อ		.75 2.10-5.22
	1.2 การมีภูมิคุ้มกันตน	10	ทุกข้อ		.83 2.29-7.13
	1.3 การรับรู้คุณค่าชีวิต	8	ทุกข้อ		.83 2.43-7.73
2	สุขภาพจิตที่ดี	10	ทุกข้อ		.88 2.86-7.39
3	ลักษณะมุ่งอนาคตความอุดมตน	7	ทุกข้อ		.84 4.04-7.38
4	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	11	ทุกข้อ		.95 4.19-7.04
5	ความเชื่ออำนาจในตน	12	5	1-4, 6-12	.78 2.57-4.74
6	ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	9	ทุกข้อ	ทุกข้อ	.88 2.94-6.17
7	ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	7		ทุกข้อ	.85 2.37-4.99
8	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	9	1-2, 5-6	3-4, 7-9	.78 2.96-6.61
9	การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง	7	1-3, 6-7	4-5	.72 2.20-4.39
10	การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	7	ทุกข้อ	-	.86 4.29-5.72

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2552 จำนวน 959 คน (จากองค์การบริหารส่วนตำบล 959 แห่งๆ ละ 1 คน) ระหว่างเดือน มกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2552 ทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้แนบซองชื่อที่อยู่ของผู้วิจัยพร้อมติดแสตมป์ไปด้วย และได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 528 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 55.05 จากนั้นในช่วงต้นเดือนเมษายน พ.ศ. 2552 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่ได้ส่งแบบวัดกลับคืน เพื่อให้จัดส่งแบบวัดดังกล่าวกลับคืนผู้วิจัยอีกครั้งภายในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552 โดยเมื่อสิ้นสุดตามระยะเวลาดังกล่าวผู้วิจัยได้รับแบบวัดกลับคืนมาเพิ่มเติมอีก จำนวน 259 ฉบับ ซึ่งเมื่อรวมกับแบบวัดที่ได้รับกลับคืนมาในรอบแรกได้เป็นจำนวน 787 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.06

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน มี 2 ลักษณะ คือ

(1.1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1

(1.2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2-4 ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะนำคะแนนเฉลี่ยไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' ต่อไป

(1.2) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวทำนายตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป และตัวถูกทำนายทีละ 1 ตัว โดยใช้เกณฑ์แตกต่างเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 7% (Cohen, 1977 : 413-414) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5-6

(2) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

4.3 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนายก อบต. ที่มุ่งอนาคตควบคุมตน เชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิตที่ดี แตกต่างกัน

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การมุ่งอนาคตควบคุมตน และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง เชื่ออำนาจในตน และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

4.6 ผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเป็นตัวทำนาย

4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

4.1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนายก อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 48 ปี จำนวน 408 คน ร้อยละ 51.84 และอายุมากกว่า 48 ปี จำนวน 379 คน ร้อยละ 48.16

กลุ่มตัวอย่างนายก อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 491 คน ร้อยละ 62.39 และมีการศึกษาด้านต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 296 คน ร้อยละ 37.61

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ของลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
อายุ	น้อย (≤ 48 ปี)	408	51.84	1
	มาก (> 48 ปี)	379	48.16	2
	รวม	787	100	-
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	296	37.61	2
	ปริญญาตรีขึ้นไป	491	62.39	1
	รวม	787	100	-
รายได้ครอบครัว	น้อย ($\leq 20,000$ บ/ค)	388	49.30	2
	มาก ($> 20,000$ บ/ค)	399	50.70	1
	รวม	787	100	-
อาชีพหลักของครอบครัว	เกษตรกร	470	59.72	1
	อาชีพอื่นๆ	317	40.28	2
	รวม	787	100	-
ประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนา	เคยฝึกอบรม	605	76.87	1
	ไม่เคยฝึกอบรม	182	23.13	2
	รวม	787	100	-

กลุ่มตัวอย่างนายก อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้มาก (รายได้ครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท/เดือน) จำนวน 399 คน ร้อยละ 50.70 และกลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้น้อย (รายได้ครอบครัวไม่เกิน 20,000 บาท/เดือน) จำนวน 388 คน ร้อยละ 49.30

กลุ่มตัวอย่างนายก อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่ครอบครัวประกอบอาชีพด้านเกษตรกร จำนวน 470 คน ร้อยละ 59.72 และกลุ่มที่ครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ (ไม่ใช่ด้านเกษตรกร) จำนวน 317 คน ร้อยละ 40.28

กลุ่มตัวอย่างนายก อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม เคยมีประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 605 คน ร้อยละ 76.87 และไม่เคยมีประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 182 คน ร้อยละ 23.13

4.2 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง) และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่า) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การเห็นแบบอย่างฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (37.36) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 244 คน (ร้อยละ 53.86) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 37 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 209 คน (ร้อยละ 46.14) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ทัศนคติฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (32.18) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 237 คน (ร้อยละ 52.32) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 216 คน (ร้อยละ 47.68) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับข่าวสารฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (32.31) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีจำนวน 221 คน (ร้อยละ 48.79) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจำนวน 232 คน (ร้อยละ 51.21) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 5 ตัว คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่า ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.2.1 ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีกรเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ ต่างกัน ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความรู้เชิงประเมินค่าในทางที่เห็นประโยชน์หรือโทษของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้สึกพอใจต่อการปฏิบัติตามหลัก/แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.18 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 15 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F						%	
		แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รับข่าวสารฯ	กxข	กxค	ขxค		กxขxค
รวม	787	54.10*	68.46*	3.02	7.09*	<1	<1	6.04*	18.9
อายุน้อย	408	22.23*	61.50*	<1	3.60	<1	<1	1.28	23.6
อายุมาก	379	28.75*	13.71*	1.40	1.89	<1	<1	4.48*	15.6
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	40.11*	35.76*	2.61	5.43*	<1	<1	1.70	26.5
ป.ตรีขึ้นไป	491	19.47*	36.75*	<1	2.82	<1	<1	3.99*	15.6
รายได้ คค.น้อย	388	36.59*	32.28*	<1	3.91*	<1	1.78	1.52	21.8
รายได้ คค.มาก	399	17.06*	34.79*	3.51	2.78	<1	<1	6.64*	16.6
เกษตรกรรม	470	30.85*	38.33*	5.42*	<1	2.69	1.11	9.59*	18.8
อาชีพอื่นๆ	317	28.04*	32.98*	<1	17.19*	9.65*	<1	<1	24.2
เคยฝึกอบรม	605	46.85*	30.78*	2.91	1.75	<1	<1	4.45*	15.9
ไม่เคยฝึกอบรม	182	10.06*	51.43*	<1	9.18*	3.08	2.58	1.58	33.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มี การเห็นแบบอย่าง การรับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
รวม	แบบอย่างฯ	มาก =	41.48	มาก =	45.62
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย =	41.22	มาก =	45.88
อายุน้อย	แบบอย่างฯ	มาก =	41.03	มาก =	44.92
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย =	39.74	มาก =	46.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
อายุมาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.68		มาก = 46.02
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 42.35		มาก = 45.35
ต่ำกว่า ป.ตรี	แบบอย่างฯ	น้อย = 40.49		มาก = 46.09
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 40.64		มาก = 45.93
ป.ตรีขึ้นไป	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.99		มาก = 45.27
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 41.38		มาก = 45.88
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 40.43		มาก = 45.69
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 40.59		มาก = 45.53
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 42.50		มาก = 45.54
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 41.85		มาก = 46.19
เกษตรกรรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.33		มาก = 45.42
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 41.33		มาก = 45.42
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 42.52		มาก = 44.23
อาชีพอื่นๆ	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.30		มาก = 45.89
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 41.11		มาก = 46.08
เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.54		มาก = 45.86
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 41.94		มาก = 45.45
ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 41.94		มาก = 45.45
	รับรู้ทัศนฯ	น้อย = 38.46		มาก = 47.41

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 2 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.3) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 45.62 และ 41.48) และผู้ที่รับรู้ทัศนฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 45.88 และ 41.22)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.2) พบว่า คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มี

ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่มีการแบบอย่างฯน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการรับรู้ ทัศนคติ โดยผู้ที่มีการรับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่าผู้ที่การรับรู้ทัศนคติฯน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.3) และคะแนนทัศนคติต่อ พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการรับข่าวสารฯ โดยผู้ที่มีการรับข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่มีการรับข่าวสารฯน้อย พบ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 4.3)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ ทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ ทัศนคติฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย พบ ผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มไม่เคย ฝึกอบรม (ตารางที่ 3-5 และ 7 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มี ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่ม รวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 3-5 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่ เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ทัศนคติฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรม ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้งสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 3-7 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทาง ระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย วิธีการของ Scheffé ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย และ 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับข่าวสารฯน้อย มีทัศนคติต่อ พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่ม อาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 8 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับข่าวสารฯ มาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ทัศนคติฯน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 12 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่รับรู้ทัศนคติฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 9 และ 11-13 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 9-14 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับข่าวสารฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 9-10 และ 12-14 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย รับข่าวสารฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 6) ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย รับรู้ทัศนคติฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 9-14 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มรวม ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และรับข่าวสารฯมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

4.2.2 ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ต่างกัน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่นายก อบต. ทราบถึงข้อเท็จจริง ข้อมูล หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการปฏิบัติตัวตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.39 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 7 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 42 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.5) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 38.72 และ 37.44) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 39.19 และ 36.96)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.4) พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.5) และคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการรับรู้ปทัสถานฯ โดยผู้ที่มีรับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายค.อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ		รับรู้ปทัสถานฯ		รับข่าวสารฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	7.30*	22.08*	<1	2.69	1.70	<1	<1	5.6
อายุน้อย	408	<1	13.74*	<1	<1	4.50*	1.83	3.27	6.1
อายุมาก	379	7.49*	9.11*	<1	2.33	<1	<1	<1	7.2
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	3.36	12.77*	1.06	<1	<1	1.36	<1	6.4
ป.ตรีขึ้นไป	491	5.36*	9.16*	<1	3.19	<1	<1	<1	6.2
รายได้ คค.น้อย	388	4.22*	10.80*	<1	1.73	<1	2.26	<1	7.4
รายได้ คค.มาก	399	3.21	9.07*	<1	<1	<1	<1	<1	4.3
เกษตรกรกรรม	470	6.52*	12.02*	<1	<1	1.04	<1	<1	5.7
อาชีพอื่นๆ	317	1.67	10.96*	<1	4.24*	<1	2.11	<1	7.2
เคยฝึกอบรม	605	<1	16.17*	<1	1.48	2.03	<1	<1	4.4
ไม่เคยฝึกอบรม	182	15.72*	5.91*	<1	2.03	<1	<1	1.05	14.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ แยกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แบบอย่างฯ	น้อย = 37.44		มาก = 38.72
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.96		มาก = 39.19
อายุน้อย	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.96		มาก = 39.19
	อายุมาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.81	มาก = 38.82
ต่ำกว่า ป.ตรี	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.71		มาก = 38.93
	ป.ตรีขึ้นไป	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.21	มาก = 39.18
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 37.66		มาก = 39.01
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 37.66		มาก = 39.01
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.03		มาก = 37.77
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 35.51		มาก = 38.29
เกษตรกรรม	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 38.50		มาก = 39.86
	แบบอย่างฯ	น้อย = 37.29		มาก = 38.85
อาชีพอื่นๆ	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 37.01		มาก = 39.12
	อาชีพอื่นๆ	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.73	มาก = 39.27
เคยฝึกอบรม	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 37.14		มาก = 39.24
	ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 35.49	มาก = 40.00
	รับรู้ทัศนคติฯ	น้อย = 36.36		มาก = 39.13

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ทัศนคติฯมาก มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 2) ในผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 15 ภาคผนวก ข)

คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการรับข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ ในผู้ที่

เห็นแบบอย่างๆมาก แต่รับข่าวสารๆน้อย มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารๆมาก พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 2) ผู้ที่รับรู้รูปทัศนญาณๆมาก พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

4.2.3 ความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างๆ การรับรู้รูปทัศนญาณๆ และการรับข่าวสารๆ ต่างกัน ความมีเหตุมีผล หมายถึง การคิด การใช้สติและปัญญาอย่างรอบคอบ และมีเหตุผลของนายก อบต. ในการตัดสินใจกระทำและ/หรือการแก้ปัญหาต่างๆ ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.87 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 19 คะแนนและคะแนนสูงสุดเท่ากับ 60 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างๆ การรับรู้รูปทัศนญาณๆ และการรับข่าวสารๆ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างๆ		รับรู้รูปทัศนญาณๆ		รับข่าวสารๆ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	4.06*	1.67	<1	<1	<1	1.05	7.69*	1.7
อายุน้อย	408	<1	1.71	<1	<1	<1	<1	5.49*	2.3
อายุมาก	379	5.67*	<1	1.44	<1	<1	1.25	<1	2.6
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	6.81*	1.93	<1	<1	<1	2.04	1.30	4.6
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	<1	<1	<1	<1	<1	6.66*	1.6
รายได้ คค.น้อย	388	11.84*	.11	11.20*	<1	<1	<1	4.65*	6.5
รายได้ คค.มาก	399	<1	2.22	7.29*	<1	<1	<1	5.15*	4.4
เกษตรกรกรรม	470	4.32*	<1	<1	<1	<1	2.21	7.55*	2.9
อาชีพอื่นๆ	317	<1	1.15	<1	1.02	.09	<1	1.24	1.1
เคยฝึกอบรม	605	<1	1.02	<1	<1	<1	<1	3.93*	1.1
ไม่เคยฝึกอบรม	182	6.87*	<1	<1	<1	<1	3.22	6.02*	7.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้
ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แบบอย่างฯ	น้อย = 34.31		มาก = 35.20
อายุมาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 34.35		มาก = 35.93
ต่ำกว่า ป.ตรี	แบบอย่างฯ	น้อย = 33.52		มาก = 35.39
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 33.19		มาก = 35.38
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 33.22		มาก = 35.35
รายได้ คค.มาก	รับข่าวสารฯ	น้อย = 33.22		มาก = 35.35
เกษตรกรรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 34.00		มาก = 35.17
ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 33.64		มาก = 36.13

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.7) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 35.20 และ 34.31)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.6) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.7) และคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับการรับข่าวสารฯ โดยผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย พบในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.7)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก รับรู้ปทัสถานฯ มาก แต่รับข่าวสารฯ น้อย มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 21-22 และ 24 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่เห็น

แบบอย่างๆมาก รับรู้ที่ทัศนฯน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ที่ทัศนฯมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างๆมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆน้อย 4) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก รับรู้ที่ทัศนฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างๆมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆน้อย พบผลประการที่ 2), 3) และ 4) นี้ในกลุ่มรวม กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 17, 20, 22 และ 24 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่รับรู้ที่ทัศนฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับรู้ที่ทัศนฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 17, 20-22 และ 24 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่รับรู้ที่ทัศนฯมาก เห็นแบบอย่างๆน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 20 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความมีเหตุมีผลมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 2) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

4.2.4 การมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างๆ การรับรู้ที่ทัศนฯ และการรับข่าวสารฯ ต่างกัน การมีภูมิคุ้มกันตน หมายถึง การมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจ และวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการสถานการณ์ยั่ว หรือการถูกปลุกปั่น โจมจากบุคคลอื่น ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่ง และความสามารถในการเตรียมตนหลายด้านของนายก อบต. ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.91 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 15 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 57 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างๆ (ตารางที่ 4.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.9) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างๆน้อย (ค่าเฉลี่ย 39.74 และ 36.39)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.8) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างๆ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างๆมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างๆน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.9) คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับการรับรู้ที่ทัศนฯ โดยผู้ที่รับรู้ที่ทัศนฯมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันตนมากกว่าผู้ที่รับรู้ที่ทัศนฯน้อย พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.9) และคะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับการรับ

ข่าวสารฯ โดยผู้ที่รับข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มิภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบในกลุ่ม รายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่าง ๑ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่าง๑		รับรู้ปทัสถาน๑		รับข่าวสาร๑			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	32.56*	2.55	1.28	1.23	1.19	<1	<1	5.7
อายุน้อย	408	15.59*	<1	3.28	<1	<1	1.42	<1	5.9
อายุมาก	379	18.38*	1.05	<1	1.21	<1	<1	<1	6.4
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	33.51*	9.93*	<1	<1	2.42	3.76	<1	16.7
ป.ตรีขึ้นไป	491	9.15*	<1	<1	2.80	<1	1.23	<1	2.9
รายได้ คค.น้อย	388	18.28*	<1	5.54*	<1	<1	<1	1.32	8.1
รายได้ คค.มาก	399	13.58*	1.11	<1	1.68	1.43	<1	<1	5.0
เกษตรกรกรรม	470	7.64*	1.06	3.92*	<1	<1	1.28	<1	3.9
อาชีพอื่นๆ	317	35.33*	2.83	<1	<1	<1	1.32	2.20	12.5
เคยฝึกอบรม	605	22.11*	2.41	<1	1.93	2.14	<1	<1	5.6
ไม่เคยฝึกอบรม	182	11.52*	<1	<1	<1	<1	<1	1.41	7.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่าง๑ การรับรู้ปทัสถาน๑ และการรับข่าวสาร๑ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แบบอย่าง๑	น้อย = 36.39		มาก = 39.74
อายุน้อย	แบบอย่าง๑	น้อย = 36.83		มาก = 40.14
อายุมาก	แบบอย่าง๑	น้อย = 35.84		มาก = 39.62
ต่ำกว่า ป.ตรี	แบบอย่าง๑	น้อย = 36.30		มาก = 41.69
	รับรู้ปทัสถาน๑	น้อย = 36.30		มาก = 41.69
ป.ตรีขึ้นไป	แบบอย่าง๑	น้อย = 36.29		มาก = 38.57
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่าง๑	น้อย = 35.68		มาก = 39.41
	รับข่าวสาร๑	น้อย = 36.52		มาก = 38.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สัจจ. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 37.08		มาก = 40.01
เกษตรกรรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.71		มาก = 38.81
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 37.00		มาก = 38.51
อาชีพอื่นๆ	แบบอย่างฯ	น้อย = 35.60		มาก = 41.09
เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.81		มาก = 39.95
ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 34.73		มาก = 39.15

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางและสามทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ทั้งแบบสองทางและสามทาง

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่รับรู้รูปทัศนฯมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ 3) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

4.2.5 ความมีการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนฯ และการรับข่าวสารฯ ต่างกัน การรับรู้คุณความดี หมายถึง ภาวะทางจิตของนายก อบต. ที่มีการรับรู้ประโยชน์หรือคุณค่าที่ได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากบุคคลอื่น สิ่งอื่น ก่อให้เกิดความตระหนัก ความซาบซึ้ง และมีแนวโน้มกระทำการตอบแทนทั้งทางตรงและทางอ้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.95 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14 คะแนนและคะแนนสูงสุดเท่ากับ 48 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.11) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 34.89 และ 32.51) และผู้ที่รับรู้ทัศนฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 34.64 และ 32.76)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ	รับรู้ปทัสถานฯ	รับข่าวสารฯ	กxช	กxค	ชxค	กxชxค	
รวม	787	29.98*	18.84*	1.58	<1	<1	2.52	<1	9.0
อายุน้อย	408	20.25*	14.78*	<1	<1	<1	<1	<1	11.4
อายุมาก	379	10.35*	4.03*	2.68	<1	<1	5.84*	<1	7.8
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	11.048	4.72*	9.25*	1.10	<1	4.03*	1.17	11.8
ป.ตรีขึ้นไป	491	14.98*	15.68*	<1	<1	<1	<1	1.26	9.6
รายได้ คค.น้อย	388	22.75*	30.098	1.46	1.10	<1	<1	1.03	17.8
รายได้ คค.มาก	399	9.57*	<1	<1	<1	<1	3.02	<1	5.1
เกษตรกรรม	470	19.51*	8.37*	5.93*	<1	<1	<1	2.75	9.1
อาชีพอื่นๆ	317	13.01*	12.96*	1.34	2.08	1.75	7.39*	1.47	13.5
เคยฝึกอบรม	605	26.19*	5.06*	1.27	<1	<1	2.87	<1	7.9
ไม่เคยฝึกอบรม	182	5.06*	19.26*	<1	1.94	<1	<1	<1	17.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.51		มาก = 34.89
	รับรู้ปทัสถานฯ	น้อย = 32.76		มาก = 34.64
อายุน้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.36		มาก = 35.27
	รับรู้ปทัสถานฯ	น้อย = 32.57		มาก = 35.06
อายุมาก	แบบอย่างฯ	มาก = 32.63		น้อย = 34.61
	รับรู้ปทัสถานฯ	น้อย = 33.00		มาก = 34.24
ต่ำกว่า ป.ตรี	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.74		มาก = 35.03
	รับรู้ปทัสถานฯ	มาก = 33.14		น้อย = 34.64
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.84		มาก = 34.94
ป.ตรีขึ้นไป	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.45		มาก = 34.64
	รับรู้ปทัสถานฯ	น้อย = 32.43		มาก = 34.67
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.50		มาก = 35.41
	รับรู้ปทัสถานฯ	มาก = 32.29		น้อย = 35.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.59	-	มาก = 34.50
เกษตรกรรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.52		มาก = 34.92
	รับรู้ที่สถานฯ	น้อย = 32.94		มาก = 34.50
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 33.06		มาก = 34.38
อาชีพอื่นๆ	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.20		มาก = 34.80
	รับรู้ที่สถานฯ	น้อย = 32.20		มาก = 34.79
เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.40		มาก = 34.84
	รับรู้ที่สถานฯ	น้อย = 33.08		มาก = 34.15
ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.84		มาก = 35.21
	รับรู้ที่สถานฯ	น้อย = 31.72		มาก = 36.34

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.10) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย พบในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.11) คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับการรับรู้ที่สถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ที่สถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ที่สถานฯ น้อย พบในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบคลุมรวม (ตารางที่ 4.11) และคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับการรับข่าวสารฯ โดยผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 4.11)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ที่สถานฯ และการรับข่าวสารฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ที่สถานฯ มาก และรับข่าวสารฯ มาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย และ 2) ผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก และรับรู้ที่สถานฯ มาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับรู้ที่สถานฯ น้อย โดยพบผลทั้ง 2 ประการนี้ ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 25-27 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติสถานฯมาก พบในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และ 3) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

4.3 ผลการวิเคราะห์จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง) และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (40.09) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 216 คน (ร้อยละ 47.68) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีดีมาก มีจำนวน 237 คน (ร้อยละ 52.32) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) มุ่งอนาคตฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (30.15) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย มีจำนวน 199 คน (ร้อยละ 43.93) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีจำนวน 254 คน (ร้อยละ 56.07) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และความเชื่ออำนาจฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (51.70) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 51 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย มีจำนวน 209 คน (ร้อยละ 46.14) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 51 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก มีจำนวน 244 คน (ร้อยละ 53.86) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 5 ตัว คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพ

เกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.3.1 ทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ต่างกัน ทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความรู้เชิงประเมินค่าในทางที่เห็นประโยชน์หรือโทษของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้สึกพอใจต่อการปฏิบัติตามหลัก/แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.18 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 15 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.13) พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 44.25 และ 42.64) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 45.82 และ 41.07) และผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 45.57 และ 41.31)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.12) พบว่า คะแนนทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับมุ่งอนาคตฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.13) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.13) และผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้มีทักษะคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ พบผลนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของ
นายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ					
				ก	ข	ค	กxข	กxค	
รวม	787	7.35*	63.70*	51.20*	2.48	<1	10.56*	5.62*	33.1
อายุน้อย	408	1.23	33.30*	15.76*	<1	<1	4.91*	3.34	34.3
อายุมาก	379	6.09*	27.65*	34.91*	1.13	<1	5.37*	1.77	31.9
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	5.88*	26.46*	22.15*	2.92	1.83	12.71*	<1	37.7
ป.ตรีขึ้นไป	491	3.54	32.87*	30.67*	<1	3.03	2.09	5.52*	31.5
รายได้ คค.น้อย	388	3.97*	29.32*	31.15*	10.74*	<1	5.04*	12.55*	39.6
รายได้ คค.มาก	399	2.71	31.22*	24.65*	1.45	<1	3.83	<1	29.0
เกษตรกรรม	470	4.17*	30.39*	37.09*	<1	<1	3.60	4.60*	32.4
อาชีพอื่นๆ	317	3.17	30.60*	14.63*	4.84*	<1	6.90*	1.75	36.0
เคยฝึกอบรม	605	9.58*	59.57*	50.98*	<1	<1	6.90*	2.12	36.3
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	3.26	8.31*	8.64*	<1	1.40	3.85	28.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่
มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ	เปรียบเทียบกับ
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย =	42.64	มาก =	44.25
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ =	41.07	สูง =	45.82
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ =	41.31	สูง =	45.57
อายุน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ =	40.55	สูง =	46.08
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ =	40.55	สูง =	46.08
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย =	42.58	มาก =	44.53
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ =	41.48	สูง =	45.63
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ =	41.23	สูง =	45.89
ต่ำกว่า ป.ตรี	สุขภาพจิตดี	น้อย =	42.51	มาก =	44.91
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ =	41.16	สูง =	46.26
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ =	41.37	สูง =	46.04
ป.ตรีขึ้นไป	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ =	41.23	สูง =	45.58
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ =	41.30	สูง =	45.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า
ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค.น้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 42.44		มาก = 44.12
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 41.00		สูง = 45.57
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 40.93		สูง = 45.64
รายได้ คค.มาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 41.04		สูง = 45.73
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 41.04		สูง = 45.73
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 42.13		มาก = 43.73
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 40.77		สูง = 45.09
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 40.54		สูง = 45.31
อาชีพอื่นๆ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 41.64		สูง = 46.77
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 41.64		สูง = 46.77
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 42.30		มาก = 44.28
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 40.82		สูง = 45.76
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 41.01		สูง = 45.57
ไม่เคยฝึกอบรม	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 41.11		สูง = 45.67

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯ สูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 29 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง แต่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 30 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 4) ในผู้ที่มีมุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 28-30 ภาคผนวก ข)

คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจฯสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 31, 33, 35 และ 37 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 31-33 และ 35-37 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ และ 4) ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 31-37 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในผู้ที่มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 38-41 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 38-39 และ 41 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 38 และ 40-41 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 38-39 และ 41 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 40 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 7) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และ 8) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสามประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาระดับปริญญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 38-41 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง พบผลนี้ในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.3.2 ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ต่างกัน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การที่นายก อบต. ทราบถึงข้อเท็จจริง ข้อมูล หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการปฏิบัติตัวตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.39 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 7 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 42 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี		มุ่งอนาคตฯ		เชื่ออำนาจฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	<1	12.99*	15.05*	3.93*	<1	<1	4.64*	10.8
อายุน้อย	408	<1	13.42*	13.91*	<1	<1	1.21	<1	15.1
อายุมาก	379	<1	3.00	4.34*	3.14	<1	<1	5.93*	8.6
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	<1	<1	5.84*	3.99*	<1	<1	7.63*	10.7
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	15.54*	11.07*	<1	<1	<1	<1	12.7
รายได้ คค.น้อย	388	1.10	9.12*	6.21*	7.46*	<1	<1	10.21*	19.1
รายได้ คค.มาก	399	2.47	2.99	16.02*	<1	<1	<1	1.16	6.9
เกษตรกรรม	470	<1	5.21*	14.81*	1.06	2.13	<1	8.70*	15.4
อาชีพอื่นๆ	317	<1	9.67*	2.35	4.04*	2.54	<1	<1	8.4
เคยฝึกอบรม	605	<1	6.30*	6.52*	3.67	<1	<1	5.09*	8.4
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	5.56*	7.55*	<1	<1	2.92	<1	20.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุเคราะห์คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาระดับสูง การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของนายค อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 37.02		สูง = 38.95
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.94		สูง = 39.03
อายุน้อย	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 36.63		สูง = 39.46
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.61		สูง = 39.48
อายุมาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.80		สูง = 38.45
ต่ำกว่า ป.ตรี	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.53		สูง = 38.92
ป.ตรีขึ้นไป	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 36.78		สูง = 39.29
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.98		สูง = 39.10
รายได้ คค.น้อย	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 35.83		สูง = 38.47
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.06		สูง = 38.24
รายได้ คค.มาก	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 37.67		สูง = 39.86
เกษตรกรรม	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 37.67		สูง = 39.86
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.58		สูง = 39.17
อาชีพอื่นๆ	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 36.62		สูง = 39.38
เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 37.32		สูง = 38.81
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 37.31		สูง = 38.82
ไม่เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคต	ต่ำ = 37.31		สูง = 38.82
	เชื่ออำนาจ	ต่ำ = 36.21		สูง = 39.91

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.14) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.15) พบว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 38.95 และ 37.02) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ (ค่าเฉลี่ย 39.03 และ 36.94)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.14) พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามระดับการมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุ

มาก และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.15) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 4.15)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง แต่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 43 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 42-45 ภาคผนวก ข) และ 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 44 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 46 และ 48-51 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลประการที่ 2) และ 3) ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 46-51 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ เชื่ออำนาจฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 46-47 และ 49-51 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 49 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เชื่ออำนาจต่ำ และมีสุขภาพจิตดีน้อย มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 48-49 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจฯสูง มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม) พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และ 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอาชีพอื่นๆ

4.3.3 ความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ต่างกัน ความมีเหตุมีผล หมายถึง การที่นายก อบต. ช่วยรักษาสุขภาพแวดล้อมของป่าชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ หรือช่วยพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนที่เสื่อมโทรม โดยการสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำด้วยการแนะนำ ตักเตือน ห้ามปราม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ ความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.17) พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 35.23 และ 34.23)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.16) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 4.17) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มเคยฝึกอบรม (แต่พบว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม) (ตารางที่ 4.17) และผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	2.78	1.09	3.99*	7.26*	<1	<1	16.93*	9.1
อายุน้อย	408	<1	<1	<1	13.24*	<1	<1	8.22*	9.3
อายุมาก	379	4.59*	<1	4.86*	<1	<1	2.84	11.51*	13.5
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	5.21*	<1	2.93	4.35*	<1	<1	13.48*	17.5
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	2.83	2.00	4.05*	<1	<1	5.17*	6.1
รายได้ คค.น้อย	388	6.00*	<1	1.11	10.41*	3.60	<1	12.62*	14.7
รายได้ คค.มาก	399	<1	1.75	2.89	<1	1.21	<1	4.57*	7.1
เกษตรกรรม	470	3.19	3.72	<1	10.53*	<1	<1	11.93*	11.4
อาชีพอื่นๆ	317	<1	<1	7.49*	<1	2.71	<1	6.36*	9.7
เคยฝึกอบรม	605	3.70	4.56*	1.10	6.57*	<1	1.38	13.56*	10.9
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	4.35*	6.68*	3.66	<1	<1	3.20	10.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แยกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 34.23		สูง = 35.23
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.76		มาก = 35.21
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 33.74		สูง = 35.23
ต่ำกว่า ป.ตรี	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.49		มาก = 35.35
รายได้ คค.น้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.98		มาก = 35.63
อาชีพอื่นๆ	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 33.81		สูง = 36.07
เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.04		สูง = 35.25
ไม่เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคตฯ	สูง = 33.66		ต่ำ = 36.05
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 33.37		สูง = 36.33

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมีสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 52-53 และ 55-58 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 52-54 และ 56-58 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แต่มุ่งอนาคตต่ำ มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 53 และ 56 ภาคผนวก ข) และ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง แต่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 53 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 59, 61-63 และ 65-68 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 61 และ 68 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง เชื่ออำนาจสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 61 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 59-62, 64 และ 67 ภาคผนวก ข) และ 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 59-64 และ 66-68 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตสูง และเชื่ออำนาจสูง มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม) พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความมีเหตุมีผลมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลนี้ในกลุ่มเคยฝึกอบรบ และ 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรบ

4.3.4 การมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ต่างกัน การมีภูมิคุ้มกันตน หมายถึง การที่นายก อบต. ช่วยรักษาสภาพแวดล้อมของป่าชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ หรือช่วยพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนที่เสื่อมโทรม โดยการสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำด้วยการแนะนำ ตักเตือน ห้ามปราม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนนและคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายก อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคตฯ ข	เชื่ออำนาจฯ ค					
					กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	48.74*	43.87*	15.78*	4.07*	<1	2.70	<1	30.1
อายุน้อย	408	48.74*	43.87*	15.78*	4.07*	<1	2.70	<1	34.2
อายุมาก	379	16.73*	30.92*	9.57*	<1	1.84	3.35	<1	28.1
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	7.19*	19.97*	5.24*	<1	1.70	1.23	5.45*	32.3
ป.ตรีขึ้นไป	491	45.60*	24.51*	8.80*	2.93	4.85*	1.62	<1	30.1
รายได้ คค.น้อย	388	16.48*	13.59*	3.51	1.86	<1	<1	2.67	22.9
รายได้ คค.มาก	399	35.46*	29.46*	16.75*	2.56	2.24	1.97	<1	39.1
เกษตรกรรวม	470	24.84*	28.28*	9.58*	4.69*	2.79	1.48	<1	30.0
อาชีพอื่นๆ	317	22.55*	12.64*	6.63*	<1	<1	1.39	<1	31.2
เคยฝึกอบรบ	605	38.32*	60.53*	14.27*	4.73*	<1	4.20*	<1	35.9
ไม่เคยฝึกอบรบ	182	9.61*	<1	3.41	1.28	2.94	<1	<1	17.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนของนายอ อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.46		มาก = 39.57
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.56		สูง = 39.46
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.34		สูง = 38.68
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.53		มาก = 40.37
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 36.31		สูง = 39.58
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.87		สูง = 39.02
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.55		มาก = 38.97
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.93		สูง = 39.58
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 35.97		สูง = 38.55
ต่ำกว่า ป.ตรี	สุขภาพจิตดี	น้อย = 36.72		มาก = 39.46
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.80		สูง = 40.38
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.92		สูง = 39.26
ป.ตรีขึ้นไป	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.58		มาก = 39.46
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.24		สูง = 38.81
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 35.95		สูง = 38.10
รายได้ คค.น้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.41		มาก = 38.99
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.57		สูง = 38.83
รายได้ คค.มาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.43		มาก = 40.13
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.64		สูง = 39.92
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.17		สูง = 39.39
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.24		มาก = 39.00
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.11		สูง = 39.13
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 35.95		สูง = 38.29
อาชีพอื่นๆ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.88		มาก = 40.41
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 36.45		สูง = 39.85
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.92		สูง = 39.38
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 36.92		มาก = 39.38
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 36.92		สูง = 39.38
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 36.40		สูง = 38.81
ไม่เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.69		มาก = 39.37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.18) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.19) พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 39.57 และ 35.46) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 39.46 และ 35.56) และผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 38.68 และ 36.34)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.18) พบว่า คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามระดับสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.19) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.19) และผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ พบในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.19)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 69 และ 71-72 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลสามประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 69 และ 69-72 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง และมีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลสามประการนี้ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (ตารางที่ 73

ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 2) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลสามประการนี้ในกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 74 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนภูมิคุ้มกันตนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่เชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เชื่ออำนาจต่ำ แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 5) ผู้ที่มีมุ่งอนาคตฯต่ำ เชื่ออำนาจต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลห้าประการนี้ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีภูมิคุ้มกันตนมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง พบในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

4.3.5 ความมีการรับรู้คุณค่าความดีของนายก อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ ต่างกัน การรับรู้คุณค่าความดี หมายถึง การที่นายก อบต. ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ชุมชนหรือกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน โดยมีการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเหมาะสมยั่งยืน ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.04 ค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 29 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามสภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	7.84*	29.27*	16.52*	6.14*	<1	<1	6.49*	20.7
อายุน้อย	408	14.50*	13.81*	<1	9.79*	<1	<1	8.36*	27.7
อายุมาก	379	<1	8.74*	20.01*	1.43	<1	1.90	1.57	16.2
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	<1	8.03*	3.97*	2.84	1.68	<1	21.32*	23.7
ป.ตรีขึ้นไป	491	13.10*	21.43*	13.48*	2.34	<1	<1	<1	22.3
รายได้ คค.น้อย	388	2.90	11.14*	3.72	10.64*	<1	<1	11.90*	21.0
รายได้ คค.มาก	399	5.24*	15.51*	17.90*	<1	<1	1.21	<1	23.1
เกษตรกรรม	470	13.00*	5.31*	9.03*	1.73	3.04	3.21	6.37*	20.1
อาชีพอื่นๆ	317	<1	35.53*	8.79*	4.23*	4.61*	<1	<1	26.6
เคยฝึกอบรม	605	14.20*	20.32*	14.15*	1.93	<1	1.85	2.91	22.0
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	3.78	5.27*	6.47*	<1	<1	4.20*	21.4

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีสภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สภาพจิตดี	น้อย = 32.92		มาก = 34.24
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.92		สูง = 34.24
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.62		สูง = 34.54
อายุน้อย	สภาพจิตดี	น้อย = 32.81		มาก = 35.61
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.85		สูง = 35.58
อายุมาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.41		สูง = 34.29
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 31.93		สูง = 34.77
ต่ำกว่า ป.ตรี	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.76		สูง = 34.97
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 33.09		สูง = 34.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี			
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง	
ป.ตรีขึ้นไป	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.17		มาก = 34.33	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.87		สูง = 34.63	
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.16		สูง = 34.34	
รายได้ คค.น้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.72		สูง = 34.92	
	รายได้ คค.มาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.36		มาก = 33.93
		มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.80		สูง = 34.49
เชื่ออำนาจฯ		ต่ำ = 31.70		สูง = 34.59	
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.41		มาก = 34.54	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.79		สูง = 34.16	
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.59		สูง = 34.36	
อาชีพอื่นๆ	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.29		สูง = 35.89	
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.44		สูง = 34.73	
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.48		มาก = 34.40	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.29		สูง = 34.59	
	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.48		สูง = 34.40	
ไม่เคยฝึกอบรม	เชื่ออำนาจฯ	ต่ำ = 32.15		สูง = 35.04	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ (ตารางที่ 4.20) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.21) พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 34.24 และ 32.92) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 34.24 และ 32.92) และผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 34.54 และ 32.62)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.20) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.21) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้น

กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.21) และผู้ที่เชื่ออำนาจสูง เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 4.21)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 76 และ 79 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 76-80 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 76-78 ภาคผนวก ข) และ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง แต่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลนี้ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 80 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุน้อย

คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 81 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเชื่ออำนาจสูง มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 82 และ 84-87 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เชื่ออำนาจสูง และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 82-86 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจสูง มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สละการคัดค้านว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 82-83 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เชื่ออำนาจฯต่ำ แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 82 และ 84-86 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่เชื่ออำนาจฯสูง มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 82-87 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ เชื่ออำนาจฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 82-86 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตฯสูง และเชื่ออำนาจฯสูง มีการรับรู้คุณค่าความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม) พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 3) ผู้ที่เชื่ออำนาจฯสูง พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การมุ่งอนาคตควบคุมตน และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การมุ่งอนาคตควบคุมตน และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การเห็นแบบอย่างฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (37.36) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 244 คน (ร้อยละ 53.86) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 37 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 209 คน (ร้อยละ 46.14) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) มุ่งอนาคตฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ผ่านการคัดค้าน ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้

แบ่ง (30.15) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย มีจำนวน 199 คน (ร้อยละ 43.93) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 31 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก มีจำนวน 254 คน (ร้อยละ 56.07) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และทัศนคติฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (43.42) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 44 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีจำนวน 206 คน (ร้อยละ 45.47) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 44 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจำนวน 247 คน (ร้อยละ 54.53) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าชีวิต ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.4.1 ความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ต่างกัน ความมีเหตุมีผล หมายถึง การที่นายก อบต. ช่วยรักษาสภาพแวดล้อมของป่าชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ หรือช่วยพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนที่เสื่อมโทรม โดยการสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำด้วยการแนะนำ ตักเตือน ห้ามปราม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.23) พบว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ สูงเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 35.43 และ 33.93) และผู้ที่มีทัศนคติฯ มากเป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 35.44 และ 33.92)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างๆ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างๆ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	<1	8.85*	9.17*	1.50	3.69	2.30	4.20*	7.2
อายุน้อย	408	<1	7.51*	<1	<1	5.20*	9.62*	2.70	9.4
อายุมาก	379	1.89	<1	14.86*	<1	2.10	1.78	<1	9.2
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	1.35	1.65	3.24	3.48	3.60	<1	5.56*	12.3
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	6.95*	5.41*	<1	1.20	2.90	<1	5.9
รายได้ คค.น้อย	388	2.13	2.22	1.95	2.95	6.34*	<1	14.62*	13.2
รายได้ คค.มาก	399	1.42	6.49*	6.49*	.01	<1	2.55	<1	6.8
เกษตรกรรม	470	<1	10.42*	3.86	2.20	<1	<1	3.37	7.9
อาชีพอื่นๆ	317	<1	<1	8.91*	<1	9.54*	2.47	2.49	10.1
เคยฝึกอบรม	605	<1	15.85*	7.04*	1.30	4.16*	5.24*	3.26	10.3
ไม่เคยฝึกอบรม	182	2.72	1.42	2.21	<1	1.22	1.27	<1	5.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างๆ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 33.93		สูง = 35.43
	ทัศนคติฯ	น้อย = 33.92		มาก = 35.44
อายุน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 33.80		สูง = 35.75
	ทัศนคติฯ	น้อย = 33.06		มาก = 35.92
ป.ตรีขึ้นไป	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.06		สูง = 35.74
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.16		มาก = 35.64
รายได้ คค.มาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 33.90		สูง = 35.80
	ทัศนคติฯ	น้อย = 33.90		มาก = 35.80
เกษตรกรรม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 33.90		สูง = 35.80
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.07		มาก = 36.55
เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 33.60		สูง = 35.93
	ทัศนคติฯ	น้อย = 33.99		มาก = 35.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.22) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.23) และผู้ที่มีทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.23)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มีทัศนคติฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 88-91 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 89-90 ภาคผนวก ข) และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติฯมาก แต่เห็นแบบอย่างฯน้อย มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 88 และ 90 ภาคผนวก ข)

คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีทัศนคติฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย และ 2) ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 92-93 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีทัศนคติฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มเคยฝึกอบรม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่ทัศนคติฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย มีทัศนคติฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ มีทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 94-96 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความมิเหตุมีผลมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และ กลุ่มเคยฝึกอบรม และ 2) ผู้ที่มีทัศนคติมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพอื่นๆ และกลุ่มเคยฝึกอบรม

4.4.2 การมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างๆ มุ่งอนาคตๆ และทัศนคติๆ ต่างกัน การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่นายก อบต. ปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน โดยมีการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเหมาะสม ยั่งยืน ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 29 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การมุ่งอนาคตๆ และทัศนคติๆ (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.25) พบว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ค่าเฉลี่ย 39.49 และ 34.62) และผู้ที่มีทัศนคติมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 38.55 และ 35.56)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างๆ การมุ่งอนาคตๆ และทัศนคติๆ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							%
		แบบอย่างๆ ก	มุ่งอนาคตๆ ข	ทัศนคติๆ ค					
					กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	2.37	65.53*	24.68*	14.53*	<1	7.63*	14.88*	27.3
อายุน้อย	408	1.53	46.31*	3.03	1.39	1.30	<1	4.97*	25.8
อายุมาก	379	3.16	19.13*	31.36*	12.73*	1.13	10.66*	5.44*	32.6
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	2.10	19.95*	13.06*	7.70*	1.66	3.01	17.02*	35.8
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	45.25*	10.63*	7.85*	<1	4.07*	2.90	23.7
รายได้ คค.น้อย	388	<1	11.70*	20.43*	11.57*	1.25	7.40*	27.59*	27.3
รายได้ คค.มาก	399	5.47*	71.32*	3.66	2.90	<1	<1	<1	31.0
เกษตรกรรม	470	<1	35.56*	20.51*	14.77*	<1	9.62*	15.05*	27.9
อาชีพอื่นๆ	317	7.65*	25.51*	6.31*	2.81	<1	<1	2.68	29.0
เคยฝึกอบรม	605	<1	69.37*	23.18*	13.77*	<1	9.71*	11.79*	32.9
ไม่เคยฝึกอบรม	182	2.44	2.47	2.28	2.11	<1	<1	2.94	14.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการมีภูมิคุ้มกัน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.62		สูง = 39.49
	ทัศนคติฯ	น้อย = 35.56		มาก = 38.55
อายุน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.48		สูง = 40.40
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.11		มาก = 38.96
ต่ำกว่า ป.ตรี	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.16		สูง = 39.56
	ทัศนคติฯ	น้อย = 35.58		มาก = 39.14
ป.ตรีขึ้นไป	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.35		สูง = 39.44
	ทัศนคติฯ	น้อย = 35.66		มาก = 38.13
รายได้ คค.น้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.03		สูง = 37.93
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.57		มาก = 38.39
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.74		มาก = 38.71
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.17		สูง = 41.29
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.71		มาก = 38.22
เกษตรกรรม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.16		สูง = 38.77
	ทัศนคติฯ	น้อย = 34.71		มาก = 38.22
อาชีพอื่นๆ	แบบอย่างฯ	น้อย = 36.43		มาก = 39.13
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 35.31		สูง = 40.25
	ทัศนคติฯ	น้อย = 36.55		มาก = 39.01
เคยฝึกอบรม	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 34.18		สูง = 39.82
	ทัศนคติฯ	น้อย = 35.37		มาก = 38.63

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.24) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 4.25) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ สูง เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ ต่ำ พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.25) และผู้ที่มีทัศนคติฯ มาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.25)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่ง อนาคตฯต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 97, 100 และ 103 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่ง อนาคตฯต่ำ และ 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย พบผลทั้งสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่ม การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 97-103 ภาคผนวก ข)

คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตฯ และ ทักษะคิดฯ (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีทักษะคิด ีมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทักษะคิดฯน้อย 2) ผู้ที่มีทักษะคิดฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกัน มากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลทั้งสองประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 104-109 ภาคผนวก ข) และ 3) ผู้ที่มีทักษะคิดฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคต ีต่ำ พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคย ฝึกอบรม (ตารางที่ 104, 106 และ 108-109 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีทักษะคิดฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่ม การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทักษะคิดฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก มุ่งอนาคตฯสูง และมีทักษะคิดฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทักษะคิดฯน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก มีทักษะคิดฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 3) ผู้ที่มีทักษะคิดฯมาก เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มี ภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 4) ผู้ที่มีทักษะคิดฯน้อย เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มี ภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลทั้งสี่ประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก กลุ่ม การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคย ฝึกอบรม (ตารางที่ 110-116 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย มุ่งอนาคตฯสูง และมีทักษะคิดฯ

มาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 112 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีทัศนคติฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย และ 7) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ มีทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้งสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม (ตารางที่ 110 และ 112-116 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก มุ่งอนาคตฯสูง และมีทัศนคติฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด (มากกว่าอีก 7 กลุ่ม) พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีภูมิคุ้มกันมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบผลในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มอาชีพอื่นๆ 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

4.4.3 การรับรู้คุณค่าความดีของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ต่างกัน การรับรู้คุณค่าความดี หมายถึง การที่นายก อบต. ปฏิบัติตามกฎหมายชุมชนหรือกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน โดยมีการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเหมาะสม ยั่งยืน ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 29 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณค่าความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.27) พบว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 34.49 และ 32.14) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 34.82 และ 31.80) และผู้ที่มีทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 34.74 และ 31.88)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.26) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณค่าความดีแปรปรวนไปตามระดับการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.27) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่

4.27) และผู้ที่มีทัศนคติฯมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ.

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แบบอย่างฯ		มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ				
		ก	ข		ก	กxข	กxค	ขxค	
รวม	787	25.94*	42.68*	38.44*	1.23	10.99*	<1	<1	24.3
อายุน้อย	408	25.21*	51.62*	6.20*	1.46	2.98	<1	3.54	29.9
อายุมาก	379	12.16*	2.46	39.31*	<1	13.61*	4.71*	<1	22.4
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	3.77	5.53*	18.24*	<1	7.15*	1.75	1.34	23.0
ป.ตรีขึ้นไป	491	25.92*	40.95*	19.77*	1.58	5.32*	<1	3.84	26.8
รายได้ คค.น้อย	388	17.65*	17.29*	18.41*	1.33	6.00*	<1	<1	25.3
รายได้ คค.มาก	399	10.28*	23.57*	19.65*	<1	4.67*	1.60	2.30	24.9
เกษตรกรรม	470	15.48*	17.81*	24.01*	<1	8.62*	.34	<1	21.2
อาชีพอื่นๆ	317	13.62*	31.35*	9.26*	6.34*	1.17	3.07	1.98	31.6
เคยฝึกอบรม	605	22.35*	40.70*	18.03*	<1	5.27*	.09	1.60	22.9
ไม่เคยฝึกอบรม	182	6.46*	3.87	21.08*	<1	8.39*	2.14	<1	31.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างฯ มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง
		เปรียบเทียบกับ	น้อย	มาก
รวม	แบบอย่างฯ	น้อย	= 32.14	มาก = 34.49
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ	= 31.80	สูง = 34.82
	ทัศนคติฯ	น้อย	= 31.88	มาก = 34.74
อายุน้อย	แบบอย่างฯ	น้อย	= 31.96	มาก = 35.34
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ	= 31.23	สูง = 36.07
	ทัศนคติฯ	น้อย	= 32.81	มาก = 34.49
อายุมาก	แบบอย่างฯ	น้อย	= 31.62	มาก = 33.90
	ทัศนคติฯ	น้อย	= 30.71	มาก = 34.81
ต่ำกว่า ป.ตรี	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ	= 32.46	สูง = 34.29
	ทัศนคติฯ	น้อย	= 31.72	มาก = 35.03

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
ป.ตรีขึ้นไป	แบบอย่างฯ	น้อย = 31.83		มาก = 34.76
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.46		สูง = 35.14
	ทัศนคติฯ	น้อย = 32.02		มาก = 34.57
รายได้ คค.น้อย	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.34		มาก = 35.00
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.35		สูง = 34.99
	ทัศนคติฯ	น้อย = 32.31		มาก = 35.03
รายได้ คค.มาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 31.81		มาก = 33.99
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.25		สูง = 34.55
	ทัศนคติฯ	น้อย = 31.40		มาก = 34.41
เกษตรกรรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.20		มาก = 34.54
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 32.12		สูง = 34.62
	ทัศนคติฯ	น้อย = 31.92		มาก = 34.82
อาชีพอื่นๆ	แบบอย่างฯ	น้อย = 31.69		มาก = 34.46
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 30.97		สูง = 35.18
	ทัศนคติฯ	น้อย = 31.93		มาก = 34.22
เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 32.15		มาก = 34.63
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 31.72		สูง = 35.07
	ทัศนคติฯ	น้อย = 32.28		มาก = 34.51
ไม่เคยฝึกอบรม	แบบอย่างฯ	น้อย = 31.84		มาก = 34.43
	ทัศนคติฯ	น้อย = 30.79		มาก = 35.48

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดี มากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และเห็นแบบอย่างฯมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่ มุ่งอนาคตฯต่ำและ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่เห็น แบบอย่างฯน้อย พบผลทั้งสี่ประการนี้ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 117 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยัง พบอีกว่าในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนการรับรู้คุณค่าความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และมีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 118 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีทัศนคติฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (ตารางที่ 121 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่มีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย และ 4) ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลทั้งสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มเคยฝึกอบรม และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 118-126 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และมีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

คะแนนการรับรู้คุณค่าความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.26) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 118 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่มีทัศนคติฯมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติฯน้อย พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 127 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง และมีทัศนคติฯมาก มีการรับรู้คุณค่าความดีมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอายุมาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนการรับรู้คุณค่าความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตดี และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง สุขภาพจิตดี และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การรับข่าวสารฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (32.31) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีจำนวน 221 คน (ร้อยละ 48.79) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 32 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจำนวน 232 คน (ร้อยละ 51.21) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (40.09) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 216 คน (ร้อยละ 47.68) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 40 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 237 คน (ร้อยละ 52.32) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และความรู้ฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (37.94) (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 38 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีจำนวน 233 คน (ร้อยละ 51.43) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 38 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีจำนวน 220 คน (ร้อยละ 48.57) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 3 ตัว คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.5.1 ความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ต่างกัน
ความมีเหตุมีผล หมายถึง การที่นายก อบต. ช่วยรักษาสภาพแวดล้อมของป่าชุมชนดั้งเดิมให้คงอยู่ หรือช่วยพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนที่เสื่อมโทรม โดยการสนับสนุนให้ผู้อื่น

กระทำด้วยการเนาะ ตักเตือน ห้ามปราม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ตามการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับข่าวสารฯ		สุขภาพจิตดี		ความรู้ฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	<1	27.55*	15.07*	3.37	<1	<1	5.57*	7.3
อายุน้อย	408	<1	7.07*	3.97*	<1	<1	2.85	4.82*	4.6
อายุมาก	379	<1	21.12*	11.41*	6.58*	<1	<1	1.11	12.4
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	<1	23.89*	12.36*	<1	<1	<1	6.40*	14.8
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	9.00*	5.19*	6.49*	<1	1.96	<1	5.4
รายได้ คค.น้อย	388	8.52*	22.79*	10.55*	<1	1.92	4.73*	10.36*	14.6
รายได้ คค.มาก	399	7.15*	3.40	3.11	2.20	<1	1.76	<1	6.5
เกษตรกรรม	470	<1	18.10*	6.90*	<1	2.30	<1	<1	7.7
อาชีพอื่นๆ	317	<1	5.93*	8.36*	2.72	7.09*	1.03	6.75*	11.4
เคยฝึกอบรม	605	<1	32.92*	16.45*	3.16	<1	1.07	3.49	9.2
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	<1	1.03	1.58	<1	<1	2.03	4.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ที่มีกรรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย =	33.21	มาก = 35.51
	ความรู้ฯ	น้อย =	33.51	มาก = 35.21
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย =	33.26	มาก = 34.92
	ความรู้ฯ	น้อย =	33.46	มาก = 34.71
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย =	33.12	มาก = 35.96
	ความรู้ฯ	น้อย =	33.50	มาก = 35.58
ต่ำกว่า ป.ตรี	สุขภาพจิตดี	น้อย =	32.24	มาก = 35.60
	ความรู้ฯ	น้อย =	32.71	มาก = 35.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ความมีเหตุมีผล		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
ป.ตรีขึ้นไป	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.71		มาก = 35.13
	ความรู้ฯ	น้อย = 34.04		มาก = 35.32
รายได้ คค.น้อย	รับข่าวสารฯ	น้อย = 33.36		มาก = 35.07
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.82		มาก = 35.62
	ความรู้ฯ	น้อย = 33.27		มาก = 35.17
รายได้ คค.มาก	รับข่าวสารฯ	น้อย = 35.54		มาก = 33.79
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.99		มาก = 35.42
	ความรู้ฯ	น้อย = 33.45		มาก = 34.95
อาชีพอื่นๆ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.68		มาก = 35.42
	ความรู้ฯ	น้อย = 33.52		มาก = 35.58
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.81		มาก = 35.69
	ความรู้ฯ	น้อย = 33.23		มาก = 35.27

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.29) พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 35.51 และ 33.21) และผู้ที่มีความรู้ฯมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 35.21 และ 33.51)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.28) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามระดับการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (ตารางที่ 4.29) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.29) และผู้ที่มีความรู้ฯมาก เป็นผู้ที่มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.29)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับข่าวสารฯ และสุขภาพจิตดี (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีรับข่าวสารฯน้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (ตารางที่ 128-129 ภาคผนวก ข)

คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับข่าวสารฯ และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก และมีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย พบผลนี้เฉพาะในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 130 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่รับข่าวสารฯมาก และมีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย และ 2) ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสองประการนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 131 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก แต่มีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผลแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.28) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก สุขภาพจิตดีน้อย แต่มีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย 2) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก มีความรู้ฯน้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสองประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 132-136 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีความรู้ฯมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 132 และ 134-136 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่มีความรู้ฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 132 และ 134 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีความรู้ฯมาก สุขภาพจิตดีน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 132 และ 135-136 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่รับข่าวสารฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อย มีความรู้ๆน้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีความมีเหตุมีผลมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 132 และ 135 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีความมีเหตุมีผลมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบผลในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ 3) ผู้ที่มีความรู้ๆมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

4.5.2 การมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่มีารรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ๆ ต่างกัน
การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่นายก อบต. ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ชุมชนหรือกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน โดยมีการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเหมาะสม ยั่งยืน ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 29 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับเพียง 2 ตัว คือ สุขภาพจิตดี และความรู้ๆ (ตารางที่ 4.30) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.31) พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 40.89 และ 34.03) และผู้ที่มีความรู้ๆมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ๆน้อย (ค่าเฉลี่ย 40.89 และ 34.03)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.30) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามระดับสุขภาพจิตดี และความรู้ๆ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่สุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.31) และผู้ที่มีความรู้ๆมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ๆน้อย พบผลนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.31)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับข่าวสารฯ และสุขภาพจิตดี (ตารางที่ 4.30) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 2) ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และรับข่าวสารฯมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (ตารางที่ 137-139

ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่รับข่าวสารมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ตามการรับข่าวสาร สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับข่าวสารฯ		สุขภาพจิตดี		ความรู้ฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	1.74	162.31*	19.29*	3.14	<1	<1	2.19	22.8
อายุน้อย	408	<1	104.12*	7.01*	4.94*	4.34*	<1	2.65	29.0
อายุมาก	379	1.53	60.26*	12.57*	<1	1.20	<1	<1	19.2
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	3.16	53.77*	17.10*	1.00	<1	<1	<1	23.5
ป.ตรีขึ้นไป	491	<1	113.68*	5.04*	2.10	<1	<1	1.24	24.1
รายได้ คค.น้อย	388	2.88	59.21*	7.47*	<1	6.58*	1.46	<1	20.0
รายได้ คค.มาก	399	<1	95.99*	10.01*	5.58*	1.28	<1	2.56	28.9
เกษตรกรรม	470	1.23	92.81*	8.60*	6.81*	<1	2.71	<1	22.5
อาชีพอื่นๆ	317	<1	58.46*	12.20*	<1	<1	4.76*	<1	27.0
เคยฝึกอบรม	605	<1	134.14*	17.62*	3.84	<1	<1	<1	24.4
ไม่เคยฝึกอบรม	182	<1	21.11*	2.81	<1	1.66	<1	3.03	19.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการมีภูมิคุ้มกัน			
		คะแนนต่ำ		คะแนนสูง	
		น้อย	เปรียบเทียบกับ	มาก	=
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.03		มาก = 40.89	
	ความรู้ฯ	น้อย = 34.03		มาก = 40.89	
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.15		มาก = 41.59	
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.90		มาก = 38.84	
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.99		มาก = 40.24	
	ความรู้ฯ	น้อย = 35.69		มาก = 38.54	
ต่ำกว่า ป.ตรี	สุขภาพจิตดี	น้อย = 35.69		มาก = 38.54	
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.17		มาก = 39.91	
ป.ตรีขึ้นไป	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.54		มาก = 40.65	
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.35		มาก = 37.85	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการมีภูมิคุ้มกัน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค.น้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.08	มาก =	40.10
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.02	มาก =	38.16
รายได้ คค.มาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 36.02	มาก =	38.16
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.68	มาก =	39.05
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 33.67	มาก =	40.51
	ความรู้ฯ	น้อย = 33.67	มาก =	40.51
อาชีพอื่นๆ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.61	มาก =	41.18
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.39	มาก =	39.40
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.01	มาก =	41.10
	ความรู้ฯ	น้อย = 36.27	มาก =	38.84
ไม่เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 34.27	มาก =	39.85

คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับข่าวสารฯ และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.30) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก และมีความรู้ฯ มาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯ น้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 140-141 ภาคผนวก ข) และ 2) ผู้ที่มีความรู้ฯ มาก และรับข่าวสารฯ มาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (ตารางที่ 141 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก และมีความรู้ฯ มาก มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

คะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.30) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีความรู้ฯ มาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯ น้อย 2) ผู้ที่มีความรู้ฯ มาก และมีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 3) ผู้ที่มีความรู้ฯ น้อย แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีภูมิคุ้มกันมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสามประการนี้ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 142 ภาคผนวก ข) นอกจากนั้นยังพบอีกว่าในผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีความรู้ฯ มาก มีภูมิคุ้มกันมากที่สุด (มากกว่าอีก 3 กลุ่ม) พบในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนการมีภูมิคุ้มกันแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

สรุปได้ว่า นายก อบต. ที่มีภูมิคุ้มกันมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และ 2) ผู้ที่มีความรู้มาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

4.5.3 การรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ต่างกัน การรับรู้คุณความดี หมายถึง การที่นายก อบต. ปฏิบัติตามกฎหมายชุมชนหรือกฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน โดยมีการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 29 คะแนน และคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนน (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ การรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.32) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ (ตารางที่ 4.33) พบว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 33.88 และ 32.76) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 33.88 และ 32.76) และผู้ที่มีความรู้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 34.35 และ 32.29)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.32) พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามระดับการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 4.33) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.33) และผู้ที่มีความรู้มาก เป็นผู้ที่มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 4.33)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการวิจัยนี้ ไม่พบคะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ตามการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับข่าวสารฯ ก	สุขภาพจิตดี ข	ความรู้ฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	787	6.91*	70.04*	23.29*	<1	<1	<1	5.98*	14.0
อายุน้อย	408	1.23	68.43*	1.48	<1	<1	1.21	<1	17.8
อายุมาก	379	4.05*	13.10	31.40*	<1	<1	<1	5.57*	14.5
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	9.28*	16.59*	19.16*	1.55	3.25	<1	<1	17.8
ป.ตรีขึ้นไป	491	1.15	56.94*	7.54*	2.41	<1	<1	8.41*	15.8
รายได้ คค.น้อย	388	7.68*	31.97*	11.43*	<1	<1	3.59	2.12	14.9
รายได้ คค.มาก	399	<1	29.98*	10.62*	<1	<1	1.72	4.32*	15.1
เกษตรกรรม	470	3.37	53.42*	4.29*	<1	1.41	1.86	<1	14.5
อาชีพอื่นๆ	317	1.52	18.77*	19.42*	<1	<1	<1	3.57	15.8
เคยฝึกอบรม	605	2.45	68.77*	12.49*	<1	<1	<1	<1	14.6
ไม่เคยฝึกอบรม	182	8.37*	5.17*	11.03*	<1	<1	<1	12.97*	19.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.76		มาก = 33.88
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.76		มาก = 33.88
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.29		มาก = 34.35
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.18		มาก = 36.36
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.45		มาก = 33.62
		สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.45	
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.45		มาก = 33.62
	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.45		มาก = 33.62
		ความรู้ฯ	น้อย = 31.40	
ต่ำกว่า ป.ตรี	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.54		มาก = 34.59
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.54		มาก = 34.59
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.09		มาก = 35.03
ป.ตรีขึ้นไป	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.07		มาก = 35.18
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.38		มาก = 33.87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	คะแนนการรับรู้คุณความดี		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายได้ คค.น้อย	รับข่าวสารฯ	น้อย = 32.72		มาก = 34.37
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.86		มาก = 35.23
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.54		มาก = 34.56
รายได้ คค.มาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.41		มาก = 34.88
	ความรู้ฯ	น้อย = 31.41		มาก = 34.88
เกษตรกรรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.45		มาก = 35.45
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.88		มาก = 34.02
อาชีพอื่นๆ	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.64		มาก = 34.78
	ความรู้ฯ	น้อย = 31.62		มาก = 34.81
เคยฝึกอบรม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 31.36		มาก = 35.26
	ความรู้ฯ	น้อย = 32.48		มาก = 34.14
ไม่เคยฝึกอบรม	รับข่าวสารฯ	น้อย = 31.96		มาก = 34.95
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 32.28		มาก = 34.63
	ความรู้ฯ	น้อย = 31.74		มาก = 35.17

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง พบว่า คะแนนการรับรู้คุณความดีแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับข่าวสารฯ สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ (ตารางที่ 4.32) เมื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก สุขภาพจิตดีน้อย แต่มีความรู้ฯมาก มีการรับรู้คุณ ความดีมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย 2) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก มีความรู้ฯน้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีการรับ รู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 3) ผู้ที่มีความรู้ฯมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งสามประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุ มาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบคลุมครัวมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 143- 147 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก มีความรู้ฯมาก และสุขภาพจิตดีมาก มีการรับรู้คุณความดี มากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มรายได้ ครอบคลุมครัวมาก (ตารางที่ 143 และ 145-146 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีความรู้ฯมาก สุขภาพจิตดีน้อย แต่รับ ข่าวสารฯมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 143-144 และ 147 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย มีความรู้ฯ น้อย แต่สุขภาพจิตดีมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 143 ภาคผนวก ข) 7) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก รับข่าวสารฯน้อย แต่มีความรู้ฯมาก มีการรับรู้คุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. การค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความดีมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ฯน้อย และ 8) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความรู้ฯน้อย แต่รับข่าวสารฯมาก มีการรับรู้คุณความดีมากกว่า ผู้ที่รับข่าวสารฯน้อย พบผลทั้งสองประการหลังนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (ตารางที่ 143-145 และ 147 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า นายค อบต. ที่มีการรับรู้คุณความดีมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่รับข่าวสารฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่มีความรู้ฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มอายุน้อย

4.6 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี โดยใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ มี 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม มี 4 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ความมุ่งมั่น แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และชุดที่ 3 มี 7 ตัวทำนาย โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 เข้ากับชุดที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 3 ว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่า 7% จากการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุด (Stepwise and Total Multiple Regression Analysis) ของตัวทำนายที่ละชุดต่อตัวถูกทำนายที่ละตัว โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์แบบพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุดของตัวแปรตามที่ละตัว ดังนี้

4.6.1 ผลการทำนายความมีเหตุมีผล โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เมื่อนำความมีเหตุมีผลของนายค อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ไม่สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายได้ 5.8% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายได้ 4.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 2.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญในชุดที่ 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 14.0% (ตารางที่ 4.34) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 , .17 และ -.11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายได้ 20.4% และอันดับถัดมาคือกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายได้ 16.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอาชีพอื่นๆ ทำนายได้ 10.0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ ระหว่างกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพอื่นๆ โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 14.0% (ตารางที่ 4.34) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 , .17 และ -.11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายได้ 21.3% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายได้ 19.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอาชีพอื่นๆ ทำนายได้ 10.0% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่ต่างกัน คือ ระหว่างกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมกับกลุ่มอาชีพอื่นๆ โดยกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ **สงล.** การค้าไม่วารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความมีเหตุผล ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แตกต่าง ระหว่าง ชุด	
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า		% แตกต่าง กลุ่มย่อย
รวม	787	-	-	-	14.0	7,5,6	.26, .17, -.11	14.0	7,5,6	.26, .17, -.11	-	0
อายุน้อย	408	-	-	-	13.7	7,6,5	.30, -.15, .12	13.7	7,6,5	.30, -.15, .12	2.6	0
อายุมาก	379	2.7	1,3	.16, -.13	16.3	4,7	.24, .22	16.3	4,7	.24, .22	0	0
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	3.8	2,3	.13, .12	16.4	7,4	.29, .16	17.9	7,4,3	.33, .17, -.13	1.5	1.5
ป.ตรีขึ้นไป	491	-	-	-	13.2	7,5,6	.23, .18, -.12	13.2	7,5,6	.23, .18, -.12	4.7	0
รายได้ คค. น้อย	388	5.8	1,3	.19, .10	14.0	7,5	.24, .17	14.0	7,5	.24, .17	5.4	0
รายได้ คค. มาก	399	4.4	3	-.21	15.1	7,6,5	.25, -.20, .18	19.4	7,3,1,5	.28, -.20, -.16, .18	4.3	4.3
เกษตรกรรม	470	2.8	1,3	.15, -.11	20.4	5,7,6,4	.18, .19, -.16, .16	21.3	5,7,6,4,3	.17, .21, -.11, .16, -.11	11.3*	0.9
อาชีพอื่นๆ	317	-	-	-	10.0	7	.32	10.0	7	.32	0	3
เคยฝึกอบรม	605	-	-	-	14.7	7,5,6	.24, .21, -.14	14.7	7,5,6	.24, .21, -.14	1.2	0
ไม่เคยฝึกอบรม	182	-	-	-	13.5	7	.37	13.5	7	.37	0	0

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย: ชุดที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผลของนายก อบต. ได้ระหว่าง 10.0% ถึง 21.3% ซึ่งไม่พบว่าสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในทุกกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (21.3%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มอาชีพอื่นๆ (10.0%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน (ชุดที่ 2) การมุ่งอนาคตควบคุมตน (ชุดที่ 2) และสุขภาพจิตดี (ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า นายก อบต. ที่เชื่ออำนาจสูง มุ่งอนาคตสูง และสุขภาพจิตที่ดีมากเท่าใด เป็นผู้มีเหตุมีผลมากตามไปด้วย และในทางกลับกันนายก อบต. ที่เชื่ออำนาจต่ำ มุ่งอนาคตต่ำ สุขภาพจิตที่ด้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีเหตุมีผลน้อยตามไปด้วย

4.6.2 ผลการทำนายการมีภูมิคุ้มกัน โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปร จิตลักษณะเป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.35 พบว่า เมื่อนำการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 4.1% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .20 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายได้ 10.9% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอาชีพอื่นๆ ทำนายได้ 7.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทำนายได้ 2.4% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ ระหว่างกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป โดยกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)		ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)		ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)		% แตกต่าง ระหว่าง ชุด
	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	
รวม	4.1	1	34.6	5,4,7	34.6	5,4,7	0
อายุน้อย	2.7	1	32.7	4,5,7	34.1	4,5,7,2	1.4
อายุมาก	5.9	1	37.4	5,4	38.1	5,4,2	0.7
ต่ำกว่า ป.ตรี	10.9	1,2	40.4	7,4,5	40.4	7,4,5	0
ป.ตรีขึ้นไป	2.4	1	32.6	5,4	32.6	5,4	0
รายได้ คค. น้อย	6.0	1,3	29.3	5,4	29.3	5,4	0
รายได้ คค. มาก	3.2	1	40.7	4,5,7	40.7	4,5,7	0
เกษตรกรรม	3.2	1	34.5	5,4,7,6	34.5	5,4,7,6	0
อาชีพอื่นๆ	7.2	1,2	35.9	5,4	35.9	5,4	0
เคยฝึกอบรม	4.1	1	37.8	5,4,7,6	37.8	5,4,7,6	0
ไม่เคยฝึกอบรม	3.6	1	27.2	4	27.2	4	0

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ที่สถานจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความคุมตน 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

เมื่อใช้ตัวทำนายนหตุที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 34.6% (ตารางที่ 4.35) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .27, .30 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายได้ 40.7% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายได้ 40.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ทำนายได้ 27.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 3 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับ คือ (1)ระหว่างกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวมาก โดยกลุ่มรายได้ครอบครัวมากมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยกว่า (2)ระหว่างกลุ่มเคยฝึกอบรมกับกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยกลุ่มเคยฝึกอบรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ(3)ระหว่างกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป โดยกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

และเมื่อใช้ตัวทำนายนหตุที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 34.6% (ตารางที่ 4.35) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .27, .30 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายได้ 40.7% และอันดับถัดมาคือกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายได้ 40.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ทำนายได้ 27.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 3 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับ คือ (1)ระหว่างกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวมาก โดยกลุ่มรายได้ครอบครัวมากมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยกว่า (2)ระหว่างกลุ่มเคยฝึกอบรมกับกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยกลุ่มเคยฝึกอบรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มไม่เคยฝึกอบรม และ(3)ระหว่างกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป โดยกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. ได้ระหว่าง 27.2% ถึง 40.7% ซึ่งไม่พบว่าสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในทุกกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (40.7%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม (27.2%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน (ชุดที่ 2) สุขภาพจิตดี (ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน (ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า นายก อบต. ที่มีมุ่งอนาคตสูง สุขภาพจิตที่ดีมาก และเชื่ออำนาจสูงเท่าใด เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันมากตามไปด้วย และในทางกลับกันนายก อบต. ที่มีมุ่งอนาคตต่ำ สุขภาพจิตที่ด้อย และเชื่ออำนาจต่ำเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีภูมิคุ้มกันน้อยตามไปด้วย

4.6.3 ผลการทำนายการรับรู้คุณความดี โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.36 พบว่า เมื่อนำการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. มาวิเคราะห์หัดคลอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 9.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 และ .10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม ทำนายได้ 17.0% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายได้ 16.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 6.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับ คือ (1)ระหว่างกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยกับกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก โดยกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และ (2)ระหว่างกลุ่มเคยฝึกรอบรมกับกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม โดยกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเคยฝึกรอบรม

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3)			ชุดที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)						
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่าง ระหว่างชุด กลุ่มย่อย			
รวม	787	9.3	1,2	.26, .10	-	33.0	7,5,4	.29, .25, .11	-	33.8	7,5,1,4	.28, .24, .09, .11	-	0.8
อายุน้อย	408	12.9	1,2	.28, .15	6.7	38.5	5,7,4	.29, .23, .20	9.8*	40.4	5,7,4,1	.27, .20, .13, .11	11.7*	1.9
อายุมาก	379	6.2	1	.25		28.7	7,5	.37, .22		28.7	7,5	.37, .22		0
ต่ำกว่า ป.ตรี	296	7.9	3,1	.18, .16	2.6	31.5	7,5	.45, .15	4.8	31.5	7,5	.45, .15	7.3*	0
ป.ตรีขึ้นไป	491	10.5	1	.32		36.3	5,7,4	.30, .22, .19		38.8	5,7,1,4	.27, .20, .17, .18		2.5
รายได้ คค. น้อย	388	16.7	2,1	.26, .23	10.4*	32.0	5,7,4,6	.24, .22, .15, .11	4.8	35.7	5,2,4,7	.22, .23, .18, .19	1.8	3.7
รายได้ คค. มาก	399	6.3	1	.25		36.8	7,5	.38, .31		37.5	7,5,2	.38, .31, .08		0.7
เกษตรกรรม	470	7.4	1	.27	4.4	33.5	7,4,5	.31, .18, .18	0.5	33.5	7,4,5	.31, .18, .18	2.2	0
อาชีพอื่นๆ	317	11.8	1,2	.28, .14		34.0	5,7	.37, .27		35.7	7,5,1	.34, .25, .14		1.7
เคยฝึกอบรม	605	8.7	1	.29	8.3*	30.6	7,5,4	.30, .21, .14	10.0*	31.6	7,5,4,1	.27, .20, .13, .11	14.0*	1
ไม่เคยฝึกอบรม	182	17.0	2,1	.32, .17		40.6	5,7	.36, .32		45.6	5,2,7	.40, .24, .21		5

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen, 1977 : 413-414)

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ให้สถานจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความอุดม 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

เมื่อใช้ตัวทำนายนชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ในกลุ่มรวมได้ 33.0% (ตารางที่ 4.36) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคต ควบคุมตน และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .29 ,.25 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตาม ลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณ ความดีของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ทำนายได้ 40.6% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุ น้อย ทำนายได้ 38.5% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 28.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับ คือ (1)ระหว่างกลุ่มเคยฝึกอบรมกับกลุ่มไม่เคย ฝึกอบรม โดยกลุ่มไม่เคยฝึกอบรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มเคยฝึกอบรม และ(2)ระหว่างกลุ่ม อายุเดียวกับกลุ่มอายุมาก โดยกลุ่มอายุน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุมาก

และเมื่อใช้ตัวทำนายนชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ในกลุ่มรวม ได้ 33.8% (ตารางที่ 4.36) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 ,.24 ,.09 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ทำนายได้ 45.6% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 40.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้ น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 28.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนาย ในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 3 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกันตามลำดับ คือ (1)ระหว่างกลุ่มเคยฝึกอบรมกับกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยกลุ่มไม่เคยฝึกอบรมมีเปอร์เซ็นต์การทำนาย สูงกว่ากลุ่มเคยฝึกอบรม (2)ระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก โดยกลุ่มอายุน้อยมีเปอร์เซ็นต์การ ทำนายสูงกว่ากลุ่มอายุมาก และ (3)ระหว่างกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาปริญญา ตรีขึ้นไป โดยกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้คุณความดีของนายก อบต. ได้ ระหว่าง 28.7% ถึง 45.6% ซึ่งไม่พบว่าสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในทุกกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม (45.6%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก (28.7%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเชื่ออำนาจในตน (ชุดที่ 2) การมุ่งอนาคตควบคุมตน (ชุดที่ 2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง (ชุดที่ 1) และสุขภาพจิตดี (ชุดที่ 2) จากผลการทำนายแสดงว่า นายก อบต. ที่เชื่ออำนาจสูง มุ่งอนาคตสูง เห็นแบบอย่างมากมาย และสุขภาพจิตดีมากเท่าใด เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากตามไปด้วย และในทางกลับกันนายก อบต. ที่เชื่ออำนาจต่ำ มุ่งอนาคตต่ำ เห็นแบบอย่างน้อย และสุขภาพจิตดีน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีน้อยตามไปด้วย

สรุปผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ร่วมกับกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะได้ว่า ตัวทำนายรวม (ชุดที่ 3) สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยบางกลุ่ม

ตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของความมีเหตุมีผลคือ ความเชื่ออำนาจในตน รองลงมาคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี แสดงว่า นายก อบต. ที่เชื่ออำนาจสูง มุ่งอนาคตสูง และสุขภาพจิตที่ดีมากเท่าใด เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมากตามไปด้วย

ตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของการมีภูมิคุ้มกัน คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน รองลงมาคือ สุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจในตน แสดงว่า นายก อบต. ที่มีมุ่งอนาคตสูง สุขภาพจิตที่ดีมาก และเชื่ออำนาจสูงเท่าใด เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันมากด้วย

และตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของการรับรู้คุณความดีคือ ความเชื่ออำนาจในตน รองลงมาคือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และสุขภาพจิตดี แสดงว่า นายก อบต. ที่เชื่ออำนาจสูง มุ่งอนาคตสูง เห็นแบบอย่างมากมาย และสุขภาพจิตดีมากเท่าใด เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมากด้วย

4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กลุ่มตัว

แปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Hierarchical เพื่อทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ด้าน คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี ซึ่งจะมีตัวทำนายที่เข้าตามลำดับ 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ประกอบด้วยตัวทำนายในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมรวม มี 4 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชั้นที่ 2 ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ มี 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทุกตัวทำนายมีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเนื่อง และขั้นที่ 3 ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย ได้แก่ ทักษะติดต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในขั้นที่ 3 ว่าจะทำนายได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 2 มากน้อยเพียงใด โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (4) กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป (5) กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย (6) กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก (7) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม (8) กลุ่มอาชีพอื่นๆ (9) กลุ่มเคยฝึกอบรม (10) กลุ่มไม่เคยฝึกอบรม ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบ Hierarchical ของตัวแปรตามทีละตัว ดังนี้

4.7.1 ผลการทำนายความมีเหตุมีผล โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำความมีเหตุมีผลของนายก อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว การรับรู้ทัศนคติจากครอบครัว และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ไม่สามารถทำนายความมีเหตุมีผลในกลุ่มรวมได้ (ตารางที่ 4.37) ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายได้ 5.8% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายได้ 4.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 2.7% เท่ากัน

ขั้นที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัว ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผลในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 เท่ากับ 14.0% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 0% และ 14.0% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.37) มีตัวทำนายคือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 ,.17 และ -.11 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของสมาชิก อบต.อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 18.5% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 2.8% และ 21.3% ตามลำดับ) ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และอันดับถัดมาคือกลุ่มอายุมาก ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 15.5% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 2.7% และ 18.2% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 9.0% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 5.8% และ 14.8% ตามลำดับ) และ

ขั้นที่ 3 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัว ได้แก่ ทักษะติดต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายความมีเหตุมีผลในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 เท่ากับ 2.0% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 14.0% และ 16.0% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.37) มีตัวทำนาย คือ ทักษะติดต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายความมีเหตุมีผลได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญในเพียงบางกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 4.5% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 17.1% และ 21.6% ตามลำดับ) ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 4.0% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 14.8% และ 18.8% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก ทำนายเพิ่มขึ้นได้เพียง 1.2% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 17.2% และ 18.4% ตามลำดับ)

4.7.2 ผลการทำนายการมีภูมิคุ้มกัน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะ

สถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำการมีภูมิคุ้มกันของนายก อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันในกลุ่มรวมได้ 4.1% (ตารางที่ 4.38) มีตัวทำนาย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .20 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันได้สูงสุด ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายได้ 10.9% และอันดับถัดมาคือกลุ่มอาชีพอื่นๆ ทำนายได้ 7.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทำนายได้ 2.4%

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การมีภูมิคุ้มกันตน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)		
	จำนวน คน	ค่าตัด ตัวทำนาย	ค่าเบี่ยง ตัวทำนาย	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ค่าตัด ตัวทำนาย	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ค่าตัด ตัวทำนาย
รวม	787	.20	5,4,7	30.5	34.6	.27, .30, .11	0.4	35.0	8
อายุน้อย	408	.16	4,5,7	30.0	32.7	.32, .19, .17	0.0	32.7	-
อายุมาก	379	.24	5,4	31.6	37.5	.37, .31	2.6	40.1	8
ต่ำกว่าป.ตรี	296	.26, .17	4,7,5	29.9	40.8	.30, .29, .17	3.3	44.1	8,9
ป.ตรีขึ้นไป	491	.15	5,4	30.2	32.6	.33, .31	0.0	32.6	-
รายได้ คค. น้อย	388	.19, .11	5,4	23.7	29.7	.31, .28	2.3	32.0	8
รายได้ คค. มาก	399	.18	4,5,7	37.6	40.8	.32, .25, .20	0.0	40.8	-
เกษตรกรรม	470	.18	4,5,7,6	31.3	34.5	.29, .25, .15, -.09	0.7	35.2	8
อาชีพอื่นๆ	317	.21, .13	4,5	29.1	36.3	.33, .31	0.0	36.3	-
เคยตีกรอบ	605	.20	5,4,7,6	33.7	37.8	.36, .26, .12, -.07	0.5	38.3	9
ไม่เคยตีกรอบ	182	.19	4	23.9	27.5	.51	1.8	29.3	8

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ประสบการณ์จากคนรอบข้าง 3 คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตความภูมิใจ 6 คือ แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

ขั้นที่ 3 8 คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 9 คือ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัว ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 เท่ากับ 30.5% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 4.1% และ 34.6% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.38) มีตัวทำนาย คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง สุขภาพจิตดี และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 ,.30 และ .11 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของสมาชิก อปต.อีก 10 กลุ่มย่อยนั้นพบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 37.6% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 3.2% และ 40.8% ตามลำดับ) ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มเคยฝึกอบรมทำนายเพิ่มขึ้นได้ 33.7% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 4.1% และ 37.8% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 23.7% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 6.0% และ 29.7% ตามลำดับ) และ

ขั้นที่ 3 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัว ได้แก่ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 เท่ากับ 0.4% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 34.6% และ 35.0% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.38) มีตัวทำนาย คือ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเบต้าเท่ากับ .10 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อปต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญในเพียงบางกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 3.3% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 40.8% และ 44.1% ตามลำดับ) ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 2.6% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 37.5% และ 40.1% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มเคยฝึกอบรม ทำนายเพิ่มขึ้นได้เพียง 0.5% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 37.8% และ 38.3% ตามลำดับ)

4.7.3 ผลการทำนายการรับรู้คุณความดี โดยโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปร

ลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำการรับรู้คุณความดีของนายก อปต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในขั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีในกลุ่มรวมได้ 9.3%

(ตารางที่ 4.39) มีตัวทำนายเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 และ .10 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัวสามารถทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด ในกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม ทำนายได้ 17.0% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายได้ 16.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 6.2%

ขั้นที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัว ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายการรับรู้คุณความดีในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 เท่ากับ 24.6% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 9.3% และ 33.9% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.39) โดยมีตัวทำนายเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้าเท่ากับ .27, .24 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีได้เพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 30.9% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 6.3% และ 37.2% ตามลำดับ) ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 28.6% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 17.0% และ 45.6% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 19.2% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 16.7% และ 35.9% ตามลำดับ) และ

ขั้นที่ 3 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัว ได้แก่ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 เท่ากับ 2.9% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 33.9% และ 36.8% ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.39) มีตัวทำนาย คือ ทศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. อีก 10 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายการรับรู้คุณความดีได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 7.9% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 45.6% และ 53.5% ตามลำดับ) ในกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม และอันดับถัดมาคือกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 7.6% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 32.4% และ 40.0% ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มเคยฝึกรอบรม ทำนายเพิ่มขึ้นได้เพียง 1.1% (เปอร์เซ็นต์การทำนายในขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 31.6% และ 32.7% ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่สู่สาธารณะ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ การรับรู้คุณภาพชีวิต ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3)			ขั้นที่ 2 (4, 5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)				
		%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับ ตัวทำนาย	ค่าเบต้า
รวม	787	9.3	1,2	.26, .10	24.6	33.9	7,5,4	.27, .24, .11	2.9	36.8	8	.26
อายุน้อย	408	12.9	1,2	.28, .15	27.6	40.5	5,4,7	.27, .20, .20	1.8	42.3	8	.22
อายุมาก	379	6.2	1	.25	22.6	28.8	7,5	.36, .21	6.2	35.0	8,9	.24, .15
ต่ำกว่าป.ตรี	296	7.9	3,1	.18, .16	24.5	32.4	7,5	.49, .14	7.6	40.0	8,9	.33, .14
ป.ตรีขึ้นไป	491	10.5	1	.32	28.3	38.8	5,7,4	.27, .20, .18	2.1	40.9	8	.21
รายได้ลด. น้อย	388	16.7	2,1	.26, .23	19.2	35.9	5,4,7	.21, .17, .18	3.9	39.8	8	.33
รายได้ลด. มาก	399	6.3	1	.25	30.9	37.2	7,5	.36, .30	1.8	39.0	8	.19
เกษตกรรวม	470	7.4	1	.27	26.4	33.8	7,4,5	.30, .18, .17	3.2	37.0	8	.28
อาชีพอื่นๆ	317	11.8	1,2	.28, .14	24.0	35.8	5,7	.33, .25	2.2	38.0	8	.23
เคยฝึกอบรม	605	8.7	1	.29	22.9	31.6	7,5,4	.27, .20, .13	1.1	32.7	8	.17
ไม่เคยฝึกอบรม	182	17.0	2,1	.32, .17	28.6	45.6	5,7	.40, .21	7.9	53.5	8	.40

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 2 คือ การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง 3 คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นที่ 2 4 คือ สุขภาพจิตดี 5 คือ มุ่งอนาคตควบคุมตน 6 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

ขั้นที่ 3 8 คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 9 คือ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษา “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล” ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค้การบริหารส่วนตำบล มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ พ.ศ. 2552 จำนวน 938 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า แบบทดสอบ และแบบสอบถาม โดยแบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม 2) กลุ่มตัวแปรด้านสถานการณ์ 3) กลุ่มตัวแปรด้านพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 4) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ 5) ลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว อาชีพหลักของครอบครัว และประสบการณ์ฝึกอบรม/สัมมนาฯ ซึ่งเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2552 และได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 787 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise และ

Hierarchical และมีสถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' การวิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยลักษณะทางชีวสังคมของนายก อบต. เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด ผลการวิจัยพบว่า

1) นายก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ 3 ด้านมาก คือ เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณสามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล ได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณความดี ได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

2) นายก อบต.ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมาก พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล ได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณความดี ได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ

3) นายก อบต. ที่เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม

3) นายก อบต. ที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก สุขภาพจิตที่ดีมาก และมีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก

4) ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.8% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 21.3% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 45.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตที่ดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตามลำดับ

5) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม โดยทำนายในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้น 2.0%, 0.4% และ 2.9% ตามลำดับ และทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเพิ่มขึ้นสูงสุด 4.5%, 3.3% และ 7.6% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะคิดต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีข้อค้นพบหลายประการที่เป็นประโยชน์ต่อการพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) นายก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้เพราะสถานการณ์หรือสภาพการณ์ต่างๆ ที่อยู่รอบตัวของนายก อบต. ทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มบุคคล ทั้งใกล้และไกลตัว ทั้งที่สะสมมาในอดีตและรับรู้ในปัจจุบัน เช่น ครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน คนในชุมชน รวมถึงข่าวสารต่างๆ ที่รับทราบจากสื่อสารมวลชนประเภท โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ บุคคลใกล้ชิด และอื่นๆ จัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต. ซึ่งสอดคล้องกับ “ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม” (Interactionism Model) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคลเกิดจากสาเหตุหลายประการพร้อมกัน และในแต่ละประการก็มีสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสาเหตุของพฤติกรรม

ของบุคคลมี 4 ประการหลัก ได้แก่ สาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม สาเหตุทางสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ และสาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ โดยเฉพาะสาเหตุทางสถานการณ์ ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ ประกอบด้วย 2 รูปแบบ สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา และสถานการณ์ที่ขัดขวางมิให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากขึ้น (ดูเดือน พันธุมนาวิ และดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2550 : 33-35) นอกจากนั้นยังมีงานวิจัยที่พบว่า สถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ส่งผล/มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ เช่น งานวิจัยของ สุคนธ์ ศรีอรุณ (2545 : 102-103) ที่ศึกษา พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกองกำกับการสืบสวนสอบสวน 1-9 และงานสอบสวน กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต ทักษะคิดต่อการทำงาน ระดับการศึกษา อายุราชการ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ตามลำดับ โดยพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานตำรวจสูง มีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สูง และมีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สูง งานวิจัยของ มนชิตา ทองก้อน (2546) ที่ศึกษา เจตคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เจตคติกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และเจตคติในด้านเกี่ยวกับการมีสุขภาพที่ดีควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาได้ ซึ่งมีรูปแบบการทำนาย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ รูปแบบที่ 2 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ และบิดามารดา รูปแบบที่ 3 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา และเพื่อนสนิท รูปแบบที่ 4 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และงานวิจัยของ งานวิจัยของ ปาณิสรา วัฒนรัตน์ (2550 : 194, 197-198) ที่ศึกษา การเปิดรับชม ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ และระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิด

รับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และพฤติกรรมกรปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

2) นายก อบต.ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีความรู้มีเหตุมีผลมาก พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคต ควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจิตลักษณะเดิมเป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคลซึ่งสะสมดำรงอยู่ภายในบุคคล และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม หรือการกระทำต่างๆ ของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ “ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม” (Interactionism Model) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคล เกิดจากสาเหตุหลายประการพร้อมกัน และในแต่ละประการก็มีสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลมี 4 ประการหลัก ได้แก่ สาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม สาเหตุทางสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ และสาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ โดยเฉพาะสาเหตุทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม ซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดทางสังคมหรือประสบการณ์ที่สั่งสมมา เช่น สุขภาพจิต เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นต้น (ดูเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550 : 33-35) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่าลักษณะทางจิตใจที่ติดตัวมาแต่เดิม ส่งผล/มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ เช่น งานวิจัยของ สุรพร กิตติสารวิไล และไพฑูรย์ พิมพ์ดี (2550 : 69-80) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ความเชื่อในอำนาจตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาที่สำคัญตัวหนึ่ง งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและ

ต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการออมเงิน พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่สำคัญตัวหนึ่ง นอกจากนั้นยังพบว่า สุขภาพจิต เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101) พบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุ สำนักงานและพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .43 .32 และ .34 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่าในกลุ่มรวม สุขภาพจิตเป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมประหยัดเวลา โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์สามารถทำนายความแปรปรวน พฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

3) ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม สามารถร่วมกันทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในกลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.8% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 21.3% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณค่าความดีได้สูงสุด 45.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกรบ โดยมิตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตที่ดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการเห็นแบบอย่างจากครอบครัว ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุทางจิตลักษณะเดิมกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ ซึ่งนับเป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยนอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์กับปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมต่างๆ อีก เช่น งานวิจัยของ วีรวรรณ สุทิน (2551 : 1-20) ที่ศึกษาอิทธิพลของจิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า มีอิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพสร้างสรรค์ (จิตลักษณะเดิม) กับการรับรู้ถึงการควบคุมในการทำงาน (ลักษณะของสถานการณ์ในการทำงาน) ต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ และงานวิจัยของ พรพิมล วรวิฑูรพพงศ์ และ สงคราม เชาว์ศิลป์ (2551 : 121-129) ที่ศึกษา ปัจจัยด้านจิตสังคมในการพยากรณ์พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยศึกษากับนักศึกษากระจายทุกกลุ่มสาขาวิชาและชั้นปี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะทางจิต ได้แก่ การปฏิบัติทางพุทธศาสนา การควบคุมตน กับปัจจัยด้านสถานการณ์ ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน การคบเพื่อนที่มี

ลักษณะและพฤติกรรมปลอดภัย การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ตามลำดับ สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมหลักเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ร้อยละ 41.1

4) ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าชีวิต ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม โดยทำนายในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้น 2.0%, 0.4% และ 2.9% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าชีวิตเพิ่มขึ้นสูงสุด 4.5%, 3.3% และ 7.6% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบในตน (organismic interaction) เป็นตัวแปรสาเหตุอีกตัวหนึ่ง เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคลกับจิตลักษณะเดิมของเขา ทำให้เกิดจิตลักษณะตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นขึ้น เช่น ทักษะติดต่อสถานการณ์นั้น หรือพฤติกรรมที่จะทำ ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ ความเชื่ออำนาจในตนในเรื่องนั้น เป็นต้น (Magnusson and Endler. 1977 : 18-21) ดังนั้นจิตลักษณะตามสถานการณ์จึงเป็นสาเหตุทางจิตลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่พบว่าจิตลักษณะตามสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมต่างๆ ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม เช่น งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 127) ที่ศึกษา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยทำการศึกษาวิจัยกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ จำนวน 658 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม และปัจจัยด้านสถานการณ์ ในกลุ่มรวมได้ 4.2% และ 1.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน เพิ่มขึ้นได้สูงสุด 6.5% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีอายุมาก และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ เพิ่มขึ้นได้สูงสุด 4.9% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่ไม่ชอบเที่ยวป่า โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ ทักษะติดต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตามลำดับ และงานวิจัยของ วีรวรรณ สุทิน (2551 : 1-20) ที่ศึกษาอิทธิพลของจิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของครูในการสอน และความพึงพอใจในงาน มีอิทธิพลคั่นกลางระหว่างตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมและตัวแปรในกลุ่มสถานการณ์ในการทำงาน กับพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ความสามารถของครูในการสอน และความพึงพอใจในงาน มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .81 และ .09 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การคัดลอกโดยไม่ได้รับอนุญาต อาจทำให้ข้อมูลผิดพลาดได้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ใน 2 ประเด็น ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ประการแรก ควรพัฒนาลักษณะสถานการณ์ โดยเฉพาะตัวแปรการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มนายก อบต. ที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ประการที่สอง ควรพัฒนาจิตลักษณะตามสถานการณ์ โดยเฉพาะทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มนายก อบต. ที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

ประการที่สาม ควรพัฒนาจิตลักษณะเดิม โดยเฉพาะความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคต ควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ในกลุ่มนายก อบต. ที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ประการแรก ควรสร้างชุดฝึกอบรมทางจิตลักษณะ และสถานการณ์ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน แล้วทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินผลชุดฝึกอบรมเหล่านั้น

ประการที่สอง ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิดเดิม แต่อาจจะมีการเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายเป็นอื่นๆ เช่น เยาวชนที่เป็นผู้นำ ผู้นำชุมชนกลุ่มอื่นๆ หรือภาคประชาชนในชุมชน

ประการที่สาม ควรศึกษาวิจัยในลักษณะดังกล่าวอีก โดยอาจจะเพิ่มในส่วนของกลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะด้านอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายก อบต.

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2552. ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. [Online] Available :

<http://www.thailocaladmin.go.th/index.jsp>

เกษม จันทศร. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

โกศล มีคุณ. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตลักษณะด้านความมีเหตุมีผล แบบพหุมิติ.
รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

งามตา วนิทานนท์. 2535. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จิตติพร ไวโรจน์วิทยากร. 2551. ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ภาคนิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร และ ไพฑูรย์ พิมดี. 2550. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประหยัด
พลังงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการมหาวิทยาลัยรวมพลัง
हारสอง. รายงานการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

ชวนชัย เชื้อสาธุชน. 2546. ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ใน
สถาบันราชภัฏ. อุบลราชธานี : รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ชิรวัดน์ นิเจนตร. 2526. สุขภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

ชุกา จิตพิทักษ์. 2525. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สารสมวลชน.

ฐานันตร์ เป็ยศิริ. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของ
นักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่เอาระบุชื่อผู้จัดทำเอกสาร หรือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุระดับในบริบทของ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบ
พฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550ก. “แผนงานวิจัยเพื่อสร้างและใช้พหุดัชนีทางจิตตามปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง : ขั้นตอนหนึ่ง สาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการสร้างดัชนีทางจิต.” ใน หนังสือ
ประมวลเอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง “แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม
ปัญญา และสุขภาพจิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.” เอกสารทางวิชาการเลขที่ 6.1 จัด
โดยโครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ พฤษภาคม 2550.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548. “ลักษณะทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม.” บทความประกอบการบรรยาย เรื่อง
“ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต.” ใน การประชุมปฏิบัติการ
(รุ่นที่ 1 ครั้งที่ 1) เรื่อง “การใช้และการผลิตผลงานวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์เพื่อประโยชน์
แก่สังคมไทย” จัดโดย โครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 26-29 ตุลาคม 2548 ณ โรงแรมและรีสอร์ท สักก
เดือน เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. โครงการส่งเสริม
เอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541. “รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interaction Model) เพื่อวิจัยสาเหตุของ
พฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์.” วารสารพันตาทิบาล. 10 (พฤษภาคม-สิงหาคม) :
105-108.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2529. ประมวลบทความวิชาการ ตอน 1. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทนานนท์ และคณะ. 2536. รายงานการวิจัยลักษณะทางจิตและ
พฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. กรุงเทพฯ :
สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. 2529. การส่งเสริมในครอบครัวกับรักการ
อ่านของนักเรียนวัยรุ่น. วารสารบรรณศาสตร์. 9(มกราคม) : 49-82.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และงามตา วนินทานนท์. 2528. ปัจจัยทางจิตวิทยาในเวชที่
เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2524. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ
สุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2520. จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานวิจัย
ฉบับที่ 21. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550. “หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล :
ทฤษฎี และผลการวิจัย เพื่อสร้างดัชนีในแนวจิตพฤติกรรมศาสตร์.” วารสารพัฒนาบริหาร
ศาสตร์. 47 (1/2550) : 27-80.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุ
มิติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบ
พฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- คุณหญิง โยเหลา และประทีป จินนี่. 2537. รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำ
ของครูประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัย
แห่งชาติ.
- ต้องฤดี ภูณณกันต์. 2534. การเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาครู ทัศนคติ และพฤติกรรมของ
ประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอนครหลวง จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร โชติสุดแสนย์. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ. 2538. ลักษณะจิตสังคมของพระสงฆ์ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์
อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- ปาณิสรา วัฒนรัตน์. 2550. การเปิดรับชม ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนตามแนว
เศรษฐกิจพอเพียงจากรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหาร
สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พรพิมล วรวิฑูรย์พงศ์ และสงคราม เชาว์ศิลป์. 2551. ปัจจัยด้านจิตสังคมในการพยากรณ์พฤติกรรมหลักเลี้ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัยภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาชินวุฒิ ธมฺมานนุ โธ (ทองพิมพ์). 2550. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาศึกษา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พีระนันท์ บุระ โสภณ. 2538. พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ พิมพ์ดี. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพฑูรย์ พิมพ์ดี. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มนชิตา ทองก้อน. 2546. เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มันทนา สิริรักโนภาส. 2538. การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเจตนา และพฤติกรรมการบริโภคโลหิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระเด่น หัสดี และสรศักดิ์ ภูณงค์. 2536. การศึกษาและประชาสัมพันธ์กับการพัฒนาสาธารณสุขเพื่อบรรลุดูสุขภาพดีถ้วนหน้า. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ลินดา สุวรรณดี. 2543. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาศึกษา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- วิชัย เอียดบัว. 2534. ลักษณะจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วีรวรรณ สุทิน. 2551. “อิทธิพลของจิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์.” วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 14 (1) (ก.ย. 2551) : 1-20.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สมพร เทพสิทธิ์า. 2548. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. กรุงเทพฯ : ชรรรมสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2544. รางวัลผลงานการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย ประจำปี 2544 : โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2552. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554.: [Online] Available : <http://www.nesdb.go.th/>
- สุคนธ์ ศรีอรุณ. 2545. พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ โครงการสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สภาคณีนุ่มเนียน. 2546. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรพร กิตติสารวัลโล และ ไพฑูรย์ พิมดี. 2550. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุวลัย ชำรงค์สกุลศิริ. 2537. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัญญา วงศ์วัฒนามงคล. 2533. ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารมย์ สนานภู. 2544. ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

อุบล เลี้ยววาริน. 2551. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านการรับรู้คุณ
ความดี. รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อุบล เลี้ยววาริน. 2534. ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของ
ผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรียญญาติพันธ์การศึกษาคุณฐิบัณฑิต สาขาพัฒน
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Ajzen, I. and Fishbein, M. 1980. **Understanding Attitude and Predicting Social Behavior.** New
Jersey : Prentice-Hall.

Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation.** New York : American Book Company.

Bowman, C.H. and Fishbein, M. 1978. "Understanding Public Reaction to Energy Proposals : An
Application of the Fishbein's Model." **Journal of Applied Social Psychology.** 8 (4) : 319-
340.

Cohen, J. 1977. **Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences.** Rev ed. New York :
Academic Press.

Cohen, S., and Wills, T.A. 1985. "Stress, Social Support, and the Buffering Hypothesis."
Psychological Bulletin. 98 (February) : 310-357.

Cronbach, L. J. 1972. **The Dependability of Behavioral Measurements : Theory of
Generalizability for Scores and Profiles.** New York : Willey.

Eagly, A.H. and Chaiken, S. 1993. **The psychology of attitudes.** New York : Harcourt Brace
Joranovich College Publishers.

Goldenson, M. 1984. **London Dictionary of Psychology and Psychiatry.** New York : Longman Inc.

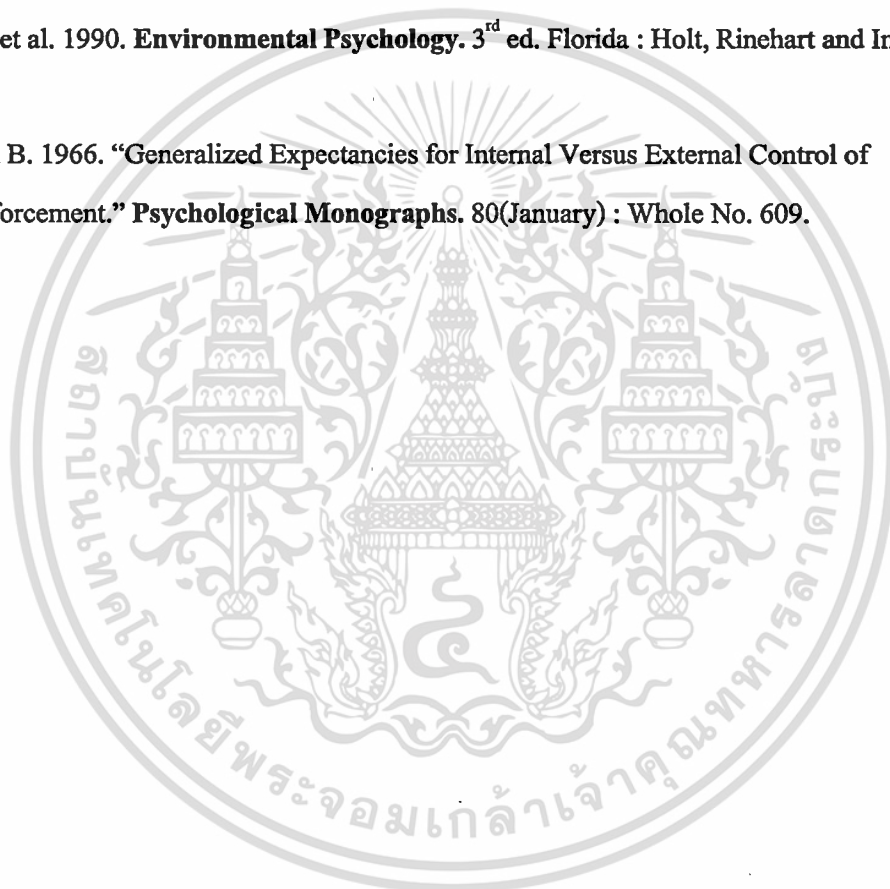
Hines , J.M. and Others. 1985. "Analysis and Synthesis of Research on Responsible Environmental
Behavior : A Meta-Analysis." **Journal of Environmental Education.** 8 (2) : 1-8.

Hollander, Edwin P. 1981. **Principle and Methods of Social Psychology.** London : Oxford
University Press.

Kantola, S.J. and Others. 1982. "The Psychological Meaning of Various Criteria for Positive Mental
Health. In H. Wechsler and Others (eds.)" **Social Psychology and Mental Health.** p28-35
Holt, Rineharth and Winston.

Kohlberg. 1969. "Stage and sequence: The cognitive-development approach to socialization. In D.
Goslin (Ed.)." **Handbook of Socialization Theory.** New York : Rand McNally.

- Magnusson, D. and Endler, N.S. 1977. **Personality at the Crossroads : Current Issues in Interactionism Psychology**. New York : LEA Publishers.
- McClelland, David C. 1953. **The Achievement Motive**. New York : Harper and Row.
- McGurie, William J. 1969. **The Nature of Attitude and Attitude Change in Handbook of Social Psychology**. Lindzek and E. Aronson, eds. Massachusetts : Addison Wesley : 314-316.
- Moursund, Janet P. 1976. **Learning and the Learner**. Monterey California : Brooks / Sole Publishing Company.
- Pual, Bell A., et al. 1990. **Environmental Psychology**. 3rd ed. Florida : Holt, Rinehart and Inston, Inc.
- Rotter, Juliam B. 1966. "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement." **Psychological Monographs**. 80(January) : Whole No. 609.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงของนายองค์การบริหารส่วนตำบล

คำแนะนำ

เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการตอบแบบวัด
ชนิดมีประโยชน์และมาตรประกอบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้ เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน

ขั้นที่ 3 ถ้า “จริง” ให้ท่านคิดว่า เป็นจริงมากน้อยเพียงใด มี 3 ระดับ คือ

1) จริงเล็กน้อย	ขีด ✓	ที่ “ค่อนข้างจริง”
2) จริงปานกลาง	ขีด ✓	ที่ “จริง”
3) จริงมาก	ขีด ✓	ที่ “จริงที่สุด”

ถ้า “ไม่จริง” ให้คิดว่า ไม่จริงมากเพียงใด จาก

1) ไม่จริงเล็กน้อย	ขีด ✓	ที่ “ค่อนข้างไม่จริง”
2) ไม่จริงปานกลาง	ขีด ✓	ที่ “ไม่จริง”
3) ไม่จริงมาก	ขีด ✓	ที่ “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างเช่น

1. ข้าพเจ้าชอบเที่ยวทะเลมากกว่าภูเขา

.....	✓
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

การตอบเช่นนี้ แสดงว่าท่านเห็นว่าข้อความดังกล่าวเป็นจริงในระดับปานกลาง

หมายเหตุ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ โปรดสอบถามผู้วิจัยได้ที่

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เติมคำหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือกรอกตัวเลข/ข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ.....ปี.....เดือน
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของข้าพเจ้า

☐ 1. ระดับประถมศึกษา หรือเทียบเท่า	☐ 2. มัธยมศึกษา หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า
☐ 3. อนุปริญญา หรือ ปวส.	☐ 4. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. ครอบครัวของข้าพเจ้ามีรายได้ต่อเดือนของสมาชิกทุกคนรวมกันประมาณ

☐ 1. ไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน	☐ 2. ระหว่าง 5,001–10,000 บาท/เดือน
☐ 3. ระหว่าง 10,001–15,000 บาท/เดือน	☐ 4. ระหว่าง 15,001–20,000 บาท/เดือน
☐ 5. ระหว่าง 20,001–25,000 บาท/เดือน	☐ 6. มากกว่า 25,000 บาท/เดือนขึ้นไป
5. อาชีพหลักของครอบครัวข้าพเจ้า 1. ด้านการเกษตร (ระบุ).....
(เช่น ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)
2. อื่นๆ (ระบุ).....
6. ประสบการณ์เข้าร่วมสัมมนา/ฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง 1. ไม่เคย
2. เคย จำนวนครั้ง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฉันทำของหายหลายครั้งเพราะลืมทิ้งไว้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. คนใกล้ชิดคิดมากกว่าฉันชอบเหม่อลอย ขณะทำงาน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันเชื่อว่า ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สินเงินทองมากๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ตัวฉันคงเป็นคนไร้ค่า เมื่อแก่ลง

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันปฏิบัติตามคำกล่าวที่ว่า “มีเงินก็นับเป็นน้อง มีทองก็นับเป็นพี่”

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. บางครั้งฉันพลอเดียวกับพ่อแม่ โดยขาดการยั้งคิด

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันรู้ว่าควรมีสมาธิในการทำงานให้มากขึ้น แต่ก็ยังทำไม่ได้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. เมื่อใดก็ตามที่ฉันตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการทำผิดพลาด ฉันมักเชื่อว่าสิ่งผิดพลาดนั้นจะเกิดขึ้นกับฉันจริงๆ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เป็นเรื่องยาก ที่ฉันจะคาดหวังให้เกิดเหตุการณ์ในแนวทางที่ฉันต้องการ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. สิ่งตอบแทนที่ดีที่สุดในการทำงาน คือ เงิน และ/หรือตำแหน่ง

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ถ้าข้าพเจ้าเห็นของที่ชอบได้มากและราคาแพง ข้าพเจ้าจะตัดสินใจซื้อทันที และยอมอดหลังจากนั้น

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใดแต่ต้องรอกอย ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ในการประชุม ถ้ามีการพูดถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจะคัดค้านทันที โดยไม่สนใจว่าขณะนั้นเป็นจังหวะที่เหมาะสมหรือไม่

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้าคิดว่าคนเราควรจะหาความสุขใส่ตัวให้มากที่สุด ในขณะที่ เพราะอนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุดใน

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดข้าพเจ้าจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง

.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นวิถีชีวิตที่เหมาะสมสำหรับคนยากจนเท่านั้น

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

2. คนที่มีรายได้น้อย แต่มีรสนิยมสูง เป็นสิ่งที่ควรทำ

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

3. เศรษฐกิจพอเพียงเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินเท่านั้น

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

4. ความพอเพียง คือการมีเงินพอกินพอใช้เป็นเดือนๆ

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

5. คนที่มีวัตถุประสงค์อันวศความสะดวกครบ เป็นคนพอเพียง

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

6. เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเรื่องของคนยากจนรายได้น้อย

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

7. คนรวยไม่จำเป็นต้องสนใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง

.....
 ถูก ผิด (มั่นใจในคำตอบนี้) มาก ปานกลาง น้อย

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

1. ข้าพเจ้าเห็นตัวอย่างเพื่อนบ้านที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ เช่น ซ่อมของชำรุดแล้วนำไปใช้ต่อ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนร่วมงานออมเงินทุกเดือน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. เพื่อนบ้านของข้าพเจ้าชอบเล่นการพนัน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อนที่เป็นนายก อบต. ข้างเคียงชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงตอนกลางคืน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. คนในชุมชนของข้าพเจ้า มักสรรเสริญคนที่ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ข้าพเจ้าเห็นนายก อบต. หลายแห่งรณรงค์ส่งเสริมให้ชุมชนเลิกใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้าเห็นผู้ได้บังคับบัญชามีชักชวนให้เพื่อนร่วมงานเป็นหนี้นอกระบบ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนที่เป็นนายก อบต. ชอบดื่มเหล้าที่ห่อต่างจากต่างประเทศ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. เพื่อนบ้านของข้าพเจ้าชอบคุยโทรศัพท์กับเพื่อนครั้งละนานๆ

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง

1. ครอบครัวของข้าพเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้าใช้สิ่งของต่างๆ อย่างคุ้มค่าที่สุด

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เพื่อนร่วมงานชอบให้ข้าพเจ้านำวัสดุเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ข้าพเจ้าเชื่อว่าครอบครัวต้องการให้ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงตอนกลางคืน

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ชุมชนต้องการให้ข้าพเจ้าใช้ปุ๋ยเคมีแทนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์

.....
 จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

ตัวแปร	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	24	54	37.36	5.85
การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง	12	42	32.18	4.00
การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	7	42	32.31	4.72
สุขภาพจิตดี	17	60	40.09	8.51
การมุ่งอนาคตควบคุมตน	13	42	30.15	5.85
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	11	66	53.15	7.74
ความเชื่ออำนาจในตน	17	71	51.70	9.17
ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	15	54	43.42	8.18
ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	7	42	37.94	6.39
ความมีเหตุมีผล	19	60	34.69	5.87
การมีภูมิคุ้มกันตน	15	57	38.11	7.91
การรับรู้คุณความดี	14	48	33.79	5.95

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มของตัวแปรอิสระที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางตามสมมติฐาน

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
แบบอย่างฯ	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย	244	53.86
	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก	209	46.14
	รวม	453	100
รับรู้ทัศนคติฯ	การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างน้อย	237	52.32
	การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก	216	47.68
	รวม	453	100
รับข่าวสารฯ	การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย	221	48.79
	การรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก	232	51.21
	รวม	453	100
สุขภาพจิตดีฯ	สุขภาพจิตที่ดีน้อย	216	47.68
	สุขภาพจิตที่ดีมาก	237	52.32
	รวม	453	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
มุ่งอนาคตฯ	มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ	199	43.93
	มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง	254	56.07
	รวม	453	100
แรงจูงใจฯ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ	209	46.14
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	244	53.86
	รวม	453	100
เชื่ออำนาจฯ	ความเชื่ออำนาจในตนต่ำ	209	46.14
	ความเชื่ออำนาจในตนสูง	244	53.86
	รวม	453	100
ทัศนคติฯ	ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อย	206	45.47
	ทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก	247	54.53
	รวม	453	100
ความรู้ฯ	ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย	233	51.43
	ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก	220	48.57
	รวม	453	100

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					44.56	44.04	38.40
มาก	มาก	(22)	234	47.20	2.64*	3.16*	8.80*
น้อย	มาก	(12)	138	44.56		0.52	6.16*
มาก	น้อย	(21)	172	44.04			5.64*
น้อย	น้อย	(11)	243	38.40			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					44.47	44.16	36.81
มาก	มาก	(22)	80	47.70	3.23*	3.54*	10.89*
มาก	น้อย	(21)	80	44.47		0.31	7.66*
น้อย	มาก	(12)	58	44.16			7.35*
น้อย	น้อย	(11)	78	36.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					44.08	43.76	37.10
มาก	มาก	(22)	103	47.30	3.22*	3.54*	10.20*
มาก	น้อย	(21)	89	44.08		0.32	6.98*
น้อย	มาก	(12)	67	43.76			6.66*
น้อย	น้อย	(11)	129	37.10			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					45.58	45.20	37.02
มาก	มาก	(22)	97	46.58	1.00	1.38	9.56*
น้อย	มาก	(12)	55	45.58		0.38	8.56*
มาก	น้อย	(21)	70	45.20			8.18*
น้อย	น้อย	(11)	95	37.02			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					47.32	42.33	34.59
มาก	มาก	(22)	41	47.50	0.18	5.17*	12.91*
น้อย	มาก	(12)	33	47.32		4.99*	12.73*
มาก	น้อย	(21)	42	42.33			7.74*
น้อย	น้อย	(11)	66	34.59			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

แบบอย่างฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					44.71	42.82	39.79
มาก	มาก	(22)	97	47.06	2.35	4.24*	7.27*
มาก	น้อย	(21)	70	44.71		1.89	4.92*
น้อย	น้อย	(11)	95	42.82			3.03*
น้อย	มาก	(12)	55	39.79			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	รับรู้ทัศนคติฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(122)	(212)	(121)	(211)	(111)	(112)
						47.07	45.83	45.13	43.29	42.95	38.94	37.86
มาก	มาก	มาก	222	158	47.33	0.26	1.50	2.20	4.04*	4.38*	8.39*	9.47*
มาก	มาก	น้อย	221	76	47.07		1.24	1.94	3.78*	4.12*	8.13*	9.21*
น้อย	มาก	มาก	122	86	45.83			0.70	2.54*	2.88*	6.89*	7.97*
มาก	น้อย	มาก	212	76	45.13				1.84	2.18	6.19*	7.27*
น้อย	มาก	น้อย	121	52	43.29					0.34	4.35*	5.43*
มาก	น้อย	น้อย	211	96	42.95						4.01*	5.09*
น้อย	น้อย	น้อย	111	162	38.94							1.08
น้อย	น้อย	มาก	112	81	37.86							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอายุมาก

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(212)	(122)	(211)	(121)	(111)	(112)
						46.79	46.12	45.38	44.04	42.10	40.19	39.04
มาก	มาก	น้อย	221	41	47.15	0.36	1.03	1.77	3.11	5.05*	6.96*	8.11*
มาก	มาก	มาก	222	71	46.79		0.67	1.41	2.75	4.69*	6.60*	7.75*
มาก	น้อย	มาก	212	52	46.12			0.74	2.08	4.02*	5.93*	7.08*
น้อย	มาก	มาก	122	24	45.38				1.34	3.28*	5.19*	6.34*
มาก	น้อย	น้อย	211	46	44.04					1.94	3.85*	5.00*
น้อย	มาก	น้อย	121	21	42.10						1.91	3.06
น้อย	น้อย	น้อย	111	77	40.19							1.15
น้อย	น้อย	มาก	112	47	39.04							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่ม
การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(122)	(212)	(121)	(211)	(111)	(112)
						46.60	46.02	44.58	43.71	42.70	39.70	38.53
มาก	มาก	น้อย	221	53	47.19	0.59	1.17	2.61	3.48*	4.49*	7.49*	8.66*
มาก	มาก	มาก	222	101	46.60		0.58	2.02	2.89	3.90*	6.90*	8.07*
น้อย	มาก	มาก	122	52	46.02			1.44	2.31	3.32*	6.32*	7.49*
มาก	น้อย	มาก	212	38	44.58				0.87	1.88	4.88*	6.05*
น้อย	มาก	น้อย	121	28	43.71					1.01	4.01*	5.18*
มาก	น้อย	น้อย	211	54	42.70						3.00*	4.17*
น้อย	น้อย	น้อย	111	107	39.70							1.17
น้อย	น้อย	มาก	112	58	38.53							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มรายได้
ครอบครัวรวม

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222) 46.91	(122) 46.79	(212) 45.76	(121) 43.78	(211) 42.22	(111) 40.04	(112) 39.40
มาก	มาก	น้อย	221	44	47.30	0.39	0.51	1.54	3.52*	5.08*	7.26*	7.90*
มาก	มาก	มาก	222	87	46.91		0.12	1.15	3.13*	4.69*	6.87*	7.51*
น้อย	มาก	มาก	122	39	46.79			1.03	3.01*	4.57*	6.75*	7.39*
มาก	น้อย	มาก	212	37	45.76				1.98	3.54*	5.72*	6.36*
น้อย	มาก	น้อย	121	32	43.78					1.56	3.74*	4.38*
มาก	น้อย	น้อย	211	46	42.22						2.18	2.82
น้อย	น้อย	น้อย	111	71	40.04							0.64
น้อย	น้อย	มาก	112	43	39.40							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอาชีพ
เกษตรกรรม

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222) 47.09	(122) 46.72	(212) 44.26	(211) 42.25	(121) 40.73	(111) 39.00	(112) 3.86
มาก	มาก	น้อย	221	46	48.09	1.00	1.37	3.83*	5.84*	7.36*	9.09*	9.23*
มาก	มาก	มาก	222	91	47.09		0.37	2.83	4.84*	6.36*	8.09*	8.23*
น้อย	มาก	มาก	122	53	46.72			2.46	4.47*	5.99*	7.72*	7.86*
มาก	น้อย	มาก	212	46	44.26				2.01	3.53*	5.26*	5.40*
มาก	น้อย	น้อย	211	56	42.25					1.52	3.25*	3.39*
น้อย	มาก	น้อย	121	30	40.73						1.73	1.87
น้อย	น้อย	น้อย	111	89	39.00							0.14
น้อย	น้อย	มาก	112	59	38.86							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มเคย
ฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	รับรู้ ปทัสถานฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(212)	(122)	(211)	(121)	(111)	(112)
						47.11	45.45	45.18	43.59	42.22	39.54	39.19
มาก	มาก	น้อย	221	58	47.28	0.17	1.83	2.10	3.69*	5.06*	7.74*	8.09*
มาก	มาก	มาก	222	135	47.11		1.66	1.93	3.52*	4.89*	7.57*	7.92*
มาก	น้อย	มาก	212	66	45.45			0.27	1.86	3.23*	5.91*	6.26*
น้อย	มาก	มาก	122	65	45.18				1.59	2.96*	5.64*	5.99*
มาก	น้อย	น้อย	211	64	43.59					1.37	4.05*	4.40*
น้อย	มาก	น้อย	121	40	42.22						2.68*	3.03*
น้อย	น้อย	น้อย	111	110	39.54							0.35
น้อย	น้อย	มาก	112	67	39.19							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตามการเห็น
แบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

แบบอย่างฯ	รับรู้ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.98	38.02	35.45
น้อย	มาก	(12)	55	39.57	0.59	1.55	4.12*
มาก	มาก	(22)	97	38.98		0.96	3.53*
มาก	น้อย	(21)	70	38.02			2.57*
น้อย	น้อย	(11)	95	35.45			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตามการเห็น
แบบอย่างฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่างฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(22)
					38.40	37.65	37.25
มาก	น้อย	(21)	85	39.25	0.85	1.60	2.00*
น้อย	มาก	(12)	96	38.40		0.75	1.15
น้อย	น้อย	(11)	116	37.65			0.40
มาก	มาก	(22)	111	37.25			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างๆ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารๆ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างๆ	รับรู้ ทัศนคติ	รับ ข่าวสารๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(222)	(111)	(121)	(211)	(112)
						35.91	35.08	34.63	34.31	34.27	34.08	33.57
มาก	มาก	น้อย	221	76	36.18	0.27	1.10	1.55	1.87*	1.91*	2.10*	2.61*
มาก	น้อย	มาก	212	76	35.91		0.83	1.28	1.60	1.64	1.83*	2.34*
น้อย	มาก	มาก	122	86	35.08			0.45	0.77	0.81	1.00	1.51
มาก	มาก	มาก	222	158	34.63				0.32	0.36	0.55	1.06
น้อย	น้อย	น้อย	111	162	34.31					0.04	0.23	0.74
น้อย	มาก	น้อย	121	52	34.27						0.19	0.70
มาก	น้อย	น้อย	211	96	34.08							0.51
น้อย	น้อย	มาก	112	81	33.57							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างๆ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารๆ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่างๆ	รับรู้ ทัศนคติ	รับ ข่าวสารๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(212)	(222)	(111)	(121)	(112)	(211)
						35.40	35.13	34.08	33.88	33.61	33.41	32.98
น้อย	มาก	มาก	122	62	35.61	0.21	0.48	1.53	1.73	2.00	2.20	2.63*
มาก	มาก	น้อย	221	35	35.40		0.27	1.32	1.52	1.79	1.99	2.42
มาก	น้อย	มาก	212	24	35.13			1.05	1.25	1.52	1.72	2.15
มาก	มาก	มาก	222	87	34.08				0.20	0.47	0.67	1.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	85	33.88					0.27	0.47	0.90
น้อย	มาก	น้อย	121	31	33.61						0.20	0.63
น้อย	น้อย	มาก	112	34	33.41							0.43
มาก	น้อย	น้อย	211	50	32.98							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122) 35.62	(212) 35.58	(111) 35.21	(222) 34.59	(121) 34.11	(211) 33.96	(112) 33.88
มาก	มาก	น้อย	221	53	36.09	0.47	0.51	0.88	1.50	1.98	2.13	2.21
น้อย	มาก	มาก	122	52	35.62		0.04	0.41	1.03	1.51	1.66	1.74
มาก	น้อย	มาก	212	38	35.58			0.37	0.99	1.47	1.62	1.70
น้อย	น้อย	น้อย	111	107	35.21				0.62	1.10	1.25	1.33
มาก	มาก	มาก	222	101	34.59					0.48	0.63	0.71
น้อย	มาก	น้อย	121	28	34.11						0.15	0.23
มาก	น้อย	น้อย	211	54	33.96							0.08
น้อย	น้อย	มาก	112	58	33.88							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222) 35.54	(221) 35.25	(122) 35.09	(112) 34.03	(211) 33.98	(111) 32.79	(121) 30.85
มาก	น้อย	มาก	212	39	36.77	1.23	1.52	1.68	2.74*	2.79*	3.98*	5.92*
มาก	มาก	มาก	222	71	35.54		0.29	0.45	1.51	1.56	2.75*	4.69*
มาก	มาก	น้อย	221	32	35.25			0.16	1.22	1.27	2.46	4.40*
น้อย	มาก	มาก	122	47	35.09				1.06	1.11	2.30	4.24*
น้อย	น้อย	มาก	112	38	34.03					0.05	1.24	3.18*
มาก	น้อย	น้อย	211	50	33.98						1.19	3.13*
น้อย	น้อย	น้อย	111	91	32.79							1.94
น้อย	มาก	น้อย	121	20	30.85							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างๆ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารๆ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

แบบอย่างๆ	รับรู้ ทัศนคติ	รับ ข่าวสารๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121) 36.41	(111) 36.25	(122) 35.08	(212) 35.00	(211) 34.20	(222) 33.90	(112) 33.16
มาก	มาก	น้อย	221	44	36.86	0.45	0.61	1.78	1.86	2.66*	2.96*	3.70*
น้อย	มาก	น้อย	121	32	36.41		0.16	1.33	1.41	2.21	2.51*	3.25*
น้อย	น้อย	น้อย	111	71	36.25			1.17	1.25	2.05	2.35	3.09*
น้อย	มาก	มาก	122	39	35.08				0.08	0.88	1.18	1.92
มาก	น้อย	มาก	212	37	35.00					0.80	1.10	1.84
มาก	น้อย	น้อย	211	46	34.20						0.30	1.04
มาก	มาก	มาก	222	87	33.90							0.74
น้อย	น้อย	มาก	112	43	33.16							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างๆ การ
รับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารๆ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกร

แบบอย่างๆ	รับรู้ ทัศนคติ	รับ ข่าวสารๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212) 36.04	(122) 34.57	(222) 34.32	(111) 34.15	(121) 33.67	(211) 33.64	(112) 33.63
มาก	มาก	น้อย	221	46	36.67	0.63	2.10	2.35*	2.52*	3.00*	3.03*	3.04*
มาก	น้อย	มาก	212	46	36.04		1.47	1.72	1.89	2.37*	2.40*	2.41*
น้อย	มาก	มาก	122	53	34.57			0.25	0.42	0.90	0.93	0.94
มาก	มาก	มาก	222	91	34.32				0.17	0.65	0.68	0.69
น้อย	น้อย	น้อย	111	89	34.15					0.48	0.51	0.52
น้อย	มาก	น้อย	121	30	33.67						0.03	0.04
มาก	น้อย	น้อย	211	56	33.64							0.01
น้อย	น้อย	มาก	112	59	33.63							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
รับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221) 35.53	(122) 35.49	(222) 34.68	(111) 34.41	(121) 34.33	(211) 34.19	(112) 33.78
มาก	น้อย	มาก	212	66	35.59	0.06	0.10	0.91	1.18	1.26	1.40	1.81
มาก	มาก	น้อย	221	58	35.53		0.04	0.85	1.12	1.20	1.34	1.75
น้อย	มาก	มาก	122	65	35.49			0.81	1.08	1.16	1.30	1.71
มาก	มาก	มาก	222	135	34.68				0.27	0.35	0.49	0.90
น้อย	น้อย	น้อย	111	110	34.41					0.08	0.22	0.63
น้อย	มาก	น้อย	121	40	34.33						0.14	0.55
มาก	น้อย	น้อย	211	64	34.19							0.41
น้อย	น้อย	มาก	112	67	33.78							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
รับรู้ทัศนคติฯ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	รับรู้ ทัศนคติฯ	รับ ข่าวสารฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212) 38.00	(222) 34.35	(111) 34.10	(121) 34.08	(211) 33.87	(122) 33.81	(112) 32.57
มาก	มาก	น้อย	221	18	38.28	0.28	3.93*	4.18*	4.20*	4.41*	4.47*	5.71*
มาก	น้อย	มาก	212	10	38.00		3.65	3.90*	3.92*	4.13*	4.19*	5.43*
มาก	มาก	มาก	222	23	34.35			0.25	0.27	0.48	0.54	1.78
น้อย	น้อย	น้อย	111	52	34.10				0.02	0.23	0.29	1.53
น้อย	มาก	น้อย	121	12	34.08					0.21	0.27	1.51
มาก	น้อย	น้อย	211	32	33.87						0.06	1.30
น้อย	มาก	มาก	122	21	33.81							1.24
น้อย	น้อย	มาก	112	14	32.57							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติฯ
และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ทัศนคติฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(11) 33.24	(21) 32.99	(12) 32.76
มาก	มาก	(22)	95	35.48	2.24*	2.49*	2.72*
น้อย	น้อย	(11)	123	33.24		0.25	0.48
มาก	น้อย	(21)	62	32.99			0.23
น้อย	มาก	(12)	99	32.76			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

รับรู้ทัศนคติฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					33.50	32.90	32.79
มาก	มาก	(22)	91	36.38	2.88*	3.48*	3.59*
น้อย	มาก	(12)	61	33.50		0.60	0.71
มาก	น้อย	(21)	47	32.90			0.11
น้อย	น้อย	(11)	97	32.79			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับรู้ทัศนคติ และการรับข่าวสารฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

รับรู้ทัศนคติฯ	รับข่าวสารฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					34.23	33.60	30.81
มาก	มาก	(22)	100	35.36	1.13	1.76	4.55*
มาก	น้อย	(21)	52	34.23		0.63	3.42*
น้อย	น้อย	(11)	113	33.60			2.79*
น้อย	มาก	(12)	52	30.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					45.02	43.22	38.77
น้อย	สูง	(12)	58	46.11	1.09	2.89*	7.34*
มาก	สูง	(22)	147	45.02		1.80	6.25*
มาก	ต่ำ	(21)	51	43.22			4.45*
น้อย	ต่ำ	(11)	132	38.77			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					46.57	43.48	39.79
น้อย	สูง	(12)	46	46.96	0.39	3.48*	7.17*
มาก	สูง	(22)	135	46.57		3.09*	6.78*
มาก	ต่ำ	(21)	31	43.48			3.69*
น้อย	ต่ำ	(11)	105	39.79			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					44.20	42.40	39.72
น้อย	สูง	(12)	27	47.24	3.04	4.84*	7.52*
มาก	ต่ำ	(21)	19	44.20		1.80	4.48*
มาก	สูง	(22)	62	42.40			2.68
น้อย	ต่ำ	(11)	74	39.72			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรวม

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					44.66	44.16	37.97
สูง	สูง	(22)	345	46.98	2.32*	2.82*	9.01*
สูง	ต่ำ	(21)	92	44.66		0.50	6.69*
ต่ำ	สูง	(12)	114	44.16			6.19*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	236	37.97			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอายุน้อย

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					45.24	43.51	37.58
สูง	สูง	(22)	187	46.92	1.68	3.41*	9.34*
สูง	ต่ำ	(21)	43	45.24		1.73	7.66*
ต่ำ	สูง	(12)	53	43.51			5.93*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	125	37.58			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอายุมาก

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					44.73	44.21	38.24
สูง	สูง	(22)	158	47.05	2.32*	2.84*	8.81*
ต่ำ	สูง	(12)	61	44.73		0.52	6.49*
สูง	ต่ำ	(21)	49	44.21			5.97*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	111	38.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					45.70	45.26	37.05
สูง	สูง	(22)	138	46.83	1.13	1.57	9.78*
สูง	ต่ำ	(21)	31	45.70		0.44	8.65*
ต่ำ	สูง	(12)	38	45.26			8.21*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	89	37.05			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					44.30	44.16	37.69
สูง	สูง	(22)	160	46.97	2.67*	2.81*	9.28*
ต่ำ	สูง	(12)	60	44.30		0.14	6.61*
สูง	ต่ำ	(21)	45	44.16			6.47*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	123	37.69			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					46.21	44.63	38.65
สูง	สูง	(22)	140	47.32	1.11	2.69*	8.67*
สูง	ต่ำ	(21)	41	46.21		1.58	7.56*
ต่ำ	สูง	(12)	39	44.63			5.98*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	97	38.65			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					44.31	43.94	37.70
สูง	สูง	(22)	273	47.20	2.89*	3.26*	9.50*
สูง	ต่ำ	(21)	75	44.31		0.37	6.61*
ต่ำ	สูง	(12)	88	43.94			6.24*
ต่ำ	ต่ำ	(11)	169	37.70			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม

สภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(212)	(221)	(112)	(211)	(111)
มาก	สูง	สูง	222	273	47.85	1.74	3.00*	3.29*	3.39*	4.08*	7.73*	12.04*
น้อย	สูง	สูง	122	72	46.11		1.26	1.55	1.65	2.34	5.99*	10.30*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	40	44.85			0.29	0.39	1.08	4.73*	9.04*
มาก	ต่ำ	สูง	212	41	44.56				0.10	0.79	4.44*	8.75*
มาก	สูง	ต่ำ	221	52	44.46					0.69	4.34*	8.65*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	73	43.77						3.65*	7.96*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	49	40.12							4.31*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	187	35.81							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มการศึกษาปริญญา
ตรีขึ้นไป

สภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(112)	(221)	(121)	(212)	(211)	(111)
มาก	สูง	สูง	222	168	47.75	1.24	3.36*	3.57*	3.88*	4.38*	6.58*	11.76*
น้อย	สูง	สูง	122	39	46.51		2.12	2.33	2.64	3.14*	5.34*	10.52*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	46	44.39			0.21	0.52	1.02	3.22*	8.40*
มาก	สูง	ต่ำ	221	38	44.18				0.31	0.81	3.01*	8.19*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	23	43.87					0.50	2.70	7.88*
มาก	ต่ำ	สูง	212	30	43.37						2.20	7.38*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	29	41.17							5.18*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	118	35.99							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรายได้ครอบครัว
น้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121) 46.12	(122) 46.09	(212) 44.96	(112) 43.64	(221) 42.19	(211) 41.48	(111) 33.91
มาก	สูง	สูง	222	126	47.86	1.74	1.77	2.90	4.22*	5.67*	6.38*	13.95*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	46.12		0.03	1.16	2.48	3.93*	4.64*	12.21*
น้อย	สูง	สูง	122	34	46.09			1.13	2.45	3.90*	4.61*	12.18*
มาก	ต่ำ	สูง	212	24	44.96				1.32	2.77	3.48*	11.05*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	36	43.64					1.45	2.16	9.73*
มาก	สูง	ต่ำ	221	21	42.19						0.71	8.28*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	27	41.48							7.57*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	96	33.91							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกร

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122) 45.26	(212) 44.04	(112) 43.76	(121) 43.67	(221) 43.22	(211) 39.45	(111) 35.83
มาก	สูง	สูง	222	163	48.20	2.94	4.16*	4.44*	4.53*	4.98*	8.75*	12.37*
น้อย	สูง	สูง	122	42	45.26		1.22	1.50	1.59	2.04	5.81*	9.43*
มาก	ต่ำ	สูง	212	26	44.04			0.28	0.37	0.82	4.59*	8.21*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	49	43.76				0.09	0.54	4.31*	7.93*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	43.67					0.45	4.22*	7.84*
มาก	สูง	ต่ำ	221	27	43.22						3.77*	7.39*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	33	39.45							3.62*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	106	35.83							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคต ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22) 38.44	(21) 37.56	(11) 36.47
น้อย	สูง	(12)	112	39.47	1.03	1.91*	3.00*
มาก	สูง	(22)	325	38.44		0.88	1.97*
มาก	ต่ำ	(21)	90	37.56			1.09
น้อย	ต่ำ	(11)	260	36.47			

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่สู่สาธารณะ สจล. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(22)
					37.84	36.84	36.63
น้อย	สูง	(12)	50	39.59	1.75	2.75*	2.96*
มาก	ต่ำ	(21)	31	37.84		1.00	1.21
น้อย	ต่ำ	(11)	96	36.84			0.21
มาก	สูง	(22)	119	36.63			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					37.73	37.48	34.18
น้อย	สูง	(12)	58	39.20	1.47	1.72	5.02*
มาก	สูง	(22)	147	37.73		0.25	3.55*
มาก	ต่ำ	(21)	51	37.48			3.30*
น้อย	ต่ำ	(11)	132	34.18			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม
 สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.36	37.38	35.85
น้อย	สูง	(12)	46	40.40	2.04	3.02*	4.55*
มาก	สูง	(22)	135	38.36		0.98	2.51*
มาก	ต่ำ	(21)	31	37.38			1.53
น้อย	ต่ำ	(11)	105	35.85			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(121)	(112)	(212)	(221)	(211)	(111)
						39.78	39.15	38.37	38.17	37.10	36.96	34.57
น้อย	สูง	สูง	122	72	39.79	0.01	0.64	1.42	1.62	2.69*	2.83*	5.22*
มาก	สูง	สูง	222	273	39.78		0.63	1.41	1.61	2.68*	2.82*	5.21*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	40	39.15			0.78	0.98	2.05	2.19*	4.58*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	73	38.37				0.20	1.27	1.41	3.80*
มาก	ต่ำ	สูง	212	41	38.17					1.07	1.21	3.60*
มาก	สูง	ต่ำ	221	52	37.10						0.14	2.53*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	49	36.96							2.39*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	187	34.57							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มอายุมาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(122)	(112)	(212)	(211)	(221)	(111)
						39.09	38.56	38.33	37.82	37.76	36.42	33.85
น้อย	สูง	ต่ำ	121	23	39.17	0.08	0.61	0.84	1.35	1.41	2.75	5.32*
มาก	สูง	สูง	222	131	39.09		0.53	0.76	1.27	1.33	2.67	5.24*
น้อย	สูง	สูง	122	27	38.56			0.23	0.74	0.80	2.14	4.71*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	39	38.33				0.51	0.57	1.91	4.48*
มาก	ต่ำ	สูง	212	22	37.82					0.06	1.40	3.97*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	37	37.76						1.34	3.91*
มาก	สูง	ต่ำ	221	26	36.42							2.57
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	74	33.85							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(122)	(222)	(211)	(212)	(111)	(221)
						39.48	39.36	39.12	37.95	37.73	34.20	34.14
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	39.82	0.34	0.46	0.70	1.87	2.09	5.62*	5.68*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	27	39.48		0.12	0.36	1.53	1.75	5.28*	5.34*
น้อย	สูง	สูง	122	33	39.36			0.24	1.41	1.63	5.16*	5.22*
มาก	สูง	สูง	222	105	39.12				1.17	1.39	4.92*	4.98*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	20	37.95					0.22	3.75	3.81
มาก	ต่ำ	สูง	212	11	37.73						3.53	3.59
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	69	34.20							0.06
มาก	สูง	ต่ำ	221	14	34.14							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(122)	(211)	(212)	(112)	(221)	(111)
						39.66	38.74	37.63	37.33	37.22	35.81	31.15
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	39.67	0.01	0.93	2.04	2.34	2.45	3.86*	8.52*
มาก	สูง	สูง	222	126	39.66		0.92	2.03	2.33	2.44	3.85*	8.51*
น้อย	สูง	สูง	122	34	38.74			1.11	1.41	1.52	2.93	7.59*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	27	37.63				0.30	0.41	1.82	6.48*
มาก	ต่ำ	สูง	212	24	37.33					0.11	1.52	6.18*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	36	37.22						1.41	6.07*
มาก	สูง	ต่ำ	221	21	35.81							4.66*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	96	31.15							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกร

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(122)	(121)	(211)	(212)	(221)	(111)
						39.55	39.48	38.21	37.64	37.58	36.81	33.68
มาก	สูง	สูง	222	163	40.09	0.54	0.61	1.88	2.45	2.51	3.28*	6.41*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	49	39.55		0.07	1.34	1.91	1.97	2.74*	5.87*
น้อย	สูง	สูง	122	42	39.48			1.27	1.84	1.90	2.67*	5.80*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	38.21				0.57	0.63	1.40	4.53*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	33	37.64					0.06	0.83	3.96*
มาก	ต่ำ	สูง	212	26	37.58						0.77	3.90*
มาก	สูง	ต่ำ	221	27	36.81							3.13*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	106	33.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาตาม

สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(112)	(211)	(212)	(221)	(111)
						39.58	39.00	38.15	38.08	37.86	36.96	35.18
มาก	สูง	สูง	222	216	39.69	0.11	0.69	1.54	1.61	1.83	2.73*	4.51*
น้อย	สูง	สูง	122	57	39.58		0.58	1.43	1.50	1.72	2.62*	4.40*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	28	39.00			0.85	0.92	1.14	2.04	3.82*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	53	38.15				0.07	0.29	1.19	2.97*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	36	38.08					0.22	1.12	2.90*
มาก	ต่ำ	สูง	212	35	37.86						0.90	2.68*
มาก	สูง	ต่ำ	221	47	36.96							1.78
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	133	35.18							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคต ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(22)	(11)
					35.25	34.73	33.38
มาก	ต่ำ	(21)	90	35.56	0.31	0.83	2.18*
น้อย	สูง	(12)	112	35.25		0.52	1.87*
มาก	สูง	(22)	325	34.73			1.35*
น้อย	ต่ำ	(11)	260	33.38			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอายุน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					36.37	34.23	33.23
น้อย	สูง	(12)	62	36.66	0.29	2.43*	3.43*
มาก	ต่ำ	(21)	31	36.37		2.14*	3.14*
มาก	สูง	(22)	168	34.23			1.00
น้อย	ต่ำ	(11)	147	33.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(12)	(11)
					34.35	34.19	32.79
มาก	ต่ำ	(21)	31	36.35	2.00	2.16*	3.56*
มาก	สูง	(22)	119	34.35		0.16	1.56
น้อย	สูง	(12)	50	34.19			1.40
น้อย	ต่ำ	(11)	96	32.79			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 55 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					35.08	34.86	33.73
น้อย	สูง	(12)	62	36.09	1.01	1.23	2.36*
มาก	ต่ำ	(21)	59	35.08		0.22	1.35
มาก	สูง	(22)	206	34.86			1.13
น้อย	ต่ำ	(11)	164	33.73			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(22)	(11)
					35.18	34.65	32.79
มาก	ต่ำ	(21)	51	36.61	1.43	1.96*	3.82*
น้อย	สูง	(12)	58	35.18		0.53	2.39*
มาก	สูง	(22)	147	34.65			1.86*
น้อย	ต่ำ	(11)	132	32.79			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					35.62	34.79	32.47
น้อย	สูง	(12)	66	35.71	0.09	0.92	3.24*
มาก	ต่ำ	(21)	59	35.62		0.83	3.15*
มาก	สูง	(22)	190	34.79			2.32*
น้อย	ต่ำ	(11)	155	32.47			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					35.31	35.07	32.78
น้อย	สูง	(12)	85	35.43	0.12	0.36	2.65*
มาก	ต่ำ	(21)	71	35.31		0.24	2.53*
มาก	สูง	(22)	263	35.07			2.29*
น้อย	ต่ำ	(11)	186	32.78			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(121)	(122)	(112)	(212)	(221)	(111)
						36.32	35.45	35.04	34.85	34.71	33.15	31.92
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	49	36.41	0.09	0.96	1.37	1.56	1.70	3.26*	4.49*
มาก	สูง	สูง	222	273	36.32		0.87	1.28	1.47	1.61	3.17*	4.40*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	40	35.45			0.41	0.60	0.74	2.30*	3.53*
น้อย	สูง	สูง	122	72	35.04				0.19	0.33	1.89	3.12*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	73	34.85					0.14	1.70	2.93*
มาก	ต่ำ	สูง	212	41	34.71						1.56	2.79*
มาก	สูง	ต่ำ	221	52	33.15							1.23
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	187	31.92							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มอายุน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211)	(122)	(212)	(222)	(112)	(221)	(111)
						37.42	35.62	35.32	34.96	34.79	33.50	31.67
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	37.71	0.29	2.09	2.39	2.75	2.92	4.21*	6.04*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	12	37.42		1.80	2.10	2.46	2.63	3.92*	5.75*
น้อย	สูง	สูง	122	45	35.62			0.30	0.66	0.83	2.12	3.95*
มาก	ต่ำ	สูง	212	19	35.32				0.36	0.53	1.82	3.65*
มาก	สูง	สูง	222	142	34.96					0.17	1.46	3.29*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	34	34.79						1.29	3.12*
มาก	สูง	ต่ำ	221	26	33.50							1.83
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	113	31.67							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
 ๑ และความเชื่ออำนาจ๑ ในกลุ่มอายุมาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต๑	เชื่ออำนาจ๑	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211) 36.08	(112) 34.90	(212) 34.18	(122) 34.07	(121) 33.78	(221) 32.81	(111) 32.30
มาก	สูง	สูง	222	131	37.78	1.70	2.88*	3.60*	3.71*	4.00*	4.97*	5.48*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	37	36.08		1.18	1.90	2.01	2.30	3.27*	3.78*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	39	34.90			0.72	0.83	1.12	2.09	2.60*
มาก	ต่ำ	สูง	212	22	34.18				0.11	0.40	1.37	1.88
น้อย	สูง	สูง	122	27	34.07					0.29	1.26	1.77
น้อย	สูง	ต่ำ	121	23	33.78						0.97	1.48
มาก	สูง	ต่ำ	221	26	32.81							0.51
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	74	32.30							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
 ๑ และความเชื่ออำนาจ๑ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต๑	เชื่ออำนาจ๑	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222) 36.41	(112) 35.11	(212) 35.09	(121) 34.53	(122) 33.85	(221) 32.29	(111) 30.46
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	20	37.60	1.19	2.49	2.51	3.07	3.75*	5.31*	7.14*
มาก	สูง	สูง	222	105	36.41		1.30	1.32	1.88	2.56	4.12*	5.95*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	27	35.11			0.02	0.58	1.26	2.82	4.65*
มาก	ต่ำ	สูง	212	11	35.09				0.56	1.24	2.80	4.63*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	34.53					0.68	2.24	4.07*
น้อย	สูง	สูง	122	33	33.85						1.56	3.39*
มาก	สูง	ต่ำ	221	14	32.29							1.83
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	69	30.46							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี ภาระมุงอนาคต
และความเชื่ออำนาจๆ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

สุขภาพจิตดี	มุงอนาคตๆ	เชื่ออำนาจๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(122)	(211)	(112)	(212)	(221)	(111)
						36.13	36.05	35.59	34.70	34.57	33.47	32.77
มาก	สูง	สูง	222	168	36.26	0.13	0.21	0.67	1.56	1.69	2.79*	3.49*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	23	36.13		0.08	0.54	1.43	1.56	2.66*	3.36*
น้อย	สูง	สูง	122	39	36.05			0.46	1.35	1.48	2.58*	3.28*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	29	35.59				0.89	1.02	2.12	2.82*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	46	34.70					0.13	1.23	1.93
มาก	ต่ำ	สูง	212	30	34.57						1.10	1.80
มาก	สูง	ต่ำ	221	38	33.47							0.70
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	118	32.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุงอนาคต
และความเชื่ออำนาจๆ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุงอนาคตๆ	เชื่ออำนาจๆ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(121)	(122)	(212)	(112)	(221)	(111)
						35.74	35.21	35.15	34.96	34.81	33.57	30.77
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	27	38.26	2.52	3.05*	3.11*	3.30*	3.45*	4.69*	7.49*
มาก	สูง	สูง	222	126	35.74		0.53	0.59	0.78	0.93	2.17	4.97*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	35.21			0.06	0.25	0.40	1.64	4.44*
น้อย	สูง	สูง	122	34	35.15				0.19	0.34	1.58	4.38*
มาก	ต่ำ	สูง	212	24	34.96					0.15	1.39	4.19*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	36	34.81						1.24	4.04*
มาก	สูง	ต่ำ	221	21	33.57							2.80*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	96	30.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121) 35.81	(122) 34.95	(112) 34.89	(212) 34.35	(211) 34.14	(111) 33.14	(221) 32.87
มาก	สูง	สูง	222	147	36.81	1.00	1.86	1.92	2.46	2.67	3.68*	3.94*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	16	35.81		0.86	0.92	1.46	1.67	2.68	2.94*
น้อย	สูง	สูง	122	38	34.95			0.06	0.60	0.81	1.82	2.08
น้อย	ต่ำ	สูง	112	37	34.89				0.54	0.75	1.76	2.02
มาก	ต่ำ	สูง	212	17	34.35					0.21	1.22	1.48
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	22	34.14						1.01	1.27
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	91	33.13							0.26
มาก	สูง	ต่ำ	221	31	32.87							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211) 36.42	(222) 36.18	(212) 34.81	(122) 34.62	(112) 33.51	(221) 33.41	(111) 31.43
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	36.79	0.37	0.61	1.98	2.17	3.28*	3.38*	5.36*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	33	36.42		0.24	1.61	1.80	2.91*	3.01*	4.99*
มาก	สูง	สูง	222	163	36.18			1.37	1.56	2.67*	2.77*	4.75*
มาก	ต่ำ	สูง	212	26	34.81				0.19	1.30	1.40	3.38*
น้อย	สูง	สูง	122	42	34.62					1.11	1.21	3.19*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	49	33.51						0.10	2.08
มาก	สูง	ต่ำ	221	27	33.41							1.98
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	106	31.43							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจในในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(211)	(122)	(212)	(121)	(221)	(111)
						36.52	36.37	35.63	34.53	33.44	32.88	32.56
น้อย	ต่ำ	สูง	112	24	37.58	1.06	1.21	1.95	3.05	4.14*	4.70*	5.02*
มาก	สูง	สูง	222	110	36.52		0.15	0.89	1.99	3.08	3.64*	3.96*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	16	36.37			0.74	1.84	2.93	3.49	3.81*
น้อย	สูง	สูง	122	30	35.63				1.10	2.19	2.75	3.07
มาก	ต่ำ	สูง	212	15	34.53					1.09	1.65	1.97
น้อย	สูง	ต่ำ	121	16	33.44						0.56	0.88
มาก	สูง	ต่ำ	221	25	32.88							0.32
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	81	32.56							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 68 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต
และความเชื่ออำนาจในในกลุ่มเคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	เชื่ออำนาจ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211)	(121)	(122)	(212)	(112)	(221)	(111)
						36.47	35.75	35.11	34.14	33.87	33.49	31.68
มาก	สูง	สูง	222	216	36.64	0.17	0.89	1.53	2.50*	2.77*	3.15*	4.96*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	36	36.47		0.72	1.36	2.33*	2.60*	2.98*	4.79*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	28	35.75			0.64	1.61	1.88	2.26*	4.07*
น้อย	สูง	สูง	122	57	35.11				0.97	1.24	1.62	3.43*
มาก	ต่ำ	สูง	212	35	34.14					0.27	0.65	2.46*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	53	33.87						0.38	2.19
มาก	สูง	ต่ำ	221	47	33.49							1.81
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	133	31.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 69 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตในในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					38.21	38.00	32.91
มาก	สูง	(22)	325	40.92	2.71*	2.92*	8.01*
มาก	ต่ำ	(21)	90	38.21		0.21	5.30*
น้อย	สูง	(12)	112	38.00			5.09*
น้อย	ต่ำ	(11)	260	32.91			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 70 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดีและการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอายุน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					39.85	38.27	32.78
มาก	สูง	(22)	168	40.89	1.04	2.62*	8.11*
มาก	ต่ำ	(21)	31	39.85		1.58	7.07*
น้อย	สูง	(12)	62	38.27			5.49*
น้อย	ต่ำ	(11)	147	32.78			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 71 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					38.06	37.81	32.41
มาก	สูง	(22)	190	40.19	2.13*	2.38*	7.78*
น้อย	สูง	(12)	66	38.06		0.25	5.65*
มาก	ต่ำ	(21)	59	37.81			5.40*
น้อย	ต่ำ	(11)	155	32.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 72 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					38.81	37.80	32.45
มาก	สูง	(22)	263	41.37	2.56*	3.57*	8.92*
น้อย	สูง	(12)	85	38.81		1.01	6.36*
มาก	ต่ำ	(21)	71	37.80			5.35*
น้อย	ต่ำ	(11)	186	32.45			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดีและความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					37.60	34.86	34.31
มาก	สูง	(22)	198	41.33	3.73*	6.47*	7.02*
มาก	ต่ำ	(21)	67	37.60		2.74*	3.29*
น้อย	สูง	(12)	85	34.86			0.55
น้อย	ต่ำ	(11)	141	34.31			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 74 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					38.23	35.68	34.57
มาก	สูง	(22)	273	41.95	3.72*	6.27*	7.38*
มาก	ต่ำ	(21)	75	38.23		2.55*	3.66*
น้อย	สูง	(12)	88	35.68			1.11
น้อย	ต่ำ	(11)	169	34.57			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกันตน พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(221)	(211)	(121)	(112)	(212)	(111)
						40.48	39.21	38.70	38.06	36.63	36.18	31.70
มาก	สูง	สูง	222	105	43.75	3.27	4.54*	5.05*	5.69*	7.12*	7.57*	12.05*
น้อย	สูง	สูง	122	33	40.48		1.27	1.78	2.42	3.85	4.30*	8.78*
มาก	สูง	ต่ำ	221	14	39.21			0.51	1.15	2.58	3.03	7.51*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	20	38.70				0.64	2.07	2.52	7.00*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	38.06					1.43	1.88	6.36*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	27	36.63						0.45	4.93*
มาก	ต่ำ	สูง	212	11	36.18							4.48*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	69	31.70							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 76 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดีและการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					34.78	33.55	31.06
มาก	สูง	(22)	325	34.93	0.15	1.38*	3.87*
น้อย	สูง	(12)	112	34.78		1.23	3.72*
มาก	ต่ำ	(21)	90	33.55			2.49*
น้อย	ต่ำ	(11)	260	31.06			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 77 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอายุน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					35.39	35.33	30.30
มาก	สูง	(22)	168	35.83	0.44	0.50	5.53*
มาก	ต่ำ	(21)	31	35.39		0.06	5.09*
น้อย	สูง	(12)	62	35.33			5.03*
น้อย	ต่ำ	(11)	147	30.30			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 78 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					34.41	34.36	31.08
น้อย	สูง	(12)	58	35.44	1.03	1.08	4.36*
มาก	สูง	(22)	147	34.41		0.05	3.33*
มาก	ต่ำ	(21)	51	34.36			3.28*
น้อย	ต่ำ	(11)	132	31.08			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 79 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					35.08	32.07	30.51
น้อย	สูง	(12)	46	36.70	1.62	4.63*	6.19*
มาก	สูง	(22)	135	35.08		3.01*	4.57*
มาก	ต่ำ	(21)	31	32.07			1.56
น้อย	ต่ำ	(11)	105	30.51			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 80 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมุ่ง
อนาคตฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					33.46	32.70	31.28
น้อย	สูง	(12)	27	36.93	3.47*	4.23*	5.65*
มาก	ต่ำ	(21)	19	33.46		0.76	2.18
มาก	สูง	(22)	62	32.70			1.42
น้อย	ต่ำ	(11)	74	31.28			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 81 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และความ
เชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					33.92	33.29	31.60
มาก	สูง	(22)	125	35.55	1.63	2.26*	3.95*
น้อย	สูง	(12)	54	33.92		0.63	2.32*
น้อย	ต่ำ	(11)	97	33.29			1.69
มาก	ต่ำ	(21)	41	31.60			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 82 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี-การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(212)	(211)	(221)	(112)	(111)
						35.42	34.15	33.63	33.47	33.19	32.44	29.68
มาก	สูง	สูง	222	273	36.68	1.26	2.53*	3.05*	3.21*	3.49*	4.24*	7.00*
น้อย	สูง	สูง	122	72	35.42		1.27	1.79	1.95*	2.23*	2.98*	5.74*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	40	34.15			0.52	0.68	0.96	1.71	4.47*
มาก	ต่ำ	สูง	212	41	33.63				0.16	0.44	1.19	3.95*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	49	33.47					0.28	1.03	3.79*
มาก	สูง	ต่ำ	221	52	33.19						0.75	3.51*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	73	32.44							2.76*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	187	29.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 83 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มอายุน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211)	(121)	(122)	(221)	(212)	(112)	(111)
						37.00	35.59	35.07	34.62	33.79	31.47	29.13
มาก	สูง	สูง	222	142	37.04	0.04	1.45	1.97	2.42	3.25*	5.57*	7.91*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	12	37.00		1.41	1.93	2.38	3.21*	5.53*	7.87*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	35.59			0.52	0.97	1.80	4.12*	6.46*
น้อย	สูง	สูง	122	45	35.07				0.45	1.28	3.60*	5.94*
มาก	สูง	ต่ำ	221	26	34.62					0.83	3.15*	5.49*
มาก	ต่ำ	สูง	212	19	33.79						2.32	4.66*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	34	31.47							2.34
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	113	29.13							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 84 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี-การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(122)	(211)	(112)	(221)	(212)	(111)
						36.00	35.64	35.10	35.04	31.71	31.36	29.54
มาก	สูง	สูง	222	105	36.54	0.54	0.90	1.44	1.50	4.83*	5.18*	7.00*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	17	36.00		0.36	0.90	0.96	4.29*	4.64*	6.46*
น้อย	สูง	สูง	122	33	35.64			0.54	0.60	3.93*	4.28*	6.10*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	20	35.10				0.06	3.39*	3.74*	5.56*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	27	35.04					3.33*	3.68*	5.50*
มาก	สูง	ต่ำ	221	14	31.71						0.35	2.17
มาก	ต่ำ	สูง	212	11	31.36							1.82
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	69	29.54							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 85 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(122)	(211)	(212)	(112)	(221)	(111)
						35.87	35.00	34.93	33.79	32.56	32.33	29.60
มาก	สูง	สูง	222	126	36.48	0.61	1.48	1.55	2.69*	3.92*	4.15*	6.88*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	35.87		0.87	0.94	2.08	3.31*	3.54*	6.27*
น้อย	สูง	สูง	122	34	35.00			0.07	1.21	2.44	2.67*	5.40*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	27	34.93				1.14	2.37	2.60*	5.33*
มาก	ต่ำ	สูง	212	24	33.79					1.23	1.46	4.19*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	36	32.56						0.23	2.96*
มาก	สูง	ต่ำ	221	21	32.33							2.73*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	96	29.60							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 86 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดีพิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(211)	(122)	(212)	(221)	(112)	(121)	(111)
						35.15	34.67	33.35	33.19	32.96	32.29	29.72
มาก	สูง	สูง	222	163	36.48	1.33	1.81	3.13*	3.29*	3.52*	4.19*	6.76*
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	33	35.15		0.48	1.80	1.96	2.19	2.86*	5.43*
น้อย	สูง	สูง	122	42	34.67			1.32	1.48	1.71	2.38*	4.95*
มาก	ต่ำ	สูง	212	26	33.35				0.16	0.39	1.06	3.63*
มาก	สูง	ต่ำ	221	27	33.19					0.23	0.90	3.47*
น้อย	ต่ำ	สูง	112	49	32.96						0.67	3.24*
น้อย	สูง	ต่ำ	121	24	32.29							2.57*
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	106	29.72							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 87 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี การมุ่ง
อนาคตฯ และความเชื่ออำนาจ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	เชื่ออำนาจฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(222)	(212)	(211)	(112)	(111)	(221)
						36.87	36.40	33.83	33.08	33.05	29.52	29.00
น้อย	สูง	ต่ำ	121	12	37.00	0.13	0.60	3.17	3.92	3.95	7.48*	8.00*
น้อย	สูง	สูง	122	15	36.87		0.47	3.04	3.79	3.82	7.35*	7.87*
มาก	สูง	สูง	222	57	36.40			2.57	3.32	3.35	6.88	7.40*
มาก	ต่ำ	สูง	212	6	33.83				0.75	0.78	4.31	4.83
มาก	ต่ำ	ต่ำ	211	13	33.08					0.03	3.56	4.08
น้อย	ต่ำ	สูง	112	20	33.05						3.53	4.05
น้อย	ต่ำ	ต่ำ	111	54	29.52							0.52
มาก	สูง	ต่ำ	221	5	29.00							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 88 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ
ทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					35.03	33.97	33.96
น้อย	มาก	(12)	107	36.15	1.12	2.18*	2.19*
มาก	น้อย	(21)	45	35.03		1.06	1.07
มาก	มาก	(22)	151	33.97			0.01
น้อย	น้อย	(11)	105	33.96			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 89 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(22)	(11)
					35.38	34.67	32.75
มาก	น้อย	(21)	46	35.42	0.04	0.75	2.67*
น้อย	มาก	(12)	99	35.38		0.71	2.63*
มาก	มาก	(22)	146	34.67			1.92*
น้อย	น้อย	(11)	97	32.75			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 90 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(22)	(11)
					35.17	35.08	32.98
น้อย	มาก	(12)	75	38.01	2.84*	2.93*	5.03*
มาก	น้อย	(21)	35	35.17		0.09	2.19*
มาก	มาก	(22)	132	35.08			2.10*
น้อย	น้อย	(11)	75	32.98			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 91 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					34.82	34.46	33.51
น้อย	มาก	(12)	155	36.26	1.44	1.80*	2.75*
มาก	มาก	(22)	254	34.82		0.36	1.31
มาก	น้อย	(21)	69	34.46			0.95
น้อย	น้อย	(11)	127	33.51			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 92 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุน้อย

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(22)	(11)
					35.19	34.93	32.41
สูง	น้อย	(21)	38	36.58	1.39	1.65	4.17*
ต่ำ	มาก	(12)	66	35.19		0.26	2.78*
สูง	มาก	(22)	192	34.93			2.52*
ต่ำ	น้อย	(11)	112	32.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 93 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					35.82	35.05	32.15
สูง	มาก	(22)	299	36.04	0.22	0.99	3.89*
สูง	น้อย	(21)	49	35.82		0.77	3.67*
ต่ำ	มาก	(12)	110	35.05			2.90*
ต่ำ	น้อย	(11)	147	32.15			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 94 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(222)	(121)	(221)	(212)	(211)	(111)
						35.75	35.55	35.38	34.72	34.40	34.11	31.46
น้อย	สูง	มาก	122	138	36.07	0.32	0.52	0.69	1.35	1.67	1.96	4.61*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	69	35.75		0.20	0.37	1.03	1.35	1.64	4.29*
มาก	สูง	มาก	222	234	35.55			0.17	0.83	1.15	1.44	4.09*
น้อย	สูง	น้อย	121	40	35.38				0.66	0.98	1.27	3.92*
มาก	สูง	น้อย	221	25	34.72					0.32	0.61	3.26*
มาก	ต่ำ	มาก	212	81	34.40						0.29	2.94*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	66	34.11							2.65*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	134	31.46							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 95 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่ง
อนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(222)	(112)	(121)	(212)	(221)	(111)
						35.69	35.48	35.12	34.67	34.10	33.70	30.00
มาก	ต่ำ	น้อย	211	21	36.05	0.36	0.57	0.93	1.38	1.95	2.35	6.05*
น้อย	สูง	มาก	122	48	35.69		0.21	0.57	1.02	1.59	1.99	5.69*
มาก	สูง	มาก	222	99	35.48			0.36	0.81	1.38	1.78	5.48*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	25	35.12				0.45	1.02	1.42	5.12*
น้อย	สูง	น้อย	121	12	34.67					0.57	0.97	4.67*
มาก	ต่ำ	มาก	212	30	34.10						0.40	4.10*
มาก	สูง	น้อย	221	10	33.70							3.70*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	51	30.00							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 96 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การมุ่ง
อนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(222)	(121)	(122)	(221)	(212)	(111)
						35.74	35.72	35.26	35.02	34.21	33.62	30.24
มาก	ต่ำ	น้อย	211	32	36.63	0.89	0.91	1.37	1.61	2.42	3.01*	6.39*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	38	35.74		0.02	0.48	0.72	1.53	2.12	5.50*
มาก	สูง	มาก	222	107	35.72			0.46	0.70	1.51	2.10	5.48*
น้อย	สูง	น้อย	121	23	35.26				0.24	1.05	1.64	5.02*
น้อย	สูง	มาก	122	61	35.02					0.81	1.40	4.78*
มาก	สูง	น้อย	221	14	34.21						0.59	3.97*
มาก	ต่ำ	มาก	212	39	33.62							3.38*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	74	30.24							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 97 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ
การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.80	36.23	33.01
น้อย	สูง	(12)	178	40.17	1.37	3.94*	7.16*
มาก	สูง	(22)	259	38.80		2.57*	5.79*
มาก	ต่ำ	(21)	147	36.23			3.22*
น้อย	ต่ำ	(11)	203	33.01			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 98 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอายุมาก

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					37.66	36.96	32.33
น้อย	สูง	(12)	70	39.21	1.55	2.25*	6.88*
มาก	สูง	(22)	137	37.66		0.70	5.33*
มาก	ต่ำ	(21)	73	36.96			4.63*
น้อย	ต่ำ	(11)	99	32.33			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 99 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาค่ากว่าปริญญาตรี

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.91	37.24	33.07
น้อย	สูง	(12)	60	40.22	1.31	2.98*	7.15*
มาก	สูง	(22)	109	38.91		1.67	5.84*
มาก	ต่ำ	(21)	51	37.24			4.17*
น้อย	ต่ำ	(11)	76	33.07			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 100 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.68	35.71	33.00
น้อย	สูง	(12)	118	40.20	1.52	4.49*	7.20*
มาก	สูง	(22)	150	38.68		2.97*	5.68*
มาก	ต่ำ	(21)	96	35.71			2.71*
น้อย	ต่ำ	(11)	127	33.00			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 101 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					36.62	36.60	33.46
น้อย	สูง	(12)	84	39.24	2.62*	2.64*	5.78*
มาก	สูง	(22)	121	36.62		0.02	3.16*
มาก	ต่ำ	(21)	71	36.60			3.14*
น้อย	ต่ำ	(11)	112	33.46			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 102 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรวม

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					37.07	35.43	32.88
น้อย	สูง	(12)	108	40.48	3.41*	5.05*	7.60*
มาก	สูง	(22)	148	37.07		1.64	4.19*
มาก	ต่ำ	(21)	91	35.43			2.55*
น้อย	ต่ำ	(11)	123	32.88			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 103 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และ การมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มเคยฝึกรวม

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					38.84	35.71	32.64
น้อย	สูง	(12)	138	40.80	1.96*	5.09*	8.16*
มาก	สูง	(22)	210	38.84		3.13*	6.20*
มาก	ต่ำ	(21)	113	35.71			3.07*
น้อย	ต่ำ	(11)	144	32.64			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 104 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตและทัศนคติฯ ในกลุ่มรวม

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					37.16	35.28	33.96
สูง	มาก	(22)	372	41.81	4.65*	6.53*	7.85*
สูง	น้อย	(21)	65	37.16		1.88*	3.20*
ต่ำ	มาก	(12)	150	35.28			1.32
ต่ำ	น้อย	(11)	200	33.96			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 105 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุมาก

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					35.65	34.59	33.63
สูง	มาก	(22)	180	42.27	6.62*	7.68*	8.64*
ต่ำ	มาก	(12)	84	35.65		1.06	2.02
สูง	น้อย	(21)	27	34.59			0.96
ต่ำ	น้อย	(11)	88	33.63			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 106 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					37.44	34.82	33.88
สูง	มาก	(22)	225	41.43	3.99*	6.61*	7.55*
สูง	น้อย	(21)	43	37.44		2.62*	3.56*
ต่ำ	มาก	(12)	95	34.82			0.94
ต่ำ	น้อย	(11)	128	33.88			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 107 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตและ
ทัศนคติฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					35.79	34.86	34.27
สูง	มาก	(22)	168	40.99	5.20*	6.138	6.72*
ต่ำ	มาก	(12)	77	35.79		0.93	1.52
สูง	น้อย	(21)	37	34.86			0.59
ต่ำ	น้อย	(11)	106	34.27			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 108 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และ
ทัศนคติฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกร

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					35.82	34.71	33.60
สูง	มาก	(22)	216	41.73	5.91*	7.02*	8.13*
สูง	น้อย	(21)	40	35.82		1.11	2.22*
ต่ำ	มาก	(12)	99	34.71			1.11
ต่ำ	น้อย	(11)	115	33.60			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 109 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และ
ทัศนคติฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					37.13	34.75	33.60
สูง	มาก	(22)	299	42.50	5.37*	7.75*	8.90*
สูง	น้อย	(21)	49	37.13		2.38*	3.53*
ต่ำ	มาก	(12)	110	34.75			1.15
ต่ำ	น้อย	(11)	147	33.60			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 110 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่าง	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(211)	(212)	(221)	(112)	(111)
						41.09	39.25	36.48	35.98	35.08	34.59	31.43
มาก	สูง	มาก	222	234	42.53	1.44	3.28*	6.05*	6.55*	7.45*	7.94*	11.10*
น้อย	สูง	มาก	122	138	41.09		1.84	4.61*	5.11*	6.01*	6.50*	9.66*
น้อย	สูง	น้อย	121	40	39.25			2.77*	3.27*	4.17*	4.66*	7.82*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	66	36.48				0.50	1.40	1.89	5.05*
มาก	ต่ำ	มาก	212	81	35.98					0.90	1.39	4.55*
มาก	สูง	น้อย	221	25	35.08						0.49	3.65*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	69	34.59							3.16*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	134	31.43							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 111 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่าง	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(122)	(221)	(211)	(212)	(112)	(111)
						40.68	40.07	37.80	35.66	35.41	34.26	32.61
มาก	สูง	มาก	222	112	43.05	2.37	2.98	5.25*	7.39*	7.64*	8.79*	10.44*
น้อย	สูง	น้อย	121	28	40.68		0.61	2.88	5.02*	5.27*	6.42*	8.07*
น้อย	สูง	มาก	122	80	40.07			2.27	4.41*	4.66*	5.81*	7.46*
มาก	สูง	น้อย	221	10	37.80				2.14	2.39	3.54*	5.19*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	35	35.66					0.25	1.40	3.05
มาก	ต่ำ	มาก	212	39	35.41						1.15	2.80
น้อย	ต่ำ	มาก	112	27	34.26							1.65
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	77	32.61							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 112 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุมาก

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(211)	(212)	(121)	(112)	(221)	(111)
					42.50	42.05	37.42	36.50	35.92	34.81	33.27	29.84
น้อย	สูง	มาก	122	58	42.50	0.45	5.08*	6.00*	6.58*	7.69*	9.23*	12.66*
มาก	สูง	มาก	222	112	42.05		4.63*	5.55*	6.13*	7.24*	8.78*	12.21*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	31	37.42			0.92	1.50	2.61	4.15*	7.58*
มาก	ต่ำ	มาก	212	42	36.50				0.58	1.69	3.23	6.66*
น้อย	สูง	น้อย	121	12	35.92					1.11	2.65	6.08*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	42	34.81						1.54	4.97*
มาก	สูง	น้อย	221	15	33.27							3.43*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	57	29.84							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 113 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(121)	(122)	(211)	(212)	(112)	(221)	(111)
					40.25	40.25	40.19	37.71	36.77	35.40	33.60	30.75
มาก	สูง	มาก	222	99	44.22	3.97*	4.03*	6.51*	7.45*	8.828	10.62*	13.47*
น้อย	สูง	น้อย	121	12	40.25		0.06	2.54	3.48	4.85*	6.65*	9.50*
น้อย	สูง	มาก	122	48	40.19			2.48	3.42	4.79*	6.59*	9.44*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	21	37.71				0.94	2.31	4.11*	6.96*
มาก	ต่ำ	มาก	212	30	36.77					1.37	3.17	6.02*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	25	35.40						1.80	4.65*
มาก	สูง	น้อย	221	10	33.60							2.85
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	51	30.75							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 114 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่าง	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(211)	(112)	(212)	(111)	(221)
						39.61	38.87	37.59	35.97	35.62	30.95	30.86
มาก	สูง	มาก	222	107	42.38	2.77	3.51*	4.798	6.41*	6.76*	11.43*	11.52*
น้อย	สูง	มาก	122	61	39.61		0.74	2.02	3.64*	3.99*	8.66*	8.75*
น้อย	สูง	น้อย	121	23	38.87			1.28	2.90	3.25	7.92*	8.01*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	32	37.59				1.62	1.97	6.64*	6.73*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	38	35.97					0.35	5.02*	5.11*
มาก	ต่ำ	มาก	212	39	35.62						4.67*	4.76*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	74	30.95							0.09
มาก	สูง	น้อย	221	14	30.86							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 115 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่าง การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

แบบอย่าง	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(211)	(212)	(112)	(221)	(111)
						41.62	39.33	36.07	34.79	34.63	32.31	31.14
มาก	สูง	มาก	222	135	41.84	0.22	2.51	5.77*	7.05*	7.21*	9.53*	10.70*
น้อย	สูง	มาก	122	81	41.62		2.29	5.55*	6.83*	6.99*	9.31*	10.48*
น้อย	สูง	น้อย	121	27	39.33			3.26*	4.54*	4.70*	7.02*	8.19*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	43	36.07				1.28	1.44	3.76*	4.93*
มาก	ต่ำ	มาก	212	48	34.79					0.16	2.48	3.65*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	51	34.63						2.32	3.49*
มาก	สูง	น้อย	221	13	32.31							1.17
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	72	31.14							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 116 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ การ
มุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(121)	(211)	(212)	(221)	(112)	(111)
						-42.08	39.52	-36.06	-35.37	34.75	34.14	31.15
มาก	สูง	มาก	222	194	42.93	0.85	3.41*	6.87*	7.56*	8.18*	8.79*	11.78*
น้อย	สูง	มาก	122	105	42.08		2.56	6.02*	6.71*	7.33*	7.94*	10.93*
น้อย	สูง	น้อย	121	33	39.52			3.46*	4.15*	4.77*	5.38*	8.37*
มาก	ต่ำ	น้อย	211	53	36.06				0.69	1.31	1.92	4.91*
มาก	ต่ำ	มาก	212	60	35.37					0.62	1.23	4.22*
มาก	สูง	น้อย	221	16	34.75						0.61	3.60*
น้อย	ต่ำ	มาก	112	50	34.14							2.99*
น้อย	ต่ำ	น้อย	111	94	31.15							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 117 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ
และทัศนคติฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

แบบอย่างฯ	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					33.90	33.24	30.37
มาก	สูง	(22)	259	35.74	1.84*	2.50*	5.37*
น้อย	สูง	(12)	178	33.90		0.66	3.53*
มาก	ต่ำ	(21)	147	33.24			2.87*
น้อย	ต่ำ	(11)	203	30.37			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 118 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ
และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					34.33	33.82	29.94
มาก	มาก	(22)	315	35.15	0.82	1.33*	5.21*
น้อย	มาก	(12)	207	34.33		0.51	4.39*
มาก	น้อย	(21)	91	33.82			3.88*
น้อย	น้อย	(11)	174	29.94			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 119 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอายุมาก

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					34.74	33.05	28.36
น้อย	มาก	(12)	100	34.87	0.13	1.82*	6.51*
มาก	มาก	(22)	164	34.74		1.69*	6.38*
มาก	น้อย	(21)	46	33.05			4.69*
น้อย	น้อย	(11)	69	28.36			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 120 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					34.75	33.51	29.93
น้อย	มาก	(12)	73	35.32	0.57	1.81	5.39*
มาก	มาก	(22)	129	34.75		1.24	4.82*
มาก	น้อย	(21)	31	33.51			3.58*
น้อย	น้อย	(11)	63	29.93			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 121 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					34.14	33.77	29.89
มาก	มาก	(22)	186	35.37	1.23	1.60*	5.48*
มาก	น้อย	(21)	60	34.14		0.37	4.25*
น้อย	มาก	(12)	134	33.77			3.88*
น้อย	น้อย	(11)	111	29.89			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 122 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					34.47	34.42	30.20
มาก	มาก	(22)	146	35.58	1.11	1.16	5.38*
น้อย	มาก	(12)	99	34.47		0.05	4.27*
มาก	น้อย	(21)	46	34.42			4.22*
น้อย	น้อย	(11)	97	30.20			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 123 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					34.05	33.22	29.57
มาก	มาก	(22)	169	34.76	0.71	1.54	5.19*
น้อย	มาก	(12)	108	34.05		0.83	4.48*
มาก	น้อย	(21)	45	33.22			3.65*
น้อย	น้อย	(11)	77	29.57			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 124 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					34.53	33.96	29.88
มาก	มาก	(22)	183	35.12	0.59	1.16	5.24*
น้อย	มาก	(12)	132	34.53		0.57	4.65*
มาก	น้อย	(21)	56	33.96			4.08*
น้อย	น้อย	(11)	99	29.88			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 125 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มเคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					34.12	33.87	30.44
มาก	มาก	(22)	254	35.14	1.02	1.27	4.70*
มาก	น้อย	(21)	69	34.12		0.25	3.68*
น้อย	มาก	(12)	155	33.87			3.43*
น้อย	น้อย	(11)	127	30.44			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 126 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					35.29	33.56	28.01
น้อย	มาก	(12)	52	35.66	0.37	2.10	7.65*
มาก	มาก	(22)	61	35.29		1.73	7.28*
มาก	น้อย	(21)	22	33.56			5.55*
น้อย	น้อย	(11)	47	28.01			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 127 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการมุ่งอนาคตฯ และทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุมาก

มุ่งอนาคตฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					33.58	30.90	30.51
สูง	มาก	(22)	180	36.03	2.45*	5.13*	5.52*
ต่ำ	มาก	(12)	84	33.58		2.68*	3.07*
ต่ำ	น้อย	(11)	88	30.90			0.39
สูง	น้อย	(21)	27	30.51			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 128 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี ในกลุ่มอายุมาก

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					35.09	33.83	32.41
น้อย	มาก	(12)	111	36.83	1.74*	3.00*	4.42*
มาก	มาก	(22)	105	35.09		1.26	2.68*
มาก	น้อย	(21)	89	33.83			1.42
น้อย	น้อย	(11)	74	32.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 129 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี ในกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					34.64	34.38	33.28
น้อย	มาก	(12)	125	36.41	1.77*	2.03*	3.13*
มาก	มาก	(22)	140	34.64		0.26	1.36
มาก	น้อย	(21)	109	34.38			1.10
น้อย	น้อย	(11)	117	33.28			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 130 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
ความรู้ฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

รับข่าวสารฯ	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					34.71	34.54	32.50
มาก	มาก	(22)	109	36.46	1.75	1.92	3.96*
น้อย	มาก	(12)	110	34.71		0.17	2.21*
น้อย	น้อย	(11)	55	34.54			2.04*
มาก	น้อย	(21)	43	32.50			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 131 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการมีสุขภาพจิตดีและ
ความรู้ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					35.30	34.41	31.23
มาก	มาก	(22)	139	35.93	0.63	1.52	4.70*
มาก	น้อย	(21)	59	35.30		0.89	4.07*
น้อย	มาก	(12)	101	34.41			3.18*
น้อย	น้อย	(11)	89	31.23			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 132 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสาร
สุขภาพจิตดี และความรู้ ในกลุ่มรวม

รับข่าวสาร	สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(212)	(121)	(221)	(112)	(111)	(211)
						35.42	35.30	34.84	34.82	33.17	32.43	31.95
น้อย	มาก	มาก	122	138	36.96	1.54	1.66	2.12*	2.14*	3.79*	4.53*	5.01*
มาก	มาก	มาก	222	165	35.42		0.12	0.58	0.60	2.25*	2.99*	3.47*
มาก	น้อย	มาก	212	117	35.30			0.46	0.48	2.13*	2.87*	3.35*
น้อย	มาก	น้อย	121	56	34.84				0.02	1.67	2.41*	2.89*
มาก	มาก	น้อย	221	56	34.82					1.65	2.39*	2.87*
น้อย	น้อย	มาก	112	115	33.17						0.74	1.22
น้อย	น้อย	น้อย	111	77	32.43							0.48
มาก	น้อย	น้อย	211	63	31.95							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 133 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสาร
สุขภาพจิตดี และความรู้ ในกลุ่มอายุน้อย

รับข่าวสาร	สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(222)	(121)	(112)	(111)	(211)
						35.47	35.25	34.78	34.04	33.35	32.78	31.42
มาก	มาก	น้อย	221	28	35.61	0.14	0.36	0.83	1.57	2.26	2.83*	4.19*
มาก	น้อย	มาก	212	58	35.47		0.22	0.69	1.43	2.12	2.69*	4.05*
น้อย	มาก	มาก	122	60	35.25			0.47	1.21	1.90	2.47*	3.83*
มาก	มาก	มาก	222	88	34.78				0.74	1.43	2.00	3.36*
น้อย	มาก	น้อย	121	23	34.04					0.69	1.26	2.62*
น้อย	น้อย	มาก	112	77	33.35						0.57	1.93
น้อย	น้อย	น้อย	111	41	32.78							1.36
มาก	น้อย	น้อย	211	33	31.42							

* มีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 134 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ
 สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(221)	(212)	(121)	(112)	(111)	(211)
						36.37	35.52	34.30	32.96	32.30	31.79	30.58
น้อย	มาก	มาก	122	46	37.54	1.17	2.02	3.24*	4.58*	5.24*	5.75*	6.96*
มาก	มาก	มาก	222	60	36.37		0.85	2.07	3.41*	4.07*	4.58*	5.79*
มาก	มาก	น้อย	221	21	35.52			1.22	2.56	3.22*	3.73*	4.94*
มาก	น้อย	มาก	212	47	34.30				1.34	2.00	2.51	3.72*
น้อย	มาก	น้อย	121	23	32.96					0.66	1.17	2.38
น้อย	น้อย	มาก	112	47	32.30						0.51	1.72
น้อย	น้อย	น้อย	111	28	31.79							1.21
มาก	น้อย	น้อย	211	24	30.58							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 135 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ
 สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(222)	(122)	(121)	(112)	(111)	(211)
						36.43	35.99	35.88	34.17	31.94	31.46	31.00
มาก	น้อย	มาก	212	48	36.88	0.45	0.89	1.00	2.71*	4.94*	5.42*	5.88*
มาก	มาก	น้อย	221	30	36.43		0.44	0.55	2.26	4.49*	4.97*	5.43*
มาก	มาก	มาก	222	82	35.99			0.11	1.82	4.05*	4.53*	4.99*
น้อย	มาก	มาก	122	57	35.88				1.71	3.94*	4.42*	4.88*
น้อย	มาก	น้อย	121	29	34.17					2.23	2.71*	3.17*
น้อย	น้อย	มาก	112	53	31.94						0.48	0.94
น้อย	น้อย	น้อย	111	54	31.46							0.46
มาก	น้อย	น้อย	211	35	31.00							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 136 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(222)	(121)	(221)	(111)	(112)	(211)
						36.73	35.45	35.44	34.07	33.65	32.69	30.93
มาก	น้อย	มาก	212	49	37.47	0.74	2.02	2.03	3.40*	3.82*	4.78*	6.54*
น้อย	มาก	มาก	122	59	36.73		1.28	1.29	2.66	3.08*	4.04*	5.80*
มาก	มาก	มาก	222	60	35.45			0.01	1.38	1.80	2.76	4.52*
น้อย	มาก	น้อย	121	32	35.44				1.37	1.79	2.75	4.51*
มาก	มาก	น้อย	221	15	34.07					0.42	1.38	3.14*
น้อย	น้อย	น้อย	111	23	33.65						0.96	2.72
น้อย	น้อย	มาก	112	51	32.69							1.76
มาก	น้อย	น้อย	211	28	30.93							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 137 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี ในกลุ่มอายุน้อย

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					40.65	34.83	33.47
มาก	มาก	(22)	116	42.53	1.88*	7.70*	9.06*
น้อย	มาก	(12)	83	40.65		5.82*	7.18*
น้อย	น้อย	(11)	118	34.83			1.36
มาก	น้อย	(21)	91	33.47			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 138 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					40.45	43.87	33.51
มาก	มาก	(22)	109	42.63	2.18*	7.76*	9.12*
น้อย	มาก	(12)	108	40.45		5.58*	6.94*
น้อย	น้อย	(11)	85	34.87			1.36
มาก	น้อย	(21)	97	33.51			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 139 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
สุขภาพจิตดี ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรม

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					39.19	34.20	33.13
มาก	มาก	(22)	146	41.83	2.64*	7.63*	8.708
น้อย	มาก	(12)	103	39.19		4.99*	6.06*
น้อย	น้อย	(11)	118	34.20			1.07
มาก	น้อย	(21)	103	33.13			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 140 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
ความรู้ฯ ในกลุ่มอายุน้อย

รับข่าวสารฯ	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					37.94	37.53	36.28
มาก	มาก	(22)	146	39.73	1.79	2.20	3.45*
น้อย	มาก	(12)	137	37.94		0.41	1.66
น้อย	น้อย	(11)	64	37.53			1.25
มาก	น้อย	(21)	61	36.28			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 141 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ และ
ความรู้ฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย

รับข่าวสารฯ	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					36.49	36.36	35.68
มาก	มาก	(22)	130	39.83	3.34*	3.47*	4.15*
น้อย	มาก	(12)	110	36.49		0.13	0.81
น้อย	น้อย	(11)	83	36.36			0.68
มาก	น้อย	(21)	65	35.68			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 142 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการมีภูมิคุ้มกัน พิจารณาตามการมีสุขภาพจิตดีและ
ความรู้ ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ

สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					38.74	35.17	34.04
มาก	มาก	(22)	119	43.62	4.88*	8.45*	9.58*
มาก	น้อย	(21)	47	38.74		3.57*	4.70*
น้อย	มาก	(12)	100	35.17			1.13
น้อย	น้อย	(11)	51	34.04			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 143 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับข่าวสาร
สุขภาพจิตดี และความรู้ ในกลุ่มรวม

รับข่าวสาร	สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(221)	(212)	(121)	(112)	(111)	(211)
						35.83	35.21	33.74	33.09	31.53	30.57	30.27
มาก	มาก	มาก	222	165	36.29	0.46	1.08	2.55*	3.20*	4.76*	5.72*	6.02*
น้อย	มาก	มาก	122	138	35.83		0.62	2.09*	2.74*	4.30*	5.26*	5.56*
มาก	มาก	น้อย	221	56	35.21			1.47	2.12*	3.68*	4.64*	4.94*
มาก	น้อย	มาก	212	117	33.74				0.65	2.21*	3.17*	3.47*
น้อย	มาก	น้อย	121	56	33.09					1.56	2.52*	2.82*
น้อย	น้อย	มาก	112	115	31.53						0.96	1.26
น้อย	น้อย	น้อย	111	77	30.57							0.30
มาก	น้อย	น้อย	211	63	30.27							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 144 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับข่าวสาร
สุขภาพจิตดี และความรู้ ในกลุ่มอายุมาก

รับข่าวสาร	สุขภาพจิตดี	ความรู้	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(122)	(212)	(221)	(112)	(121)	(111)	(211)
						35.54	34.76	33.79	32.39	31.06	30.81	29.97
มาก	มาก	มาก	222	77	35.97	0.43	1.21	2.18	3.58*	4.91*	5.16*	6.00*
น้อย	มาก	มาก	122	78	35.54		0.78	1.75	3.15*	4.48*	4.73*	5.57*
มาก	น้อย	มาก	212	59	34.76			0.97	2.37*	3.70*	3.95*	4.79*
มาก	มาก	น้อย	221	28	33.79				1.40	2.73*	2.98*	3.82*
น้อย	น้อย	มาก	112	38	32.39					1.33	1.58	2.42*
น้อย	มาก	น้อย	121	33	31.06						0.25	1.09
น้อย	น้อย	น้อย	111	36	30.81							0.84
มาก	น้อย	น้อย	211	30	29.97							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 145 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ
สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(222)	(121)	(212)	(112)	(111)	(211)
						36.06	35.73	32.64	32.19	31.28	31.12	29.69
น้อย	มาก	มาก	122	92	36.29	0.23	0.56	3.65*	4.10*	5.01*	5.17*	6.60*
มาก	มาก	น้อย	221	35	36.06		0.33	3.42*	3.87*	4.78*	4.94*	6.37*
มาก	มาก	มาก	222	105	35.73			3.09*	3.54*	4.45*	4.61*	6.04*
น้อย	มาก	น้อย	121	33	32.64				0.45	1.36	1.52	2.95*
มาก	น้อย	มาก	212	70	32.19					0.91	1.07	2.50*
น้อย	น้อย	มาก	112	68	31.28						0.16	1.59
น้อย	น้อย	น้อย	111	49	31.12							1.43
มาก	น้อย	น้อย	211	39	29.69							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 146 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ
สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(221)	(212)	(121)	(111)	(112)	(211)
						36.23	34.19	33.12	32.67	31.48	30.94	30.11
น้อย	มาก	มาก	122	81	36.42	0.19	2.23	3.308	3.758	4.94*	5.48*	6.31*
มาก	มาก	มาก	222	83	36.23		2.04	3.11*	3.56*	4.75*	5.29*	6.12*
มาก	มาก	น้อย	221	26	34.19			1.07	1.52	2.71*	3.25*	4.08*
มาก	น้อย	มาก	212	69	33.12				0.45	1.64	2.18	3.01*
น้อย	มาก	น้อย	121	27	32.67					1.19	1.73	2.56*
น้อย	น้อย	น้อย	111	23	31.48						0.54	1.37
น้อย	น้อย	มาก	112	62	30.94							0.83
มาก	น้อย	น้อย	211	28	30.11							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 147 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้คุณความดี พิจารณาตามการรับข่าวสารฯ
 สุขภาพจิตดี และความรู้ฯ ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม

รับข่าวสารฯ	สุขภาพจิตดี	ความรู้ฯ	รหัส	จำนวน — คน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(122)	(222)	(112)	(111)	(211)	(121)
					37.00	37.00	36.24	35.95	31.36	30.89	29.72	29.33
มาก	น้อย	มาก	212	22	37.14	0.14	0.90	1.19	5.78*	6.25*	7.42*	7.81*
มาก	มาก	น้อย	221	8	37.00		0.76	1.05	5.64*	6.11*	7.28*	7.67*
น้อย	มาก	มาก	122	41	36.24			0.29	4.88*	5.35*	6.52*	6.91*
มาก	มาก	มาก	222	20	35.95				4.59*	5.06*	6.23*	6.62*
น้อย	น้อย	มาก	112	33	31.36					0.47	1.64	2.03
น้อย	น้อย	น้อย	111	28	30.89						1.17	1.56
มาก	น้อย	น้อย	211	18	29.72							0.39
น้อย	มาก	น้อย	121	12	29.33							

* มีนัยสำคัญที่ .05

